

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Primo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

BULLARIUM ROMANUM.

TOMUS UNDECIMUS,

SIVE

CONTINUATIONIS PARS QUINTA.

CLEMENS DECIMUS
PONTIFEX CCXLIII.

ANNO DOMINI MDCLXX.

CLEMENS DECIMUS, Romanus, Æmilius antea dictus, Laurentii de Alteriis filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Summus Pontifex pronuntiatus die 29. Aprilis 1670. & die 11. Maji ejusdem anni coronatus: Creavit Cardinales 20. Obiit die 21. Julii 1676. Vacavit Sedes Mens. 1. dies 30.

ANNO
1670.

APPENDIX AD TOM. VI.

I. Bulla, sive Literæ Decretales Canonizationis S. Mariæ Magdalena de Pazzis Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, quam Clem. IX. Pont. Max. una cum B. Petro de Alcantara Sanctorum Catalogo adscripsit, à SSmo Clemente X. expedita.

pascitur inter lilia, excoluit Sacris in hortis pulcherrimos flores, quorum Cælestis odor alios illicio suavissimo invitaret ad studium angelicæ hujus virtutis: Hinc præter Terefiam à Jesu, Rosam de Sancta Maria, aliasque plurimas nondum albo Sanctarum aut Beararum adscripsas, exhibuit admirationi, & cultui populorum Sanctissimam Virginem Mariam Magdalenam de Pazzis, cujus ea fuit Cælestium virtutum fragrantia, ut cælestem sponsum allexerit ad illam anulo subarrhandam: tanto autem divini amoris æstu in mediis virginitatis nivibus ardebat, ut prodigiosa, & propemodum inaudita sint argumenta beatissimi incendii, quæ præbuit in excessibus mentis, quibus frequentissime colloquebatur cum Deo. Illam igitur Sanctarum numero adscribere Divini Spiritus ductu decreverat, ad solatium, & exemplum infelicis hujus seculi, cui singulare præsidium sperabat ab illa, quæ hoc ipsum sæculum virtutum suarum prodigiis illustraverat; & gratias humillimo obsequio persolvit omnipotenti Deo, qui sicut ineffabili providentia, nullis suis meritis, Ecclesiæ suæ ipsum præesse voluerat, ita reservare ei dignatus erat Sanctissimam hanc Sponsam suam supremo cultu exornandam, ut celeberrima Mariæ Magdalena Sanctitas testimonio etiam suo comprobaretur.

Contra eandem Virginitatem impugnantibus plures Virgines exhibuit Deus admirationi, & cultui populorum.

Inter eas fuit S. Maria Magdalena de Pazzis.

Hæc prodigiosa, & inaudita argumenta Divini amoris præbuit.

Clemens IX. eam decrevit canonizare.

Gratias agit Deo hanc Canonizationem sibi fuisse reservatam.

Nativitas S. Mariæ Magdalena de Pazzis ejusque illustres Parentes.

A pueritia pompas abhorret.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

ATIONI consonum, & justum reputamus, ut Romanorum gesta Pontificum, præsertim majorem Dei gloriam, & Sanctorum ejus laudes, & honorem concernentia, super quibus, eorum superveniente obitu, Literæ Apostolicae confectæ non fuerunt, illa universis Christianis pateant. Dndum siquidem fel. rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster pie attendens, quod singulari Divinitatis consilio factum erat, ut in illo potissimum tempore, quo pessimi Veteratores, & errorum Magistri apud multas gentes, ac præsertim in septentrione bellum Religiosis Familiis indixerant, irridentes Sanctissima vota quibus perfectionis studio ducti Christiani se Divino famulatu consecrabant speciali cultu, florissent in Sacris Ordinibus quam plurimi Sanctitate conspicui, qui cæteris exemplo prælucere, & currerent in via Divinorum mandatorum, & consiliorum ad confundendam Lutheri, & sociorum insaniam, & carbones ignis super illorum capita congerendos; quoniam vero virginitatem præcipue contemnebant nequissimi hostes eo voluptatum immergi, sponsus Divinus, qui

Ad confundendam Lutheri, & Sociorum insaniam iridentium Religiosa Vota; plures sanctitate conspicui in SS. Ordinibus floruerunt.

Nunc primum impressa.

Proœmium.

Sua jentacula pauperibus distribuit.

De Christo Jesu semper loqui, aut loquentes audire cupiebat.

Recens refectos Eucharistiae Sacramento avidissime alloquebatur.

Incredibili fletu dolet de offensis in Deum.

Anno 10. Votum vocavit perpetuae Virginitatis.

Profitetur mortem potius subire, quam a concepto proposito resiliere.

Sibi matrem conciliat, ut Sanctimonialis vitam possit assumere.

Suam in proposito constantiam Patri testatur.

Ruri pauperes puellas in Christiana fide erudit.

Urbem repetens domi in angulo piis precibus insistebat.

Monasterium Monialium S. Joan. Equitum ut excoleretur ingreditur.

Monialium de ea praesidium.

Agris assistebat illas SS. Voluminum lectione reficiens.

Interdum vultu praefert speciem accensae Rosae.

Anno aetatis suae 16. Monasterio S. Mariae de Angelis Ord. Carmel. ascribitur. Ad crates ferreas nunquam accessit, nisi coacta praeepto superioris.

Colloquia Parentum, & Consanguineorum abhorrebat. Silentii leges servabat religiosissime.

Etiam in arduis obedientissima fuit.

caepit esurienti panem suum, consueta in pauperes erogare jentaculum matutinis, & pomeridianis horis illi tributum, statim ad Sponsi Divini nuptias adulta visa est, ideoque in illius perpetuo complexu vivebat, de illo tantum loqui, vel de eo loquentes audire cupiebat, & in secretis gymnecis assiduo haerebat in contemplatione divinarum rerum: praesertim affecta mirifice erga Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, quo recens refectos avidissime alloquebatur, quasi tunc praesentia in illis frueretur Christi servatoris, qui dixit, *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem in me manet, & ego in eo.* Cum autem illius animum subibant crimina quibus offensus suum Deum audiverat, exulcerati cordis dolorem incredibili fletu protestabatur.

Anno aetatis decimo feria quinta sanctioris hebdomadae contemplata charitatem eximiam, qua se mortalibus in angustiissimo Sacramento cibum Christus exhibuit, perpetuum illi munus devovit virginitatem suam; ac deinde quotiescumque a parentibus mortalis sponsi mentionem fieri audivit propemodum exanimari visa est: ac certe subituram se potius mortem profitebatur, quam unquam a concepto proposito resiliere, beatius videri sibi dicens in carne imitari vitam angelicam, quam ex carne mortalium numerum augere. Matrem ergo sollicito conciliare sibi studebat, ut ad Sanctimonialis vitam (ad quam avidissime ferebatur) liberum sibi iter indulgeret, Patri vero sancte asserbat, se potius violenta morte extinguendam, quam dimovendam a semel concepto religiosa vitae proposito.

Ruri cum degeret pauperes puellas Christianae fidei rudimentis imbebat, ut quae libentius, & certatim confluerent singulis quibusque festis diebus, plerumque illis sudariola, & gremialia, assensiente matre, donabat, cumque nocte esset ruri pabulum hoc eximia virtutis, egerime repetebat urbem, in qua tamen solitudinem inveniebat in aedum angulo piis precibus insistens, ac sedulo satagens, ut id ipsum domesticum omnes praestarent. Exinde Cœnobium Monialium S. Joannis Equitum ingressa, ut ibidem, ut assolet, aliquot annos excoleretur, ea praebuit caelestis indolis argumenta, ea charitatis, obedientiae, & humilitatis specimina, ut Moniales Sanctam illam fore, ac divae Catharinae Senensis non imparem praefagirent. Agris praesertim sollicitam operam adhibebat, illas sacrorum voluminum lectione reficiens, & ignito de rebus Divinis eloquio ad caelestem amorem erigens. Ipsa vero adeo vulnerata erat jaculis charitatis, adeo inebriata nectare Beatorum, ut vultu praeferreret Cordis incendium, ideoque accensae Rosae speciem interdum exhiberet: instar syderum illius oculi scintillarent; immo angelicae formae radii intuentes bearet.

Sextodecimo aetatis anno uberrima profusione lacrymarum a parentibus tandem extorsit facultatem religiosi habitus suscipiendi, & gaudium triumphans in monasterio S. Mariae de Angelis (cujus parietes suavissime osculabatur) ordini Carmelitarum adscripta est. Atque is in illa statim solitudine amor exarsit, ut nunquam ad ferreas crates accesserit, nisi praeepto superioris coacta: quod si aliquando a suis illam latebris abstraheret, ad supplicium impellere videbatur; ipsorum etiam parentum, & consanguineorum colloquia, praesertim virorum, averfabatur. Praeterea mirum in modum sollicita erat, ne frustra contereretur tempus, quod divinis colloquiis consecrandum erat. Et quia *justitiae Custos silentium est*, illius leges servavit religiosissime.

A superiorum nutu ne latum quidem unguem discedebat, licet non raro imperarentur: imo etiam illa, quae in extasim raptae virgini Deus imperabat, non nisi accedente superioris

assensu, exequabatur. Sanctissimo ambitu vilium officiorum incendebatur. Paupertatis amantissima gestiebat, si quid interdum vitae necessarium illi defuisset: novam nunquam, sed magis attritam vestem quaerebat; cumque omnium se se virtutum ideam Monialibus exhiberet, iisdem interrogantibus, quo pacto religiosa vita instituenda sit, respondere solebat, eo semper spiritu vivendum, quem prima ingressus die conceperant, ac nullum privatum commodum sacri ordinis institutum praesertim.

Incredibili ardore animi Professionem emisit decimo septimo aetatis anno: & de claritate crecescit in claritatem usque ad perfectum diem, ut Sorores omnes Divino amore incenderentur, illarum munera obibat, domesticos labores noctibus peragens, quas plerumque traducebat in somnes, ut illa secum transigerent dies in divina contemplatione rerum. Quod si aliquando repugnantem somnus opprimeret, miro pudore suffusa, flagellis corpusculum cruentabat, & ad opus regrediebatur, sed quod in aliis fovere satagebat orandi studium, mirifice illo ipsamet virgo aestuabat, & perpetuis precibus S. Deo Ecclesiam commendabat, dicere consueta Christi sponsam non appellandam esse Sanctimonialiam illam, quae inter orandum sedulo memor non esset Sponsae Divinae Catholicae Ecclesiae. Choro defuit nunquam, nisi ab aegritudine prohiberetur.

Caelestis amoris incendium in omnium animis excitare cupiebat, & ad illum perpetui stimuli erant Magdalene colloquia, perspicua ingenii acies, modestissima serenae frontis tranquillitas, prudentiae lumen illustre, & prodigiola eloquentia in sermone de rebus Divinis facilem illi aditum praebant ad animos occupandos. Sed uberiolem exercendi zeli materiem sortita est, cum illi vigesimo tertium annum agenti demandata est Tyruncularum cura, quas praesentia ipsa erigebat ad studia divina, & uno intuitu oculorum culpae alicujus conscias deterrebat, ita ut faterentur optima adolescentulae se qualibet, vel levissima labe conspersas Magdalene conspectum subire nunquam ausas fuisse. Atque adeo constans de magistrae sanctitate opinio discipularum animos occupaverat, ut ipsa (quae omnium imperfectissimam, & culpis obrutam arbitrabatur se) omni studio laboraret, quo eas ab hac mente dimoveret, ideoque perturbationes animi sui, & hostis nequissimi tentationes iisdem memorabat.

Animorum statum, & intima cujusque penetralia intuebatur; adeoque consentanea cuilibet spiritus languori remedia adhibebat, ut non solum Tyrunculas, sed plerasque alias tentationibus vexatas ejus directioni Confessarii subiceret: atque ut solo verbo serenitatem animis affererebat, ita solo nutu aliorum pervicaciam infringebat. Incredibilis erat illius pro periclitantium animarum salute zelus: & quoties ad innumeros infideles a Christi ovili devios flectebat oculum mentis, medullitis cruciabat, atque hac cogitatio perpetuus illi erat fons lacrymarum, adeo, ut cibo refici non posset, & fletu stratum suum rigaret. Mariam Medicam Henrico IV. Galliarum Regi desponsam hortata impense fuit, ut haeresum extirpationi, & Catholicorum filiorum educationi sedulam operam adhiberet.

Ad haec incendebatur incredibili siti Martyrii, cuius delicias delibare conabatur assiduis corpusculi cruciatibus, *semper mortificationem Jesu Christi in se circumferens, ut vita Christi manifestaretur in corpore suo.* Agris adhæret assidue: de vita periclitantibus solatium, & opem afferere, in somnes noctes traducens, atque eo charitatis ardore ministrabat quovis etiam sordido morbo laborantibus, ut ex foetidissimo cujusdam ulcere vermiculos, & putredinem obstergeret, cumque lambebat putres ejusdem ulceris hiatus, exclamabat: *O quam majora passus est Jesus pro nobis.* Praeterea

Quae ipsi Deus in extasim raptae imperabat non nisi de consensu superioris exequabatur.

Paupertatis amantissima fuit.

Monialibus respondebat eo semper spiritu vivendum, quo fuerant ingressa, & Ordinis Institutum praesertim privato commodo.

Anno aetatis suae 17. professionem emittit.

Domesticos labores noctibus peragebat, ut illa secum transigerent dies in rerum Divinarum contemplatione. Studio Orationis aestuabat.

Ajebat Christi sponsam non appellandam, quae inter orandum S. C. Ecclesiae memor non esset. Choro nunquam defuit nisi ob aegritudinem.

Divinum amorem in omnibus excitare cupiebat.

Anno aetatis suae 23. Magistra Novitiarum deputatur.

Novitiae, vel levissima labe conspersae Magdalene conspectum subire non audebant.

Animorum statum, & intima cujusque penetralia intuebatur.

Zelus incredibilis pro salute animarum.

Mariam Medicam Regi Galliae desponsam impense hortatur pro extirpatione haeresum, & catholicorum filiorum educatione.

Ingens martyrii desiderium.

Assidua infirmarum cura.

Ulcera lambebat.

1670.

Cruetas lepræ similes per sequianum lingit, & ita salutem monialibus Infirmitis donat.

Quinquennio panis, & aqua illi cibis fuit, prout in rubrica.

Experitur quod Deo annuente illa inedia se torqueret.

Referuntur actus incredibilis poenitentiae.

Spirituales delicias animi sui pro viribus occultabat.

Exclamans in excessu mentis transiens per claustra, prout in rubrica.

De Inferno quid dicere solebat.

Per 8. dies a pervigilio Pentecostes sensibus destituta manet in raptu, & quid ei acciderit.

In extasim rapitur, dum Symbolum fidei recitat.

Leoni XI. Pontificatum prædicat, & brevissimum.

A. 1592. feria 5. Major. hebdomad. participat dolores Passionis Domini.

Per tres consequentes noctes arcana Divinitatis est intuita.

terea deformes scabiei crustas quibus obtegebatur corpus sororis Barbaræ de Bassis, non abimiles lepræ, & Mariæ Benignæ de Orlandinis foetido itidem morbo, & in lepram destituro per sequianum confecta lingendo, utrique prodigiosam salutem hoc eximie charitatis, & tolerantia miraculo redonavit.

Panis tantum, & aqua cibus illi, & potus quinquennio fuit; proximo autem biennio, Medicorum iussu, modicum vinum adhibuit, ac dominicis diebus usa est epulis, quibus vesci sinunt jejunii leges. Cum vero experiri voluissent moderatores, an, Deo annuente, illa se inedia torqueret, pro imperio compulerunt ut mitioribus cibis, sed eam difficultatem in deglutendo experta est, ut singultibus propemodum spiritus illi fuerit interclusus; idcirco mirabilem tam rara abfinitia vitam protraherebat; nudis incedebat pedibus, quamvis glacies horrida rigeret, quoad usque pedum usu destituta, aliena tantum ope progredi potuit, & quamvis morbi deterere illam debuissent, tamen tam incredibile cruciandi corpulentia studio incendebatur, ut integras noctes facris in precibus vigilaret, ferreo cingulo, & ciliitiis protereret carnem, caput spinea corona transigeret, & liquenti cera se interdum ustulare.

Sed, quod admirabilius est, non solum omnes corporis cruciatus avidissime amplectebatur, verum etiam nulla cœlesti dulcedine suum animum recreari, aut saltem clam omnibus esse divinas delicias animi sui exoptabat; ideoque si forte incidisset in scripta, quæ de suis visionibus sortores exarabant, illico ea comburebat: & oculis, ac toto habitu oris summa modestissimi animi demissio, sui que contemptus mirifice promicabat, sed frustra cœlestium charismatum dona tegere laborabat; tantus enim in illius animo flagrabat æstus amoris divini, ut per claustra transiens exclamare cogereetur. *O amor, o amor non bene notus, non bene redamatus, tot injuriis affectus: o quam pauca peccata te norunt! ego peccata meum exhibeo, veni ad cor meum, veni ut fovearis.* Interim mira corporis agilitate per claustra ferebatur, dilacerabat vestes, & procul abigebat quicquid illius in manus incurrisset: a felicissimo deinde mentis exilio regressa dicere solebat, quod si blasphemis immunis esset Infernus, illum non exhorruisset, ut combureretur magis.

Obsequentissimo cultu venerabatur augustissimam Trinitatem, quam perpetuis fere laudibus adorabat, & illius singulari beneficio anno 1585, a pervigilio Pentecostes per consequentes octo dies ac noctes sensibus destituta, gavisus est intuitu divinarum rerum, atque in eo rapta quotidie matutinis horis divini spiritus auram sub diversis formis accepit. In extasim rapiebatur ubi symbolum fidei recitabat, atque hoc illi non semel evenit alloquenti Alexandrum Cardinalem Medicum (cui Pontificatum, eumque brevissimum futurum prædixit) & qui postea re ipsa Leonis XI. nomine Pontifex Maximus renunciatus est.

Eodem anno, & millesimo quingentesimo nonagesimo secundo feria quinta, & sexta sanctioris hebdomadæ, similes animi excessus experta est, atque illi Christus indulset participationem dolorum, quos acerbissimos iisdem ipse diebus pro generis humani redemptione toleravit, eique instrumentorum suæ Sacratissimæ Passionis fasciculum porrexit.

Interdum per tres consequentes noctes arcana divinitatis intuita est, ac subinde augustissimæ Trinitatis mysterium ea facundia exposuit, quæ humani vires ingenii superabat, ac tanto divinarum personarum amore incendebatur, ut dum inter horas canonicas laudes sanctissimæ Trinitatis persolveret, exalbescere pallore niveo, & amari æstu pene confici videretur.

Præterea cum æterno Patre eodem anno admirandum habuit colloquium de modo adornandi animam ante sumptionem SSmæ Eucharistiæ; atque his profusæ in se divinitatis muneribus, ad illud amoris incendium evasit, ut interdum exclamaret: *O amor te amplius ferre non possum: amor in te revertere! tanti amoris incapax ego sum.* Exinde ad gelidum fontem, vel ad putei crepidinem manus, & brachia undis mergebat, eisdem potabat avidissime, illarum copiosa aspergine peccatoris æthnam refrigerabat, nempe semel hoc impetu charitatis acta, pendentis e Cruce reparatoris nostræ salutis imaginem amplectebatur, eamque a Cruce divulsam lacrymis irrigabat, & sui capitis velaminibus innocens Magdalena tergebat. Interdum os tam avidè admovebat lateri crucifixi, ut videretur suavissimam ex illo fonte divino ambrosiam haurire.

Non semel sponsi divini manu Eucharistico epulio refectam, & anulo nuptiali subarrhatam, idem sponsus sua spinea corona, impressis in anima stigmatibus, ac suo divino corde muneratus est: & Divus Augustinus (eius felicem animum in mentis excessu aliquando suspexit) illius cordi verbum aureis, *caro factum est, sanguineis notis inscripsit.*

Statum anistarum in altera vita perpexit: pariter spiritu prophetico dotata, ex divina revelatione futuros rerum eventus prænuñciavit, & quedam in locis remotis facta, & dicta tanquam præsens vidit, & audivit.

Sæpe sapius manualibus, qua suendo, qua sanctorum imagines pingendo, qua aurum scindendo, simileve alias obeundo functiones, implice exercitiis, repentino corripiebatur mentis excessu, quæ fixis in cœlum palpebris, imo fenestris clausis, oculisque fascia velatis, tota immobilis, & extatica, cœptum quaecumque eo modo prosequeretur, & ita absolute perficiebat opus, quasi huic unice intenta foret.

Cum autem (sicut prædictus divinitatis amantissimus Augustinus) experiretur inquietum esse cor suum donec requiesceret in Deo, conquirebatur, quod incolatus ejus prolongaretur; amoris igitur æstu felicissime contabescens, vigiliis, & afflictationibus corporis pene consumpta, quem delicatioribus cibum ad illam decumbentem sorores afferebant, ad alias ægrotas mittebat, adeoque castitatis custos religiosa fuit usque ad interitum, & ægrefere fororis manibus contingi, cum vires illi non essent, quibus in aliam strati partem converteret se, jucundius sibi esse diceret in lecto marcescere, quam ab aliis attingi, cumque illi mors instaret a confessariis interrogata ingenue professæ est, nullam sibi unquam in animo cogitationem fuisse, quæ quidquam de castitatis candore delibaret; atque hunc integerrimæ pudicitie florem a Beatissima Virgine indultum sibi fuisse asserbat, quæ se in extasi candido aliquando velamento operuerat, quo protecta nullis unquam contrariis pudicitie maculis infici potuit.

Quinque omnino menses cum ægritudine constans præbuit argumentum invictæ tolerantie, Sacramentis deinde refecta, singulari animi dimissione veniam a fororibus flagitavit, quas, nihil ipsa mortem pertimescens, consolabatur: spirituales vero Patrem circa septimam noctis horam rogavit, ut ad quiescendum pergeret, spondens usque ad proximum mane superfuturam sibi vitæ usuram. Sub interitum fororibus innuit, ut fidei symbolum recitarent, eoque inchoato in extasim rapta est, & sempiternæ præludia felicitatis illius in vultu effulserunt.

Cum animam ageret integerrima virgo, iusta est a confessario præstolari quoad usque factum ipse faciens cœlesti pane moniales reficeret, at Magdalena, quæ usque tunc penitus obmutuerat quasi reviviscens dixit, *Benedictus Deus,*

1670.

De præparatione ad sumptionem Eucharistiæ.

Divinam amorem ferre ultra non valens quid diceret.

Quid inde faceret.

Erga Imaginem Crucifixi quomodo se gereret.

Divinus sponsus non semel Eucharistiam præberet.

Anulo, Corona spinea; Stigmatibus eam donat.

D. Augustinus: ejus cordi inscripsit Verbum caro &c. Statum anistarum in altera vita perpexit.

Prophetiæ dono illustris.

Manualia opera in extasim rapta fenestris clausis, oculisque velatis tota immobilis perficiebat.

In ultima ægritudine delicatioribus cibis sibi alatos mittebat ad alias ægras. Usque ad interitum integerrimam castitatem servavit.

Confessario fateatur nullam unquam turpisse cogitationem. D. Donum à B. Virgine sibi indultum testatur, & quando.

Invicta tolerantia in ægritudine quinque mensium.

Tempus mortis prædicit.

Sub interitum innuit ut fidei Symbolum recitaret.

Eo inchoato in extasim rapitur.

Agens animam obtemperat Confessario.

Obiit die 25. Maii 1607. ætatis suæ 41.

Ad ejus feretrum ingens hominum multitudo.

Ad dexteram faciem invertit, quia sinister erat juvenis profligata vitæ.

Humili loco primo sepultum, post annum incurruptum corpus reperitur.

Translatum liquore adinstar Balsami manat, & incurruptum manat.

Processus informativi auctoritate ordinaria.

S. Congreg. SS. Rituum 1624. concedit literas remissoriales.

Die 4. Aprilis 1626. censuit constare de validitate processuum compilatorum.

Die 24. dicti mensis affectum constare devirginitatis. Die 2. sequentis Maii sequentia miracula approbat.

Liberatio ab ulcere.

Laborans attractione nervorum statim convalescit.

Signo Crucis Dæmonem ejicit.

Tabifica scabie infectis sanitatem reddit.

Sensum mori & integram salutem sinistri lateris reddit correptæ apoplexia.

Signo Crucis ter producto admittit ulcus, dolorem, & febrim.

Attingens stramentum, in quo Magdalena decubuit ab alio ulcere, & lethali febre convalescit.

Lethali febre correpta sibi admoveans flores Sacri Corporis appositos convalescit.

ac deinde regressis omnibus e sacro Convivio, sanctissimum animum choris celestibus inferendum emisit die 25. Maii anno millesimo sexcentesimo septimo, ætatis suæ quadragesimo primo expleto.

Consequenti die cum illatum Ecclesiæ fuisset Sacrum virginis corpus, vis hominum tanta confluit illius vestes incidere studiosissime, ut necesse fuerit oclusis postibus turbam aditu prohibere. Prodigiosum fuit, quod cum ad sinistram vergeret Magdalene facies, & feretrum nullo motu concuteretur, in dexteram invertit se, quia sinister illi aderat adolescens profligata vitæ, cujus aspectum nec exanimatum virginis corpus tolerare potuit.

Humili primum loco sub Ara majori sepultum est virginum corpus, quod ibidem per annum quievit incorruptum, quamvis loci humiditas vestes penitus absumpserit. Inde translatum manavit liquore suavissimo ad instar balsami, & variis languoribus saluberrimo, & in præsentia cujuslibet corruptionis expers suavissimo etiam odore fragrat.

Interim crescente fama illius sanctitatis, & miraculorum, editi sunt Processus informativi auctoritate Ordinaria; Cumque illos retulisset in Congregatione Sacrorum Rituum bo. me. Alexander Cardinalis Ursinus die decimo Februarii anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, eadem Congregatio concessit remissoriales literas, ad sumendas probationes in genere, & in specie, & Sacra Rotæ Auditoribus de more commisit discutiendam causam.

Die verò quarta Aprilis anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, post advectos ad Urbem processus Florentiæ compilatos, referent bo. me. Carolo Cardinali Pio, supradictæ Congregatio censuit constare de illorum validitate; Deinde vigesima quarta ejusdem mensis die affectum constare de virtutibus in gradu heroico, & demum secunda Maii consequentia miracula approbavit.

Acerbissimis doloribus urgebatur soror Maria Catharina de Chellis ob ulcus, ex quo pars ossis putrefacti fuerat educta, sed fasciis à Magdalena obligata, illico a dolore, subinde ab ulcere liberata est.

Omnimoda nervorum attractione laborans Soror Fides, & lecto hærens immobilis inter acerimos cruciatus, accepta è Magdalena manibus Deiparæ Virginis imagine extemplo convalescit.

Formato signo crucis super Catharinam de Spinis dire cruciatam à Dæmone, illico in fugam egit hostem.

Sororibus Barbaræ Bassæ, & Mariæ Benignæ de Orlandinis tabifica scabie, & lepræ simillima infectis, purulenta earum ulcera lambendo, sanitatem reddidit.

Sensuum motum, & integram salutem restituit Sorori Paci de Columbini sinistri lateris apoplexia correptæ.

Destituta jam erat à Medicis Cherubina Rabbata pessimo ulcere in capite infecta, & febræ præterea, atque atrocissimis doloribus æstuans, cui tamen ulcus, dolorem, & febrim ademit, productum ter super illam à Maria Magdalena signum crucis, eademque Cherubina alio ulcere, & lethali febre confecta, jamque sacro munita oleo ferè cum morte luctabatur, cum attingens stramentum, in quo Magdalena decumbebat, saluti se restitutam extemplo sensit.

Post mortem verò (præter diuinum liquorem mire fragrantem, qui variis languoribus saluberrimus affluit e tibiis corporis Sanctissimæ hujus Virginis integri, & incorrupti) Maria de Rovani 16. jam mense lethali febre correpta, & omni salutis spe destituta, admovit sibi ad pectus fasciculum florum ob contactum Sacri Corporis salutarium, & statim in soporem facta est, & bre-

vi expergefacta prostrata è strato prorsus incolumis.

Eadem Maria quadriennio post febræ molestissima, & variis morbi symptomatibus in vitæ discrimine constituta, ad tactum pulvilli, quo usata fuerat Magdalena, convalescit. Subinde febræ, & acerbissimis stomachi doloribus laborans, & duos menses lecto affixa, statim atque Magdalene tunicam superinduit, ad sanitatem revocata est; quam etiam post annum recepit, cum duos iridem menses febræ æstuasset, producto super illam signo crucis cum velo Mariæ Magdalene.

Crudelissimo stomachi dolore, & capitis cruciatu cum vertigine, & febræ Catharina de Tassis vitæ marginem attigerat, sed admota stomachi particula vestis Magdalene, repentino somno correpta, atque evigilans omni se dolore, & agritudine exemptam reperit.

Magdalena de Rondonis sexenni dolorum tormento propemodum extincta, omni certè humani remedii spe destituta, admotis corpori Magdalene vestibus, voto vix nuncupato convalescit: sicut etiam Petrus de Allis Romanus febræ, & doloribus contabescens superinducto Magdalene velo extemplo convalescit.

Cum autem jam ab illius obitu celeberrima esse cepisset Mariæ Magdalene Sanctitas, & veneratio populorum, ac ipsius intercessione patrata miracula viam illius clarificationi aperirent; formati sunt processus auctoritate Apostolica, quibus examinatis fel. rec. Urbanus VIII. Prædecessor noster, tunc suus annuus repetitis precibus dilecti filii nostri, tunc sui nobilis viri Ferdinandi Hetruricæ sibi subiectæ Magni Ducis, ac dilectarum in Christo filiarum monialium dicti Monasterii S. Mariæ Angelorum, die 8. Maii 1626. hanc Dei servam Beatæ titulo insignivit, ac die 22. Augusti universo Carmelitarum ordini indulgit, ut illius officium, & Missam recitaret; die verò 15. Januarii 1628. hujusmodi indultum extendit ad universam ditionem Florentinam.

Post novissima autem Decreta ejusdem Urbani prædecessoris, die 1. Aprilis anno 1662. eadem Congregatio censuit constare de casu excepto, nempe de cultu Beatæ exhibitæ auctoritate Apostolica; die 10. Septembris 1668. cum declaratum jam antea fuisset constare de validitate aliorum processuum super his, quæ beatificationi successerunt, decrevit constare de quinque miraculis post indultam Beatæ venerationem consecutis.

Perseveravit enim corporis incorruptio cum mirabili flexibilitate quarundam partium, in quibus caro tactu pressa cedit, & post ad pristinum redit: In manibus, & brachiis cernuntur venæ: Capilli adhuc suo fulvo rutilant colore; candorem servat caro in artubus, qui vestibus teguntur; quæ, & pium inflammant affectum, & sanctæ devotionis stimulos accendunt.

Continuavit etiam suavissimi odoris ex singulis membris, sed præcipue, & acuriosius ex stomacho fragrantia, tam mira suavolentia, ut ei nec liquorum, nec florum, aut aromatum odores comparari queant: adeo ut plurimum medicorum assertionem, & testimonio constat non nisi divinitus prodire ex illo virgineo corpuscule talem fragrantiam, quæ adhuc longe suavius emanavit cum anno Domini 1663. pro solemnibus canonizatione exaratus fuit processus.

Solemni præterea ritu celebrantes beatificationem illius Moniales cenobii S. M. Angelorum (in quo ejus Sacrum corpus requiescit) divina virtute factum est, ut vas in quo oleum afferbatur, invenerint (postquam plurimum ex eo hauserant) plenum, & successive auferendo, merito hujus Elianz Virginis (adinstar sui Patriarchæ) per integram illius celebritatis octa-

Ad tactum pulvilli Magdalene laborans molestissima febræ convalescit.

Magdalene tunicam super induens acerbissimis stomachi doloribus laborans ad sanitatem revocatur.

Per 2. menses febræ æstuans producto signo Crucis cum velo Magdalene sanitate recepit.

Affecta crudelissimo stomachi dolore, capitis cruciatu cum vertigine, & febræ, particula vestis Magdalene stomacho admota liberatur.

Sexenni dolorum vi ferè extincta admotis corpori Magdalene vestibus convalescit.

Item febræ, & doloribus tabescens superinductus Magdalene velo.

Processus auctoritate Apostolica compilati. Urban. VIII. 8. Maii 1626. S. D. titulo Beatæ insignivit.

Die 22. sequentis Aug. ordini Carmelit. indulgit illius Officium, & Missam. Die 15. Jan. 1628. d. Indultum extendit ad totam ditionem Florentinam.

Die 1. Aprilis 1662. d. Sacra Congr. censuit constare de casu excepto. Die 10. Sept. 1668. decrevit constare de quinque miraculis post indultam Beatificationem.

Perseverantia incorruptionis corporis cum mirabili flexibilitate. Continuatio suavissimi Odoris.

Longè suavior emanavit año 1663. d. m. exaratus fuit processus pro Canonizatione.

In solemnibus Beatificatione, & octava Vas à quo

oleum hauriebant numquam fuit imminutum.

Ufu d. Olei Dominus plura mirabilia patravit.

Parum d. Olei in lecyto Monasterii oleum multiplicat usque ad novam oleitatem.

Morbo guttae serena vexata in oculo dextero, & in laevo parū videns, velum Beatæ retinens, utriusque oculi perfectum visum recuperavit.

Leopoldus Imperator, alique supremi Principes, & totus Ordo Carmelitarum instant pro Canonizatione.

Clemens IX. jejunia, elemosinas, & preces ad hunc effectum indicit.

vam non imminutum fuisse, quod exacta perquisitione in Congregationibus discussum, inter præcipua Cæli de hujus Virginis beatitudine testimonia numeratum fuit, & hoc eo magis, quod ejusdem olei usu plura alia mirabilia Dominus ad suæ Sponsæ glorificationem operari dignatus est.

Inter ea priori non ab simile fuit, quod anno 1654. deficiente in mense Augusto oleo (cujus penuria tunc Monasterium illud laborabat) præfecta cellarii, Soror Charitas dicta, interno afflata instinctu, sumens parum olei jam ante per annos cælitus multiplicati, una cum altera ex monialibus Sorore Obedientia nomine, orans, & applicata hujus Beatæ Imagine, obtinuerunt ejus intercessionem tantum illius augmentum, ut qualibet hebdomada haustus pluribus mensuris, pro Ecclesiæ, & Monasterii usibus usque ad festum Nativitatis Domini sufficeret, nec imminutus est lecythus usque ad novam in Decembri oleitatem, quo quidem oleo ita multiplicato plura mirabilia patrata fuerunt.

Magdalena Angela Govina monialis in cœnobio Murattarum Florentiæ, cum per biennium in oculo dextero morbo guttae serena vexata fuisset, ita ut jam ferè omnem videndi vim amiserit; & in laevo etiam notabilem diminutionem ejusdem potentia experiretur, cum pluribus adhibitis curationibus adhuc magis visus ille imminueretur, desperans de omni humano remedio, Beatæ Mariæ Magdalenaë invocato nomine ejusque velum sibi transmissum retinens, statuensque firmiter se in postero, (obtena restitutionis visus gratia) jejunaturam in pane, & aqua, in ejus pervigilio, & curaturam Missæ celebrationem, cum argenteæ Imaginis appensione ad ejus sepulchrum; cum tota nocte acerbis doloribus cruciata fuisset, & paulisper quievisset, expergefacta, se utriusque oculi visivam virtutem recuperasse, intercessionem ejusdem Virginis experta est, quod expedita lectione (ad quam ante omnino impotens erat) Abbatissa ipsius comprobavit, & debitis Deo persolutis gratibus, ejusdemque Beatæ applicato velo visum magis corroborari sensit, quod divina virtute, supra naturæ vires operante, actum fuisse Medici agnoscentes testati sunt.

His, & aliis supra enarratis ejus sanctitatis coruscantibus signis, quam in cælis adeo acceptam divinæ majestati patronam humana infirmitas experiebatur, accedentibus insuper charissimi in Christo filii nostri, tunc sui Leopoldi Romanorum Regis in Imperatore electi, & charissimarum in Christo filiarum Augustæ illius conjugis, necnon christianissimæ Galliarum Reginae, ac dilecti filii nostri, tunc sui nobilis viri Ferdinandi Hetruriæ sibi subiectæ magni Ducis, & dilectæ in Christo filiaë Victoriæ de Rovere magnæ Ducissæ Hetruriæ, & aliorum catholicorum Principum fere omnium, & universi Carmelitarum ordinis, & monialium S. Mariæ Angelorum precibus, quibus id a dicto Clemente prædecessore summa cum instantia expetebant: auditis insuper ven. Fratrum nostrorum, tunc suorum S. R. E. Cardinalium, quibus id muneris commissum fuerat, votis, & unanimi consensu, relataque in secreto consistorio per ven. fratrem nostrum, tunc suum, Martium Episcopum Portuensem, & Sanctæ Ruffinæ Cardinalem Ginettum totius summa processus, annuentibus, & approbantibus, aliis tunc præsentibus Cardinalibus, indicta fuere ab eodem Clemente prædecessore nostro consueta jejunia, elemosinæ, & preces, ut in tanti ponderis negotio divinæ voluntatis beneplacitum clarius innotesceret. Postmodum in semipublico consistorio accersitis Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis (de quorum numero tunc eramus) præsentibusque Sedis Apostolicæ Notariis, & causarum Palatii

Apostolici Auditoribus, peractis omnibus, quæ ad hanc Sacrosanctam functionem ex Sanctorum patrum autoritate, Sacrorum canonum decretis, S. R. E. antiqua consuetudine, novorumque decretorum præscripto requirebantur, Dominica die, quæ erat quarto Kalendas Maii Pontificatus sui anno secundo, in celeberrimo Principis Apostolorum Templo, solemniter cum ejusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curia Prælatibus, Officialibus, & Familiaribus suis, Clero Seculari, & Regulari, ac maxima populi frequentia mane convenientibus; post repetitas trinas pro canonizationis decreto petitiones nomine ejusdem Leopoldi Regis in Imperatorem electi, per dilectum filium Jacobum tituli S. Sixti Presbyterum Cardinalem Rospigiosum nuncupatum; post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, Spiritus Sancti gratia suffe implorata, ad honorem Sanctissimæ Trinitatis, ad Catholicæ fidei exaltationem, Christianæque Religionis incrementum, autoritate Domini nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac sua, maturaque deliberatione præhabita, divinoque sapienter implorato præsidio, de eorumdem Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium Consilio, Beatam Mariam Magdalenam Sanctam esse decrevit, diffinivit, ac Sanctorum in numerum reposuit, statuens ut ab universali Ecclesia quolibet anno memoria ejus inter Sanctas Virgines die 25. Maii recoleretur, In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

His absolutis Deum Patrem omnipotentem factorem cæli, & terræ visibilibus omnium, & invisibilibus, ac D. nostrum Jesum Christum Filium Dei unigenitum, & Sanctum Paraclitum Spiritum, necnon unum Deum, unumque Dominum laudibus, precibus, & confessionibus, idem Clemens prædecessor pie veneratus, sacroque Hymno, *Te Deum* omni cum solemnitate decantato, peculiari in honorem Beatæ Mariæ Magdalenaë oratione precatus est, atque in primario ejusdem Templi Altari Missam celebravit cum ejusdem Sanctæ Commemoratione, omnibus, & singulis Christianis tunc præsentibus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit.

Summo igitur rerum opifici, qui sua ineffabili providentia hanc Ancillam suam Christianæ reipublicæ speciali sanctitatis dono decorare dignatus est, quæ, quasi rutilans lucerna super aureum candelabrum posita, undique, suæ sanctitatis radios diffundit, innumeras dictus Clemens prædecessor persolvebat gratias, eandemque deprecabatur, ut ejusdem pia apud Deum intercessione, ipsum, ac Christianum populum in suo sancto servitio confortare, & conservare, ac ab omnibus periculis liberare dignaretur.

Ne autem de decreto, diffinitione, repositione, adscriptione, statuto, concessione, aliisque præmissis, pro eo quod ipse Clementis prædecessoris literæ, ejus superveniente obitu confectæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari: volumus, & apostolica autoritate decernimus, quod decretum, diffinitio, repositio, adscriptio, statutum, concessio, aliaque præmissa a dicta die, quarto Kal. Maii suum consequantur effectum, ac si super illis ipse Clementis prædecessoris literæ sub data ejusdem diei confectæ fuissent, prout superius enarratur, quodque præsentibus literæ ad probandum plene decretum, diffinitionem, adscriptionem, repositionem, statutum, concessionem, aliaque præmissa ubique, sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Cæterum quia difficile foret præsentibus nostras literas ad singula loca, ut opus esset deferri,

4. Kal. Maii anno 2. ejus Pontificatus, eam Sanctorum catalogo adscripsit in Templo Principis Apostolorum.

Statuitur Sanctæ festū quolibet anno die 25. Maii.

In primario ejusdem Templi Altari Missam celebrat cum ejusdem Sanctæ commemoratione. Omnibus Christi-fidelibus tunc præsentibus indulgentiā plenariam concedit.

Ejusdem Pontificis gratiarum actio.

Decreti confirmatio.

Fides transcriptorum.

volumus ut earum exemplis etiam expressis manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio poenalis.

Nulli ergo hominum omnino liceat hanc paginam nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Edit. 11. Maji 1670.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1670. Quinto idus Maji, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Ostien. Card. Barberinus S. R. E. Vice-Cancellarius.

† F. M. Episcopus Tusulanus Card. Brancatius.

† Ego Uldericus Episcopus Albanensis Card. Carpineus.

† Ego Virginus tit. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Ursinus.

† Ego Cesar tit. SS. Quatuor Coronator. Presbyt. Card. Facchenettus.

† Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.

† Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.

† Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odescalcus.

† Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.

† Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Otthobonus.

† Ego Laurentius tit. S. Chrisogoni Cardin. Imperialis.

† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Celio Presb. Card. Santacrucius.

† Ego Jo. Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.

† Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.

† Ego Octavius tit. S. Cæcilie Presbyt. Card. de Aquaviva, & Aragonia.

† Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyt. Cardin. Pius.

† Ego Carolus tit. S. Eusebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.

† Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chisius.

† Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus.

† Ego Petrus tit. Sancti Calixti Presbyt. Cardinalis Vidonus.

† Ego Nereus tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyt. Card. Corsinus.

† Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.

† Ego Carolus tit. S. Susannæ Presbyt. Cardinalis Carassa.

† Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presbyt. Card. de Alteris.

† Ego Cesar tit. S. Jo. ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.

† Ego Carolus tit. S. Mariæ de Ara-celi Presbyt. Card. Robertus.

† Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Rospigliosus.

† Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Careere Diac. Card. Hassia.

† Ego Carolus Sancti Casarei Diacon. Card. Barberinus.

† Ego Decius Sancti Eustachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.

† Ego Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Mancinus.

† Ego Paulus tit. Sancti Georgii Diac. Cardinalis Sabellus.

† Ego Sigismundus S. Mariæ in Dominica Diac. Card. Chisius.

Confirmatio quarundam Constitutionum pro Congregatione Missionis in conventu generali dicte Congregationis factarum, & à particulari Congregatione Prælatorum jussu SSmi Clementis IX. revistarum, & emendarum, cum illarum Insertione.

II.

CLEMENS PAPA X.

Nunc primum impressa.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis officio Congregationes personarum ecclesiasticarum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutas, uberesque bonorum operum fructus ad-

Proœmium.

spirante

spirante superni favoris auxilio proferre assidue fatigantes in visceribus paternæ gerimus charitatis, & illa, quæ pro felici, prosperoque illarum regimine, & gubernio, tuendaque, & solidanda in eis pace, ac laudabilibus earum institutis, studiosisque in via Domini progressibus fovendis, & juvantes prudenter, & quæ salubriter constituta esse noscuntur, ut firma, atque irrefragabili stabilitate perennent, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

Expositio facti.

Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Presbyter Congregationis Missionis, quod ipsi aliàs in eorum conventu generali congregati, nonnullas Constitutiones ad conservandam in eadem congregatione animorum concordiam, primævumque illius institutum, atque spiritum firmius constabillendum, & fovendum apprimè conducibiles ediderunt, quæ à nonnullis Romanæ Curie Prælati, quibus fel. rec. Clemens Papa IX. prædecessor id negotii dederat, revisæ, ac emendatæ, & ad formam redactæ fuerunt tenoris, qui sequitur, videlicet.

Clemens IX. committit examen Constitutionum d. Congregationis ut infra.

Tenor dict. Constitutionum. Superior Generalis esse debeat perpetuus, & quam Jurisdictionem habeat.

Assistentes quot esse debeant, & quomodo eligendi; sicut & Admonitor. Eorum Officium.

Quid Superior Generalis sine Assistentibus, & Admonitore agere possit.

Jus plenum statuendi est penes Conventum Generalem. Superior Generalis, quomodo, & quando Ordinationes, & Statuta condere possit.

Nec ei, nec Conventui Generali licet, vel leviter immu-

gulari, & munia declarantur, aut confirmantur, nec speciatim his articulis, quos vel leviter immutare, nec Superiori nec Conventui Generali licebit: Ordinationes autem, & statuta hujusmodi a Superiore Generali edita observanda erunt, donec Conventus Generalis, aliud decreverit, penes quem est potestas vim illis detrahendi, aut etiam addendi, ut in posterum obligent.

§. 6. Idem Superior Generalis in Congregatione admittere poterit quos idoneos existimaverit, & indignos post emissâ vota dimittere, si retinere non posse absque magno prædictæ Congregationis damno, ipse, & ejus Assistentes ad plura suffragia judicaverint, ita tamen ut ipsi competat unicum suffragium cum prærogativa in paritate.

§. 7. Licebit ei quolibet contractus, servatis de Jure alias servandis, inire, in rebus tamen maximi momenti de consensu suorum Assistentium ad plura nimirum suffragia, cum sua ipsius prærogativa in paritate.

§. 8. Admittere poterit de consensu Ordinarii Fundationes, & Domos, non tamen eas alienare, abolere, aut alio transferre nisi de consensu Conventus Generalis, servatis semper de Jure servandis. Quod si dissolvendi aliquam Domum, aut fundationem deferendi necessitas tanta urgeat, ut Conventus Generalis expectari non possit, tunc res decernatur judicio ipsius Generalis, Assistentium, Visitatorum, qui fuerint in Europa, Secretarii etiam Congregationis, & Procuratoris, aut saltem majoris ipsorum partis servatis, ut supra de jure servandis.

§. 9. Dignitates Ecclesiasticas absque consensu Conventus Generalis acceptare non poterit, nisi Summus Pontifex id in virtute sanctæ obedientiæ præcipiat.

§. 10. Penes illum erit facultas Conventum Generalem convocandi, ipsum dirigendi, & congregatos de consensu tamen ipsius Conventus dimittendi.

§. 11. Porro Conventus Generalis ob causas quascumque congregatus Superiori Generali superior erit: prætereaque Congregatio in eundem, autoritatem, potestatemque habebit in duobus potissimum casibus, nempe si inutilis foret ad gubernationem, vel gravissimum aliquod peccatum externum committeret. Primo enim casu Congregationis erit substituere illi Vicarium Generalem, si ipse eum nominare non posset, aut nollet. Secundo vero casu, qui tamen speratur non eventurus, poterit eadem Congregatio eum deponere: Quod quidem ultimum, ut legitime fiat, suffragia duas tertias partes excedere debent, ut verò substituatur illi Vicarius, satis erit si major pars Congregatorum in id consenserit.

§. 12. Defuncto autem Superiore Generali ejus erit, quem ipse in Vicarium Generalem nominaverit, vel primi Assistentis, si Vicarius nominatus non fuerit, aut officio suo fungi non possit, Congregationem regere usque ad electionem novi Superioris Generalis; Denique pro ejusdem electione Conventum Generalem intra sex menses, nisi gravis necessitas dilationem aliquam exigeret, convocare, eidem præsidere, donec Superior Generalis fuerit electus.

§. 13. Præter prædictum casum electionis, Conventus Generalis celebrabit in casibus sequentibus. Primo singulis duodecim annis post ultimum Conventum Generalem. Secundo quotiescumque Superior Generalis ipsum ob res magni momenti indicendum judicaverit. Tertio si Assistentes cum Visitatoribus, qui sunt in Europa ipsum esse necessario cogendum ad plura suffragia censuerint in causa depositionis ut supra. Quarto si ipsemet Generalis, ejus Assistentes, Congregationisque Secretarius & Procurator cum

tare Regulas vel Constitutiones, auctoritate Apostolica confirmatas.

Ordinationes, & Statuta Superioris Generalis quamdiu durare debeant.

Potest admittere in Congregatione quos dignos reputet.

Indignos post emissâ vota dimittere nequit sine suffragiis Assistentium.

Potest quolibet contractus servatis de Jure servandis inire.

In rebus maximi momenti consentunt requirit Assistentium.

Admittit de consensu Ordinarii fundationes, & Domos.

Eas alienare nequit nisi de consensu Conventus Generalis.

Quid in casu urgentis necessitatis.

Dignitates Ecclesiasticas nequit acceptare absque consensu Conventus Generalis.

Secus si Papa præcipiat & c. Convocat, & dirigit Conventum Generalem, & eundem de consensu Conventus dimittit.

Conventus Generalis præest Superiori Generali.

In duobus casibus in eum habet potestatem, si sit inutilis, vel gravissimum peccatum externum commiserit.

Defuncto Superiore Generali Congregationem reget Vicarius Generalis ab ipso nominatus, vel primus Assistentis, usque ad novam electionem.

In quibus casibus conventus generalis celebrari debeat.

Deputatis, qui sexto anno post ultimum Conventum Generalem, a singulis Europæ Provinciis mittuntur, ipsum cogendum esse pluribus suffragiis decreverint.

Qui interese, & suffragium habere debeant in Conventu Generali.

§. 14. Ob quamcumque vero causam celebratur, intererunt ei, & jus suffragiis habebunt Superior Generalis (nisi forte de ipsius depositione ageretur) sive Vicarius itidem Generalis, Assistentes Visitatores, seu eorum loco Vice-Visitatores, Congregationis tam Secretarius, quam Procurator, & duo Sacerdotes ex singulis Provinciis quos legitime à Conventibus Provincialibus pluribus suffragiis electos esse constabit: si tamen Conventus habeatur pro eligendo Superiore Generali, prædicti Secretarius, & Procurator Congregationis intererunt ei tantum post peractam dicti Superioris Generalis electionem, nisi alio titulo ei interesse debeant.

Qui habeant jus proponendi in Conventu Generali.

§. 15. Non proponentur Conventui Generali nisi ea, quæ, vel Superior Generalis proponere voluerit, vel proponenda censuerint ad plura suffragia, ipse scilicet Superior Generalis, duo ejusdem Assistentes, & quatuor de numero Congregatorum ad plura suffragia electi.

Electio Superioris Generalis fiat per secreta suffragia. Si post quinque scrupulina electio facta non sit, hæc deferatur ad quinque Commissarios, & quomodo fiat eligendi.

§. 16. Proceditur per suffragia secreta ad electionem Superioris Generalis, quæ mediam Partem necessario excedent, ut valide electus habeatur; quod si post quinque scrutinia electio facta non fuerit, totum illud negotium, si duæ saltem tertiæ partes electorum in id consenserint, referendum erit ad quinque compromissarios; Deinde vero si opus fuerit etiam ad plures, modo omnes sint de Congregatis, & numero impares. Prædicti autem compromissarii eligendi erunt ad plura media parte suffragia secreta, & ipsi quoque Superiore Generalem eligent ad plura similiter medietate suffragia itidem secreta, ex iis tamen, qui saltem quatuor suffragia in ultimo scrutinio habuerint. Porro tam compromissarii, quam cæteri electores antequam suum suffragium dent pro eligendo Superiore Generali iuramentum præstabit de digniore eligendo, nec eligere poterunt nisi unum ex numero Sacerdotum, qui duodecim ut minimum annis completis post emissâ Vota in Congregatione vixerint.

Compromissarii, & Electores jurent digniorem eligere, quique 12. ann. in Congregatione vixerit saltem post emissâ Vota.

§. 17. Ut in re tanti momenti omnis ambitus tollatur occasio, excommunicationis lætæ sententiæ incurrat, qui quomodolibet electionis libertatem impediat, aut perturbet. Item qui aliquem ad sui electionem sollicitaverit. Item qui ad ambientis inductionem pro illius electione aliquem sollicitaverit. Ad effectum legitimæ electionis tantum, omnes congregatos absolvat a censuris, & poenis Vicarius Generalis.

Pœnam excommunicationis lætæ sententiæ incurrat, qui quomodolibet electionis libertatem impediat, aut perturbet.

Item qui aliquem ad sui electionem sollicitaverit.

Item qui ad ambientis inductionem pro illius electione aliquem sollicitaverit.

Ad effectum legitimæ electionis tantum, omnes congregatos absolvat a censuris, & poenis Vicarius Generalis.

Hic absolvatur ut supra ab antiquissimo Congregatorum.

§. 18. Immediate vero ante electionem Vicarius Generalis Congregatos absolvat in quantum opus fuerit, ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & à quibusvis aliis sententiis, censuris, & poenis ad effectum legitimæ electionis dumtaxat, statimque ipse Vicarius idem absolutionis beneficium, & ad eundem effectum a Congregatorum antiquissimo ratione receptionis in Congregationem percipiet.

§. 19. Post legitimam promulgationem electionis Superioris Generalis factæ, vel ab omnibus Electoribus, vel a Compromissariis ut supra omnes acquiescere tenebuntur, nec ulli fas erit suffragium suum revocare, aut novam electionem tentare, aut contra ejusmodi electionem quocumque prætextu protestare.

§. 20. Quandoquocum tandem habeatur Conventus Generalis, si contingat eo quavis de causa indicto, vel jam coacto, vel statim post ipsum dissolutum Superiorem Generalem, vel aliquem ex ejus Assistentibus, vel ipsius admonitorem è

vivis decedere, vel si accidat Superiorem Generalem in eo statu esse, qui Vicarium exigat: in iis casibus electi a singulis Provinciis pro Conventu Generali jus habebunt absque nova convocazione, vel deputatione Conventuum Provincialium eligendi novum Superiorem Generalem, vel Vicarium, vel Assistentem, vel Admonitorem. Idem jus habebunt pro sola electione Superioris Generalis, etiam post aliquorum discessum, si facile, & intra breve tempus revocari possint.

§. 21. Constitutiones revisas, ac emendatas, & ad formam redactas, ut supra, Congregatio Prælatorum deputata censuit, posse confirmari cum illarum insertione, si Sanctissimo placuerit. Et facta relatione S. Sanctitas annuit. Die 25. Augusti 1669.

S. Ugolinus Patriarcha Constantinopolitanus.

F. Archiepiscopus Florentinus.

C. M. Archiepiscopus Athenæ.

C. Episcopus Amerinæ.

P. Fagnanus.

P. Philippus de Rubeis.

§. 22. Cum autem pcut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes easdem Constitutiones, quo firmiter subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communi summoopere desiderent: Nos memoratam Congregationem in suo laudabili instituto conservare, dictosque exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis porrectis inclinati, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas autoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplement.

§. 23. Decernentes easdem Constitutiones præinsertas, ac præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 24. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis etiam eidem Congregationi, ejusque Superiori Generali, presbyteris, & aliis personis quibuslibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 25. Volumus autem ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate

Si interim, vel statim dissoluto Conventu Generali, contingat obitus Superioris Generalis, aut Admonitoris, vel alicujus ex Assistentibus quomodo providendum.

Congregatio Prælatorum censuit has Constitutiones posse confirmari.

Preces Superioris Generalis, & aliorum Sacerdotum Congregationis Missionis.

Confirmatio Apostolica.

Decretum irritans.

Contrarium derogatio.

Fides transumptorum.

constitute

constitutæ munitis, eadem prorsus fides ipsis adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 2. Junii 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slufus.

Registrata in Secr. in lib. Brevium Mensis Junii par. 2. fol. 483.

Edita 2. Junii 1670.

III. Edita An. D. 1670.

Nunc primū impressa.

Exordium.

Causa hujus Confirmationis.

Confirmatio Prioris Generalis, & Decretum de Assistentibus Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo mandat suspendi usque ad aliud futurum Capitulum Generale.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ folio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ sapientiæ, atque clementiæ abundantiam constituti, ad ea, quæ Religiosorum virorum cætibus in Ecclesiâ Dei pie, sanctæque institutis, uberesque bonorum operum fructus, illo, à quo bona cuncta procedunt, donante, atque adjuvante, proferre jugiter satagentibus, ut ab æris alieni pondere sublevantur, ac recte, salubriterque in via mandatorum Domini dirigantur, conducibilia fore speramus, libenter intendimus, & Pastoralis Officii nostri partes propensa charitate desuper interponimus, sicut rerum, temporum, & personarum qualitate mature perpensa, salubriter in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) Ordo Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo ære alieno viginti duorum millium scutorum monetæ, ex causa expensarum occasione Canonizationis S. Mariæ Magdalensæ de Pazzis factarum, ad interesse, seu interursurium captorum oneratus reperiatur; Si vero dilectus filius Matthæus Orlandi Prior Generalis dicti Ordinis, qui eidem Ordini summa fide, prudentia, & integritate hæctenus præfuit, in suo Generalatus Officio ad aliud sexennium confirmaretur, & expensæ capituli generalis dicti Ordinis, quod pro novi Prioris Generalis electione, post lapsum de præsentis currens Generalatus dicti Matthæi sexennium, celebrari deberet, nempe pro accessu, & recessu, ac cibariis vocalium, aliorumque Fratrum ad capitula generalia venire solitorum, per Provincias Ordinis prædicti faciendæ, quæ ad summam duodecim millium scutorum similitum, & forsitan amplius ascenderent, in extinctionem dicti æris alieni erogarentur, inde non modicum dictus Ordo levamentum acciperet, & felici illius regimini peropportune consuleretur: cumque (sicut nobis insinuatum fuit) quatuor Assistentes ejusdem Ordinis, non ita pridem introducti, Ordinem ipsum annua septingentorum scutorum dictæ monetæ impensæ, quæ pro eorum sustentatione fit, gravent, nec ita necessarii videantur, quin illis Ordo ipse sine prosperi gubernii detrimento carere possit.

§. 2. Hinc est quod nos felici prosperoque Ordinis prædicti regimini, & gubernio, illiusque levamento quantum cum Domino possumus, providere cupientes, ac de spectata memorati Matthæi Prioris Generalis fide, prudentia, doctrina, integritate, charitate, vigilantia, rerum usu, & Religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit; ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque

Apostolicæ potestatis plenitudine, eundem Matthæum Priorem Generalem in suo Generalatus Ordinis hujusmodi Officio ad sex annos a fine sexennii, ad quod in capitulo generali ejusdem Ordinis novissime celebrato in Priore Generali electus fuit, computandos, tenore præsentium confirmamus, eique Generalatus officium hujusmodi ad dictos sex annos, ut præfertur, computandos, cum omnibus, & singulis prerogativis, præminentis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis prorogamus, ac extendimus, & ampliamus.

§. 3. Volentes, & motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus decernentes, ut expensæ, quæ pro dicti capituli generalis celebratione per Provincias dicti Ordinis faciendæ essent, ut præfertur, in extinctionem supradicti æris alieni omnino applicentur, & erogentur.

§. 4. Præterea Decretum de Assistentibus præfatis alias editum, harum serie suspendimus usque ad capitulum generale Ordinis prædicti, post absolutos a dicto Matthæo Priore Generali sex annos ei, sicut præmittitur, a nobis prorogatos, celebrandum, in quo examinari volumus, utrum expediat Religioni, ut aboleatur in totum, & Ordo prædictus ad formam gubernii a Constitutionibus præscripti restituatur. Interim vero memoratus Matthæus Prior Generalis Ordinem hujusmodi gubernet juxta præscriptum earundem Constitutionum. Pecuniæ autem, quæ pro sustentatione dictorum Assistentium impendenda forent, in solutione fructuum censuum ex causa expensarum occasione canonizationis prædictæ factarum, canonicè impositorum, convertantur, & erogentur. Volumus tamen, ut illi duo Fratres, qui actu assistunt dicto Matthæo Priori Generali, remaneant ejus focii usque ad terminationem primi sexennii, juxta Constitutiones ejusdem Ordinis.

§. 5. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis, & singulis dicti Ordinis Superioribus Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut prædictum Matthæum Priorem Generalem in suo Generalatus Officio, ejusque libero exercitio per sex annos ei per præsentem prorogatos, juxta eorundem tenorem præsentium continuare sinant, & permittant, eique saveant, & assistant, ac salubria ejus monita humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent; alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tulerit, seu statuerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

§. 6. Ac decernentes ipsas præsentem literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Matthæo Priori Generali plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari; sique in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illas alias in suo robore permanuris, ad præmissorum effe-

Confirmat Priorem Generalem ad aliud Sexennium.

Expensæ pro dicti Capituli Generalis celebratione faciendas mandat erogari in extinctionem æris alieni. Decretum Assistentium suspendit usque ad Capitulum generale, & in eo mandat examinari.

Expensæ pro illorum sustentatione erogentur in dimissionem fructuum censuum. Duo Assistentes interim remaneant Socii Prioris Generalis.

Præceptum S. Obedientiæ.

Decretum irritans.

Derogatio contrario-rum.

Edita die 13.
Junii 1670.

sum, hac vice dumtaxat, consequendum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Junii 1670. Pontificatus nostri Anno Primo.

I. G. Slufius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. Mensis Junii part. 2. fol. 227.

IV.
Edita A. D.
1670.

Indultum concessum Clericis Cameræ Apostolicæ tam præsentibus, quam futuris gestandi Galeri redimiculum, Cordone, vulgariter nuncupatum coloris violacei in quibuscumque functionibus, & actibus publicis, & privatis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nunc primò
impressa.

Exordium.

Romanus Pontifex supremus gratiarum dispensator in terris a Domino constitutus, illis quorum fidem, industriam, prudentiam, & dexteritatem in gravibus, & arduis Apostolicæ Sedis muneribus gerendis, multis rerum experimentis spectatas habet, ea libenter concedit, per quæ eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius in munerum suorum functione perseverent.

§. 1. Itaque ad eximia dilectorum filiorum Clericorum Præsidentium Cameræ Apostolicæ in nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem aliqua honoris prærogativa condecorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, ex certa scientia, & mera liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Cameræ Apostolicæ Clericis Præsidentibus præsentibus, & futuris, ut ipsi omnes, & singuli galeri redimiculum, Cordone vulgariter nuncupatum, coloris violacei, in quibusvis functionibus, & actibus publicis, & privatis ubique deferre, & gestare libere, & licite possint, & valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indulget Clericis R. Cameræ deferre Galeri redimiculum coloris violacei.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 21. Junii 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. G. Slufius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Junii par 1. fol. 10.

Edit. die 21.
Junii 1670.

Declaratio, quod Vota in Congregatione Missionis post illius Apostolicam confirmationem emissa, & emitenda, ab aliis, quam a Summo Pontifice, & Superiore Generali eisdem Congregationis in actu dimissionis ab eadem Congregatione licite, & valide dispensari, commutari, aut dissolvi non possint.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias fel. rec. Alexander Papa VII. Prædecessor noster nonnulla dubia super statu Congregationis Missionis in Gallia incaptæ, ac olim a Sede Apostolica approbatæ, enata tollere volens, præfaram Congregationem Missionis, sicut præfertur, incaptam, & approbatam Apostolica autoritate confirmavit, & approbavit, cum emissione Votorum simplicium Castitatis, Pauperatis, & Obedientiæ, necnon stabilitatis in dicta Congregatione, ad effectum se toto vita tempore saluti Pauperum rusticorum applicandi, post biennium probationis faciendæ; In quorum tamen votorum emissionem nemo interesset, qui ea acceptaret, sive nomine Congregationis, sive pro tempore existentis Romani Pontificis nomine; Et vota sicut supra emissa dissolvere posset solus Romanus Pontifex, necnon, & Superior Generalis dictæ Congregationis in actu dimissionis e Congregatione; nemo autem alius etiam vigore cujuscumque Jubilæi, Bullæ Cruciatæ, seu alterius Privilegii, & Indulti, aut cujuscumque Constitutionis, sive concessionis, nisi in eis facta fuisset specialis mentio horum votorum sicut supra in dicta Congregatione emissorum, dissolvere, aut commutare, vel dispensare posset, & valeret, & alias prout in ipsius Alexandri prædecessoris literis desuper in simili forma brevis die 22. Septembris 1660. expeditis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

V.
Die 23. Junii
1670. An. 1.

Nunc primò
edita.

Alexand.
VII. Congregationem
Missionis
confirmavit
prout in Rubrica.

Motivum hujus declarationis.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius Superior Generalis dictæ Congregationis Missionis nobis nuper exponi fecit, quod aliqui post hujusmodi vota in eadem Congregatione emissa ipsam Congregationem deseruerint, asserentes se dictorum votorum dispensationem, seu commutationem obtinuisse a quibusdam Confessariis vigore literarum Apostolicarum super Jubilæo emanatarum, ac prædictos Confessarios potuisse dispensare, seu commutare hujusmodi vota, quia in dictis literis conceditur facultas commutandi vota quæcumque, castitatis, & religionis exceptis, ac deinde in fine derogatur contrariis quibuscumque, & in specie statutis, & consuetudinibus quorumcumque Ordinum, & Congregationum, seu Institutuum Regularium, etiam confirmatione Apostolica roboratis, necnon Privilegiis, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus concessis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda foret.

Preces Superioris Generalis.

§. 2. Nobis propterea dictus Superior Generalis cupiens occurrere dictæ Congregationis præjudicio, & insimul consulere conscientis eorum, qui tales dispensationes, seu commutationes obtinissent, vel obtinere attentarent, humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur: Nos igitur ipse Superioris Generalis desiderio hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum

serie

ferie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Consilio, quod vota prædicta in dicta Congregatione Missionis post illius confirmationem Apostolicam præfata emissa, & emittenda ab aliis quam a pro tempore existente Romano Pontifice, & Superiore Generali ejusdem Congregationis in actu dimissionis, ab ipsa Congregatione licite, & valide non poterint, nec possint dispensari, commutari, aut alias quomodolibet dissolvi vigore cujuscumque Jubilæi, Bullæ Cruciatæ, seu alterius Privilegii, Indulti, Constitutionis, sive concessionis non facientium expressam dictorum votorum mentionem, autoritate præfata tenore præsentium declaramus.

Declaratio.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, ac pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contrigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Alexander prædecessor in suis literis præfatis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogatio.

§. 5. Volumus autem ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis si forent exhibitæ, vel ostense.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Junii 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

Edit. 23. Jun. 1670.

I. G. Slufius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Junii part. 1. fol. 230.

mus, favorabiliter annere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus dicti Ordinis artium Medicinæ, & Chirurgiæ hujusmodi peritis, etiam in sacro Presbyteratus Ordine constitutis, in Terra Sancta prædicta nunc, & pro tempore commorantibus, ut de Superiorum suorum licentia artes Medicinæ, & Chirurgiæ prædictas juxta illarum præcepta ad commodum, & utilitatem Christianorum in eadem Terra Sancta nunc, & pro tempore existentium dumtaxat, gratis tamen, & sine ulla mercede, ac in casu necessitatis tantum exercere, ac medicamenta, & alia necessaria præbere, & adhibere libere, & licite, ac sine ullo conscientia scrupulo, vel irregularitatis, alteriusve pœnæ, vel censuræ Ecclesiasticæ incursum possint & valeant, autoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Indugetur ut artem Medicinæ, & Chirurgiæ valeant exercere.

Gratis sine ulla mercede, ac in casu necessitatis.

§. 2. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 7. Julii 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Edita die 7. Julii 1670.

I. G. Slufius.

Registrata in Secretaria in lib. Brev. Mensis Julii 1670. par. 1. fol. 484.

V I.
Edita An.D.
1670.

Licentia, ut Fratres Ordinis S. Francisci de observantia, etiam Presbyteri, medicinæ, & Chirurgiæ periti de suorum Superiorum licentia artes hujusmodi ad commodum, & utilitatem Christianorum in Terra Sancta existentium, possint exercere.

Indultum concessum Generali, & Diffinitorio Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti pro tempore existen. utendi facultate creandi Abbates titulares, eis per Constitutiones Ordinis attributa &c.

VII.
Die 19. Julii
1670. An. 1.

CLEMENS PAPA X.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Nunc primò edita.

Ad futuram rei memoriam.

Hactenus non impressa.

Exordium.

Cum, sicut dilectus filius Jacobus Quintana a Jesu Maria Frater expresse professus Ordinis Minorum S. Francisci de observantia nuncupatorum, ac Terræ Sanctæ in Romana Curia Commissarius Generalis nobis nuper exponi fecit, in Civitate Sancta Hierusalem, totaque custodia Terræ Sanctæ dicti Ordinis, nullus adfuit Medicus, vel Chirurgus Sæcularis, qui Infirmis & languidis in eorum infirmitatibus medeatur; Ibi vero esse soleant Fratres Ordinis præfati artium Medicinæ, & Chirurgiæ periti, qui medicam, chirurgicamque manum Christianis infirmis adhibere possent.

Solicitude pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini divina dispositione præsidemus, nos admonet, ut paternam religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub suavi monasticæ vitæ jugo mancipatorum curam gerentes, laudabilia eorum studia propositis præmiis excitare, atque fovere quantum nobis ex alto conceditur satagamus.

Exordium.

§. 1. Nobis propterea dictus Jacobus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Jacobi desideriis hac in re quantum cum Domino possu-

§. 1. Dudum siquidem per sel. rec. Urbanum PP. VIII. prædecessorem nostrum accepto, quod in Congregatione Monachorum Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti ex multiplici Abbatum titularium, seu Benemeritorum creatione, seu deputazione nonnulla inconvenientia, non sine monasticæ disciplinæ, & regularis observantiæ detrimento orientur, idem Urbanus prædecessor his obviare volens, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis Generali, & aliis Abbatibus, Visitatoribus, Diffinitorio, & quibusvis aliis dictæ Congregationis superio-

ribus

1670.

Urban. VIII prohibet Abbates Titulares in Congregatione Olivetana.

Preces Card. Protectoris d. Congregationis.

Indulgeat posse creati 12. Abbates Titulares tantum.

Prohibet expectationes.

Qualitates ditionum Abbatum creatorum.

Decretum irritans.

Derogat contrariis.

ribus quocumque nomine nuncupatis, ne de cetero Abbates titulares, seu Benemeritos in eadem Congregatione quovis prætenu, vel quæsito colore facere, creare, constituere, seu deputare audent, vel præsumerent, sub privationis officiorum per eos obtentorum, ac vocis activæ, & passivæ eo ipso absque ulla declaratione incurrerent, & nullitatis pœnis interdixit, & prohibuit, & alias prout in ipsius Urbani prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 16. Januarii 1627. expeditis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius noster Cæsar S. R. E. Presbyter Cardinalis Facchinettus nuncupatus Congregationis præfate apud nos, & Sedem Apostolicam Protector nobis nuper exposuit, stricta illa Urbani prædecessoris prohibitio, quæ salubri quidem consilio, ad excludendam ambitiosorum importunitatem, cavendaque rei familiaris, atque regularis disciplinæ detrimenta, emanavit, id tamen adferat incommodi, ut præcisa penitus spe præmiorum, Monachos dictæ Congregationis ad subeundos in obsequium ipsius Congregationis labores, ac literarum, aliæque religiosa studia reddere possit sequire: nobis propterea dictus Cæsar Cardinalis, & Protector humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Cæsar Card., & Protectoris desiderio hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, debitumque virtuti honorem, & præmium rependi cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Abbati Generali, & Diffinitorio Congregationis præfate, ut facultate creandi Abbates titulares eis per Constitutiones ejusdem Congregationis a Sede Apostolica confirmatas attributa uti liberè, & licite possint, ita tamen ut duos dumtaxat Abbates titulares pro qualibet ex sex Provinciis, quibus tota Congregatio præfata constat, creare, illisque defunctis, alios duos in eorum loca subrogare valeant, expectativas autem concedere, aut Abbates titulares supra numerum præfixum hujusmodi constituere nequeant, nec ad Abbatiam titularem hujusmodi, nisi eos, qui vel lecturam laudabiliter exercuerint, vel verbi Dei prædicatione celebres, aut propter operam rei œconomicæ persumptam de Congregatione præfata notabiliter benemeriti sint, promovere possint, autoritate apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præfatis Urbani prædecessoris literis, aliisque ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, ejusque Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effe-

ctum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Julii 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Julii par. 2. fol. 421.

Confirmatio Privilegii Leonis X. favore Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, ut invitis Monachis, seu Eremitis, in eorum Ecclesiis Episcopi Locorum Ordinarii divina celebrare non possint.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injuncta nobis divinitus pastoralis officii ratio postulat, ut paternam Religiosorum Virorum, eorum, præsertim, qui a sæculi turbis longe remoti, vota sua Altissimo mente quieta, & ad Deum per contemplationis sublimitatem, atque suavitatem elevata reddere satagunt, curam gerentes, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad conservandam religiosam eorum tranquillitatem pie, provideque concessa esse noscuntur, quo firmius, solidiusque perennent, Apostolici muniminis nostri præsidio constabiliamus.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quod dudum fel. rec. Leo Papa X. Prædecessor noster eidem Congregationi privilegium concessit, ut invitis ipsius Congregationis Monachis, seu Eremitis, in eorum Ecclesiis Episcopi Locorum Ordinarii divina celebrare non possent, ipsumque privilegium una cum ceteris ejusdem Congregationis privilegiis pluries a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & novissime a rec. mem. Clemente Papa IX. Motu proprio per quasdam suas die 19. Julii 1669. expeditas literas confirmatum fuit.

§. 2. Cum autem, sicuti eadem expostio subiungebat, privilegium præfatum dictæ Congregationi ad conservandum in ea solitudinis, atque silentii spiritum maxime sit necessarium, attento, quod ejusmodi functiones Episcopales fieri non soleant sine erectione Baldacchini, ac populi affluentia: unde præfatorum Eremitarum inter silvas, & nemora, ut plurimum degentium monastica tranquillitas perturbaretur, simulque orationis, atque contemplationis vigor relaxari posset: Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegium supradictum memoratæ Congregationi Eremitarum Camaldulensium a præfato Leone concessum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, &

1670.

Edit. 19. Julii 1670.

VIII. Edita An. D. 1670.

Quæ hæcenus impressa non fuit.

Proœmium.

Supplicatio.

Causa Indultæ.

Confirmat prout in rub.

Decretum irritans.

fore,

fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, &
pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter
observari, necnon dictæ Congregationi, eiusque
Eremitis in omnibus, & per omnia plenissime
suffragari; sique in præmissis per quoscumque
Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum
Palatii Auditores judicari, & definiri debere; ac
irritum, & inane, si quid fecus super his a quoquam
quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit
attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. An. r. die 6. Augusti.

Datum Romæ apud S. Mariam Majoræ, sub Annulo Piscatoris die 6. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. G. Slufius.

Registrata in Secretaria lib. Brev. Mensis Septembris fol. 304.

IX. Edita An. D. 1670.

Confirmatio quorundam Decretorum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium in Congregatione generali dicti Ordinis anno 1668. editorum, cum insertione eorumdem Decretorum.

Antea non impressa.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Bernardinus à S. Elpidio Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in Congregatione generali d. Ordinis anno 1668. habita pro felici, prosperoque ejusdem Ordinis regimine, & gubernio edita fuerunt nonnulla Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decreta Congregationis Generalis Ordinis Minorum Conventualium a die 17. Maji convocata.

Varia Decreta Capituli Generalis.

Generale diffinitorium, præsidente Reverendissimo P. Magistro Andrea Bino ab Hispello ejusdem Ordinis Ministro Generali, conferentis iteratis, quæ nocitura, quæve profutura Ordini pervestigans, infra scripta edidit Decreta SS. D. N. Papæ humiliter exhibenda, ut Apostolica auctoritate, Urbanisque Constitutionibus inserta, Fratres omnes ad intactam eorum observantiam tenacius adstringerent.

Ad Provinciales Ministros.

Quoad Ministros Provinciales.

§. 1. Ministros Provinciales in quibuscumque suarum Provinciarum Conventibus, etiam de mensa Rmæ, ordinariam habere jurisdictionem

tempore visitationis, & extra, posseque ordinationes ferre, & fratres omnes quocumque gradu polleant, ad eorum observantiam compellere, dummodo in Conventibus ipsi Ministro Generali immediate subjectis, inconsulto Ministro generali, non ferant sententiam, sancitum est. Tene-ri insuper Guardianos, de mensa, Ministros Provinciales per eorum Conventus transeuntes omnibus charitatis officiis prosequi, & Conventuum expensis perbenigne tractare.

Ad Provinciales Titulares.

§. 2. Hujusmodi Provincialatus Titulares illis deinceps conferantur (habita Provinciarum discretione,) qui cunctis conditionibus in Urb. Constitutione expressis, decorati fuerint. Et ut talis collatio fiat dumtaxat à Diffinitorio generali in Capitulis, seu Congregationibus generalibus per schedulas, & secreta suffragia decernimus Quod si aliquem ex Titularibus infra triennium decedere, vel aliqua ex causa Officio privati contigerit, tunc Generalis Minister, adhibito Assistentium consilio, alium ejus loco sufficiat.

Quoad Provinciales titulares.

Ad Guardianos, & locales superiores.

§. 3. Quicumque in superiorem localem seu Guardianum electus fuerit, & injunctum onus suscipere recusans, eidem renunciaverit, ad cætera Officia per triennium inhabilis esto, nullaque admittatur excusatio, nisi ex urgenti causa approbata. Teneantur vero Guardiani omnes, advenarum fratrum obedientiales literas propriis oculis examinare, & itineris causam diligenter perferutari. Si quem tamen deprehenderit sine legitimis suorum superiorum literis, carceribus mancipent, superioresque illos quamcunctis admonent. Si fecus fecerint, officio suo priventur.

Quoad Guardianos, & locales superiores.

Ad Regentes, & Lectores.

§. 4. Ut virtus decenti præmio irrigata, pulchrius, & amcenius revirescat, statuimus Gymnasia primæ classis, quæ ab Urban. Constitutione assignantur; nimirum Venetum, Panormitanum, Mediolanense, Ferrariense, Perusinum, Florentinum, Viennense, Januense, & Leopoliense haberi deinceps debere pro Collegiis, itant Regentes, qui per novem continuos annos in aliis Gymnasis tertie, secundæ, & primæ classis infudarunt, promoti postea ad prædictas Regentias, ad Collegia intelligantur assumpti, ut in posterum frequens Regentium numerus incepto cursu non privetur, & illi, qui expressis sudoribus per tot annos defatigarunt, ad Bravium Paternitatis comprehendendum, faciliorem habeant accessum. Teneantur tamen singuli Regentes tractatum unum ad minus quolibet anno suis Auditoribus explanare, & complete finire. Insuper, & disputationes, & (ut ajunt) circulos tribus in hebdomada vicibus ad horam protrahendos habere. Quod si non fecerint, atque authenticam fidem à Guardiano Conventus subscriptam de completa lectura, habitisque disputationibus, non ostenderit, non posse eis sufficere ad Provinciæ Paternitatem, immo si maxima super hoc remissio deprehendatur, lectura etiam ipsa privandos esse statuimus.

Quoad Regentes, & Lectores.

Ad Diffinitores perpetuos.

§. 5. Omnes perpetui Diffinitores, & Provinciarum Patres à Generali Ministro per patentes instituti, atque Provinciarum Diffinitorii approbati, & recepti, suffragium ferant (ut in Urban. Constitutione præscribitur) in quibuscumque electionibus, seu Capituli, seu Congregationis, cum pro illis certus numerus præscribi non possit: quod alias attentatum plurimarum fuit causa perturbationum, & a laboribus pro Religione obeundis, multi etiam ex cordatis ani-

Quoad Diffinitores perpetuos.

mos deflexerunt. Ideo statuitur, ut in futuro Capitulo generali revideantur Patentes, & requisita illorum, qui non adhuc convenerunt, in Diffinitorio, seu Congregatione, & solum admittantur illi in Diffinitorium, seu Congregationem ad votum ferendum, qui inventi fuerint cum debitis requisitis. Illegitimi autem talibus indecorati præscriptis, ab ingressu solum Diffinitorii excludantur, remanentes in primævo statu circa prærogativas, & præcedentiam, sicque in qualibet Provincia Catalogus fiat eorum Patrum, qui debent in Diffinitorio admitti. Cautum proinde est, ne deinceps ad tales Paternitates ob Conciones præstitas admittantur, nisi illi, qui per duodecim integros annos in primoribus nostri Ordinis Templis, videlicet Assisatensi, Romano, Palavino, Bononienfi, Veneto, Neapolitano, Panormitano, Mediolanensi, Florentino, Ferrariensi, Taurinensi, Cæsenaten., Ariminensi, Urbinaten., Afulano, Pisano, ac Senensi Conciones quadragesimales (non autem annuales) magna Populorum frequentia, & eruditione habuerint.

Ad Collegiales.

Quoad Collegiales.

§. 6. Collegia Religionis juxta formam, & methodum Urban. Constitutionis ad Pristinum reducantur, itaut quolibet triennio ex convocatis Baccalauris ad examen doctiores eligantur, & juxta numerum ab eisdem Constitutionibus præfixum certis Collegiis deputentur: elapso triennio iterum ad severius examen cuncti vocentur, qui si publicas theses egregie prius sustinuerint, ac in examine non vulgaris doctrinæ specimen dederint, doctorali Laurea a Generali Ministro donentur; illi vero, qui parum profecisse inventi fuerint per aliud triennium in eodem Collegio probentur, quod si provocati iterum ad examen, post secundi triennii periodum nullam spem profectus dederint, a Collegialium albo penitus proscribantur, tamquam simplices in posterum Baccalauri habendi. Veritum tamen est, non posse Baccalauos non Sacerdotes, etiam si fuerint multarum literarum, & probatæ doctrinæ ad Collegia concurrere, & multo minus ad illa admitti. Quia vero controversiæ circa præcedentiam inter Collegiales, & Magistros denuo laureatos exortæ, plurimarum fuere causa perturbatorum, præsentî Decreto statuimus, præcedentiam semper debere attendi a die ingressus ad Collegia, itaut, qui in eodem anno ingressi sunt, inter eos præcedat, qui prius professionem emisit. Pari modo, qui per Breve Summi Pontificis laureati sunt locum cedere debent cunctis, qui eodem tempore erunt Collegiales adscripti, licet isti in fine triennii laureati fuerint.

Ad Concionatores.

Quoad Concionatores.

§. 7. Ad Concionatoris munus nemo deinceps promoveatur, qui prius in privatis claustris ingenii sui publica non ostenderit facinora, & ab examinatore deputatis per strictius, & severius examen de scientia, & moribus approbatus pariter non fuerit. Nec posse prædicationis officium exercere, quamvis à Generali Ministro patentes literas obtinuerit, nisi à suæ Provinciæ Diffinitorio acceptatus fuerit, præsentî Decreto statuimus.

Ad Patrum, & Fratrum Aggregationes.

Quoad Patrum, & Fratrum aggregationes.

§. 8. Cum adversus Urban. Constitutionem inoleverit abusus transferendi filiationis à Conventu in Conventum, firmissime decernimus, non licere deinceps nostri Ordinis Religiosis, quacumque fulgeant dignitate, renunciato proprio Conventu, ad alium se aggregare, sine expressa, & raro concedenda Ministri Generalis auctoritate.

Ad Novitios, eorumque Magistros.

§. 9. Cum à Novitiorum recta selectione, & institutione totius ædificii spiritualis in Seraphica nostra Religione mittantur fundamenta, quæ si perperam jaciuntur evidens ruina timenda est. Hinc Provincialibus Ministris demandatur, ut nonnisi eruditos, ac liberalibus aptos disciplinis, bonaque indolis, ac probati spiritus juvenes tyrocinio committant, quos inde solertibus Magistris instruendos in Regulari disciplina consignent. Illi autem Magistri instituantur, qui judicio, prudentia, & ingeniorum, & spirituum disquisitione, solertia valeant, qui conceditos ad regulam, & Constitutiones, maximæque mortificationis studium forment, cum ab hac una, totius Religionis spes omnium maxima, vitæque, ac interitus pendeat. Sint præterea Novitiorum Magistri (quantum fieri poterit) Seniores Provinciæ Religiosi, moribus graves, spiritu probati, pro quibus sublevandis (si opus fuerit) Vicemagister etiam instituat, ejusdem spiritus, & indolis.

Quoad Novitios, & eorum Magistros.

§. 10. Hinc cum experientia longa probatum fuerit, alterius Ordinis Religiosos, & maxime Capucinos ad nostram admittos Religionem, varia experiri Fratrum judicia, cum diversi sint unius mores, & alterius, & propterea plurimæ sint obortæ rixæ, contentiones, & tepor spiritus, decernimus, firmiterque statuimus, neminem alterius Ordinis ad nostram admitti posse Religionem, nisi prius a generali Diffinitorio per secreta suffragia, & paria acceptatum.

Quoad transfinitum Capucinatorum, seu alterius Ordinis ad ipsos Conventuales.

§. 11. Sacra Congregatio Eñorum S. R. Eccl. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione Emi dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectoris, censuit, (si Ssmo D. N. placuerit) posse per literas Apostolicas in forma Brevis eidem Eño Protectori committi, ut veris existentibus narratis, petitam superscriptorum Decretorum confirmationem pro suo arbitrio, & prudentia oratoribus impartiat.

Decretum S. Congregationis Episcoporum, & Regularium.

Romæ 22. Novembris 1669.

M. Cardinalis Ginnettus.

Loco ✕ Sigilli.

§. 12. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, nonnulla ex Decretis quibusdam fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædecessoris nostri literis advenferunt, licet Ordinis præfati Constitutionibus sint conformia, cupiatque propterea dictus Joannes Bernardinus eadem Decreta Apostolica confirmationis nostræ patrocínio communiti: Nos ipsius Joannis Bernardini Procuratoris generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii nostri Giberti ejusdem S. R. E. Cardinalis Borromæi nuncupati dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis considerarunt, consilio, eidem Giberto Cardinali, & Protectori per præsentem committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, superscripta decreta auctoritate nostra Apostolica pro suo arbitrio, & prudentia confirmet, & approbet, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjiciat, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si de super quomodolibet intulerint, eadem auctoritate suppleat: salva tamen semper in præmissis

Ratio petite confirmationis.

Mandat Cardin. Protect. ut dd. Decreta auctoritate Apostolica confirmet.

Derogat con-
trariis.

auſtoritate Congregationis eorundem Cardina-
lium.

§. 13. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſti-
tutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon
dicitur Ordinis, aliſque quibuſvis etiam juramento,
confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate
alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privi-
legiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in
contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſ-
ſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,
& ſingulis, illorum tenores præſentibus pro ple-
ne, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad ver-
bum inferſis habentes, illis alias in ſuo robore
permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice
dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus,
cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub
Annulo Piſcatoris die 30. Auguſti 1670. Pontifi-
catus noſtri Anno primo.

I. G. Sluſus.

*Registrata in Secr. in lib. Brevium menſis Sep-
tembris par. 1. fol. 213.*

Edit. 30. Au-
guſt. 1670.

X.
Die 30. Sept.
1670. An. 1.

Ereſtio Cuſtodie S. Petri de Alcantara Minorum
Diſcalceatorum S. Franciſci in Regno Neapolit.

Nunc primū
impreſſa.

*Dilecto filio noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regno
Neapolitano Nuntio.*

CLEMENS PAPA X.

*Dilecte fili Saluſem, & Apoſtolicam benedi-
ctionem.*

De reforma-
tione fratrum
Conventua-
lium, eorum-
que tranſitu
ad aliam Re-
ligionem la-
ram, vel ſtri-
ctiorem, vi-
de Conſtit.
8. & Conſtit.
32. Clem.
IX.

Apoſtolicæ ſervitutis Officium, quod inſcru-
tabilis ſapientiæ, atque clementiæ Dei ſtri-
ctudo humilitati noſtræ, meritis licet, & viribus
longe impari, committere dignata eſt, exigit, ut
paternam Religioſorum virorum divinis obſe-
quiis ſub ſuavi ætioris vitæ jugo mancipatorum,
propriæque, & alienæ ſaluti laudabiliter incum-
bentium curam gerentes, cœtibus illorum ſtabi-
liendis, proſperoque, & ſœlici eorum regimini,
& gubernio peculiari charitate intendamus, ac
Paſtoralis muneri noſtri partes deſuper interpo-
namus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam Re-
ligionis incrementum, & animarum ſalutem ex-
pedire in Domino arbitramur.

Exordium.

Series facti.

§. 1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dile-
ctus filius nobilis vir Petrus de Aragonia Dux de
Segorbe, & Cardona Regno Neapolis Prorex,
quod alias ſel. rec. Clemens Papa IX. prædeceſſor
noſter, Conventum S. Lucie de Monte Neapoli-
tano olim Fratrum Reformatorum Ordinis Mi-
norum S. Franciſci Conventualium nuncupato-
rum, Fratibus Diſcalceatis Hiſpaniæ Provinciæ
S. Petri de Alcantara Ordinis Minorum ejuſdem
S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum pro
eorum habitatione, adhoc ut miſſionibus ad ſpi-
ritualem militum Hiſpanorum Neapoli degen-
tium, prout eatenus fructuoſe fecerant, operam
in poſtremo dare poſſent, conceſſit, ac Fratibus
Conventualibus Reformatis qui in eodem Con-
ventu reperiebantur, indulſit, ut inter Fratres
Diſcalceatos hujusmodi incorporari poſſent, at-
tento, quod reformationem eorundem Fratrum
Conventualium extinxerat, & id ipſum permiſit
quoque Fratibus Conventualibus Reformatis in
aliis quatuor ejuſdem inſtituti Conventibus in
Regno prædicto conſiſtentibus, nempe S. Mariæ
gratiarum de Squinzano, S. Jacobi Licien., San-
ctæ Catharinæ Graemi, & S. Joannis Baptiſtæ de
Trippalta reſpective degentibus; qui Fratres vi-
gore licentiæ hujusmodi inſtitutum prædictorum
Fratrum Diſcalceatorum amplexi ſunt, memo-
rato Conventu S. Lucie dictæ Provinciæ S. Petri
de Alcantara Hiſpaniarum incorporato reman-
ente: Et conſiderato per eundem Clementem

prædeceſſorem, quod dictus Conventus nec bene
gubernari, nec ſuſtentari poterat ſine inſtituti
ſui detrimento, ſi ſolus remaneret; viſum eſt
ipſi Clementi prædeceſſori ex eodem S. Lucie, &
aliis quatuor Conventibus prædictis inſtitui Cu-
ſtodiam per Cuſtodem Provinciæ gubernan-
dam, cum Miniſter Provinciæ dictæ Provinciæ
in Hiſpania reſidens, propter locorum diſtantiam
Cuſtodie hujusmodi curam gerere non poſſet.
Verum ſuſpenſa fuit hujus iatentionis dicti Cle-
mentis prædeceſſoris inſtitutio, quia Fratres Mi-
nores Conventuales allegarunt Conventus præ-
dictos ad ſe ſpectare, quippe qui eorum expen-
ſis pro Fratibus Reformatis eorum Ordinis ædi-
ficati fuiſſent, & hujusmodi allegationis prætex-
tu, literas Apoſtolicas in ſimili forma Brevis ex-
peditas obtinuerunt, ad hoc ut excluſis Fratri-
bus Diſcalceatis, dicti Conventus eis confi-
gnarentur; ſed hæ literæ executioni mandata non
fuerunt, eo quod repertum fuit eoſdem Con-
ventus eſſe de jure patronatus fundatos ab incolis
ipſorum Oppidorum, eorumque Dominis, qui
ingreſſui dictorum Fratrum Conventualium, ac
egreſſui memoratorum Fratrum Diſcalceatorum
in eis tunc hodieque degentium minime con-
ſentiebant, & hujus Sanctæ Sedis determinatio-
nem ſuper ereſtione Cuſtodie hujusmodi expe-
ctandam eſſe cenſebant.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſub-
jungebat, prædictus Petrus Dux, & Prorex, S. Lu-
cie de Monte, & alios quatuor Conventus ſupra-
dictos in novam Cuſtodiam, quæ inſtitutum, do-
ctrinam, & cæremonias S. Petri de Alcantara
ſervare debeat, ad Dei gloriam, ac tam Hiſpa-
norum, quam aliorum Regni prædicti incolarum
ſpiritualem ædificationem, bonorumque operum
incrementum a nobis erigi, & inſtitui, ipſiusque
novæ Cuſtodie Cuſtodem, & Diſſinitores pro hac
prima vice authoritate noſtra deputari plurimum
deſideret: Nobis propterea humiliter ſupplicari
fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut
infra indulgere de benignitate Apoſtolica digna-
remur.

§. 3. Nos igitur piis ejuſdem Petri Ducis, &
Proregis votis hac in re quantum cum Domino poſ-
ſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a
quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, &
interdicti, aliſque eccleſiaſticis ſententiis, cen-
ſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis oc-
caſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet
innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dum-
taxat conſequendum, harum ſerie abſolventes,
& abſolutum fore cenſentes, hujusmodi ſupplica-
tionibus inclinati, diſcretioni tuæ per præſentes
committimus, & mandamus, ut veris exiſtenti-
bus narratis, & auditis illis quorum intereſt, præ-
dictos quinque Conventus Fratrum Diſcalceato-
rum Provinciæ S. Petri de Alcantara Hiſpania-
rum Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de
Obſervantia nuncupatorum, videlicet S. Lucie
de Monte Neapolis, S. Mariæ gratiarum de
Squinzano, S. Jacobi Licien., S. Catharinæ Grami,
& S. Joannis Baptiſtæ de Trippalta, in novam Cu-
ſtodiam ſub prænarata Provinciæ S. Petri de Al-
cantara, quæ pro tempore exiſtentis Commiſſa-
rii generalis, vel Miniſtri generalis dicti Ordinis,
quando ex familia Ciſmontana fuerit, quemad-
modum in literis d. Clementis prædeceſſoris cir-
ca prædictum Conventum S. Lucie de Monte in
forma Brevis emanatis ordinatum reperitur,
omnimodæ juridiſtioni, viſitationi, & corre-
ctioni immediate ſubjaceat, Provinciam tamen
S. Petri de Alcantara prædictam tanquam Ma-
trem agnoſcat, itaut reciproca ſuffragiorum pro
defunctis utriuſque illorum communicatio fiat
juxta diſcretam diſtributionem pro numero per-
ſonarum faciendam; ipſaque Cuſtodia deinceps
poſt hanc primam vicem per unum Cuſtodem, &
quatuor Diſſinitores, ac Guardianos Conventum

Preces Petri
de Aragonia
Regni Neap-
olis Prore-
gis.

Quinque Co-
ventus in Re-
gno Neapoli-
ſis Fr. Diſ-
calceatorum
S. Petri de
Alcantara
mandat erigi
in Cuſtodiam
prout in
rubr.

Post hanc
primam vicem
mandat regi

1670.
per unum
Custodem,
& quatuor
Diffinitores,
ac Guardianos
regi prout in
rube.

Gaudeat om-
nibus privi-
legiis, &
gratis qui-
bus gaudent
alix Custodi-
e ejusdem
Ordinis.

Pro hac pri-
ma vice pro-
videt de Cu-
stode, & Dif-
finitoribus
ad triennium
duraturis.

Decretum
irritans.

Derogat
contrariis.

ex corpore ejusdem Custodiæ, juxta Constitutio-
nes, & stilum ordinis hujusmodi eligendos regi,
& gubernari debeat, autoritate nostra Aposto-
lica perpetuo erigas, & instituas; ac ejusdem
Custodiæ sic erectæ, & institutæ Custodi pro tem-
pore existenti, ut eandem in suæ Custodiæ aucto-
ritatem, & facultatem habeat, quæ per literas
Apostolicas, aliis omnibus ejusdem Ordinis Custo-
dibus ab hac S. Sede concessa reperitur; ipsa vero
Custodia, ac illius superiores, & Fratres omnibus,
& singulis privilegiis, prærogativis, gratiis, & ind-
ultis, quibus alix Custodiæ Ordinis hujusmodi,
illarumque superiores, & Fratres ex concessione
dictæ Sedis utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti,
frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum,
pari modo, & absque ulla profus differentia uti,
frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant,
dicta auctoritate concedas, & indulgeas.

§. 4. Præterea eidem novæ Custodiæ de ido-
neis Custode, & Diffinitoribus, qui illam, adju-
vante Dño, salubriter dirigant pro hac prima vi-
ce providere cupientes, ac de infra scriptorum
Ordinis prædicti professorum fide, prudentia,
charitate, vigilantia, integritate, & Religionis
zelo plurimum in Dño confisi, eidem discretioni
tuz harum serie committimus, pariter, & man-
damus, ut dilectos filios Joannem de S. Bernardo
in Custodem, ac Bartholomæum immaculatæ
Conceptionis, alias de Peçorano, Andream
Massiam, Carolum delle Piaghe, & Josephum de
Robles Fratres discalearos supradicti ordinis Sa-
cerdotes expresse professos in Diffinitores novæ
Custodiæ hujusmodi respectivè ad triennium tan-
tum in officiis hujusmodi duraturos, cum omni-
bus, & singulis privilegiis, prærogativis, præ-
minentiis, auctoritate, facultatibus, gratiis, &
indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & con-
suetis eadem autoritate deputes, atque consti-
tuas; ipsique Custodi, & Diffinitoribus sic depu-
tatis, Guardianos Conventuum dictæ Custodiæ
capitulariter eligendi facultatem dicta authorita-
te impertiaris: Nos enim quancumque necessa-
riam, & opportunam ad præmissa facultatem
tibi harum serie autoritate prædicta tribuimus,
& impertimur.

§. 5. Decernentes easdem præsentis literas,
omniaque, & singula in illarum executione a-
te, ut præfertur, facienda, valida, firma, &
efficacia existere, & fore, suosque plenarios &
integros effectus sortiri, & obrinere, ac illis ad
quos spectat, & pro tempore spectabit, in omni-
bus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis
respectivè inviolabiliter observari: Sicque, & non
aliter in præmissis per quoscumque Judices ordi-
narios & delegatos, etiam causarum Palatii Apo-
stolici Auditores, ac etiam S. R. E. Cardinales
etiam de Latere Legatos, & Sedis prædictæ Nun-
cios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis ali-
ter judicandi, & interpretandi facultate, & au-
thoritate, judicari, & definiti debere; ac irri-
tum, & inane si secus super his à quoquam qua-
vis autoritate scienter, vel ignoranter contige-
rit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Consti-
tutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon
quatenus opus sit, Ordinis, ac Provinciæ, & Con-
ventuum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam ju-
ramento, confirmatione Apostolica, vel quavis
firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudini-
bus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apo-
stolicis in contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus
omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus
pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum
insertis habentes, illis alias in suo robore per-
mansuris, ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæ-
terisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ aqud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 30. Septemb. 1670. Pon-
tificatus nostri anno Primo.

I. G. Slufius.

Registrata in Secretaria in lib. Brev. Mensis Sep-
tembris 1670.

Indulgentia plenaria perpetua pro Visitantibus
Ecclesiæ Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Red-
emptionis Captivorum tam erectis, quam
erigendis in festis SS. Joannis de Matha, & Fel-
icis de Valois Fundatorum ejusdem Ordinis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

R Edemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi,
qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis
reliquit, exemplorum sectatores aliis decoravit
honoribus, & cælestis beatitudinis consortes effi-
cit, vices, licet immeriti, gerentes in terris, spec-
cialium munerum thesauros, quorum dispensa-
tores à Domino constituti sumus, libenter ero-
gamus, sicut ad fovendam, & incitandam fide-
lium devotionem salubriter expedire in Domi-
no arbitramur.

§. 1. Itaque præclara Sanctorum Joannis de
Matha, & Felicis de Valois Fundatorum Ord-
inis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Capti-
vorum merita devote recolentes, ac ad augen-
dam fidelium religionem, & animarum salutem
cælestibus Ecclesiæ thesauris pia devotione inten-
ti, nec non de Omnipotentis Dei misericordia,
& Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus
auctoritate confisi, omnibus, & singulis utrius-
que sexus Christi fidelibus vere penitentibus, &
confessis, ac sacra Communione refectis, qui ali-
quam ex Ecclesiis Fratrum tam Calceatorum,
quam Discalearorum, & Monialium dicti Ord-
inis hæcenus erectis, & in futurum quancum-
que erigendis, ac ubicumque locorum existentibus,
eorundem Sanctorum Joannis de Matha,
& Felicis de Valois festis diebus à primis ves-
peris usque ad occasum solis festorum hujusmodi,
annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Chri-
stianorum Principum concordia, hæresum extir-
patione, ac Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione
pias ad Deum preces effuderint, quo die festo
præfatorum id egerint, plenariam omnium pec-
catorum suorum indulgentiam, & remissionem
misericorditer in Domino concedimus perpetuis
futuris temporibus valituram.

§. 2. Volumus autem, ut ipsarum præsentium
literarum transumptis, seu exemplis, etiam im-
pressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis,
& sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate con-
stitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique ad-
hibeatur in judicio, & extra, quæ adhiberetur
ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel of-
fensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Mayo-
rem sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris
1670. Pontificatus nostri anno Primo.

I. G. Slufius.

Registrata in Secretaria Brev. lib. 1. Diversar.
fol. 636.

Declaratio super Innovationibus factis circa pro-
visiones Ecclesiarum Metropolitanarum, & Ca-
thedralium Regnorum, Portugalliæ, & Al-
garbiorum, eorumque Indiarum, & Conqui-
starum, post decessum Regum Sebastiani, &
Henrici, quod per eas principaliter, vel acces-
sorie, sive antecedenter, vel consequenter,
aut concomitanter, vel alias quomodolibet
factarum, juribus Coronæ Portugalliæ nullo

1670.

Edita die 30.

Sept. 1670.

XI.

Edita An. D.

1670.

Nunc pri-
mum edita.

Exordium.

Indulgentiæ
plenariæ per-
petuæ pro
Visitantibus
Ecclesiæ Trin-
itatis in festis
ut supra.

Transumptio-
rum fides.

Edita die 20.
Dec. 1670.

XII.

Edita An. D.

1670.

modo

modo præjudicatum esse, aut prætendi posse, sed omnia, & singula, provisiones dictarum Ecclesiarum quovis modo concernentia in eo statu, in quo ante Innovationes hujusmodi tempore præfactorum, eorumque antecessorum Regum erant, remansisse, & remanere in omnibus, & per omnia, perinde, ac si eadem nullo modo unquam factæ fuissent.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Cum sicut pro parte dilectissimi in Christo filii nostri Petri Principis Regnorum Portugallie, & Algarbiorum Gubernatoris per dilectum filium, & nobilem virum Franciscum de Sausa Comitum de Prado, & Marchionem de las Minas, ejusdem Petri Principis Gubernatoris apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem, Nobis nuper expositum fuit, circa provisiones Ecclesiarum Metropolitanarum, & Cathedralium, in dictis Regnis, eorumque Indiis, & Conquistis consistentium, nonnullæ innovationes post decessum clar. mem. Sebastiani, & Henrici, dum vixerunt, Portugallie, & Algarbiorum Regum illustrium factæ fuerint, propter quas prætendi forsitan posset iuribus Coronæ Portugallie aliquo modo præjudicatum esse.

§. 1. Nos eundem Petrum Principem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, per quasque innovationes, quæ circa provisiones Ecclesiarum prædictarum post decessum memoratum Sebastiani, & Henrici Regum principaliter, & accessorie, sive antecedenter, vel consequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet factæ fuerunt, iuribus Coronæ prædictæ nullo modo præjudicatum esse, aut prætendi posse, sed omnia, & singula, provisiones earundem Ecclesiarum quovis modo concernentia in eo statu, in quo ante innovationes hujusmodi tempore prædictorum Sebastiani, & Henrici, eorumque antecessorum Regum erant, remansisse, & remanere, in omnibus, & per omnia, perinde ac si eadem innovationes nullo modo factæ fuissent, tenore præsentium declaramus.

§. 2. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quolibet, quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit dictarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & con-

suetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, aliisque quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac pluries innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & inferrentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Decembris 1670. Pontificatus nostri Anno Primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. 1. Diversorum fol. 457.

Declaratio ad favorem Sedis Apostolicæ super Innovationibus circa Provisiones Ecclesiarum Regnorum Portugallie, & Algarbiorum ejusque Indiarum, & Conquistarum post decessum Regum Sebastiani, & Henrici factis, quod per eas nullum sit illatum præjudicium Juribus S. Sedis Apostolicæ.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Cum Nos hodie motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine per quascumque Innovationes, quæ circa provisiones Ecclesiarum Metropolitanarum, & Cathedralium in Portugallie, & Algarbiorum Regnis, eorumque Indiis, & Conquistis consistentium post decessum clar. mem. Sebastiani, & Henrici, dum vixerunt Portugallie, & Algarbiorum Regum Illustrium quomodolibet factæ fuerunt, Juribus Coronæ Portugallie nullo modo præjudicatum esse, aut prætendi posse, sed omnia, & singula, provisiones earundem Ecclesiarum quovis modo concernentia in eo statu, in quo ante innovationes hujusmodi tempore præfactorum Sebastiani, & Henrici, eorumque antecessorum Regum erant, remansisse, & remanere in omnibus, & per omnia, perinde ac si eadem Innovationes nullo modo unquam factæ fuissent, declaramus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur. Et (sicut accepimus) prætendi forsitan possit per innovationes hujusmodi aliquod præjudicium iuribus hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ illatum esse, aut inferri quoquo modo posse.

§. 2. Hinc est, quod Nos, qui ex debito Pastoralis officii Nobis divinitus commissi jura dictæ Sedis tueri, & illibata conservare tenemur ejusdem Sedis indemnitati hac in re quantum cum Domino possumus consulere volentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus per præfatas, & alias quascun que inno-

Edic. die 22. Dec. 1670.

Edic. die 22. Dec. 1670.

XIII. Edic. An. D. 1670.

Hactenus non impressa.

Declaratio facta favore Jurium Coronæ Portugallie.

Ratio hujus novæ Declarationis.

Antea non impressa.

Exordium, & ratio hujus Declarationis quoad factas Ecclesiarum Regnorum Portugallie, & Algarbiorum, acque Indiarum, ac Conquistarum.

Mandat. dd. provisiones post decessum dd. Sebastiani, & Henrici Regum factas Juribus Coronæ nullatenus obesse.

Omnia dd. Ecclesiarum provisiones concernentia mandat in eo statu remanere, quæ erant tempore dd. Regum, & Antecessorum.

Decretum irritans cum clausula sublata.

Derogat contrariis.

Declarat provisiones Ecclesiarum sequutas in Regno Portugallie &c. post decelsum Sebaltiani, & Henrici Regum nullatenus obesse juri- bus S. Sedis.

vationes, quæ circa provisiones Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum præfatarum, seu alterius illarum post decelsum memoratorum Sebaltiani, & Henrici Regum principaliter vel accessorie, five antecedenter, vel consequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet factæ fuerunt, seu quas factas fuisse in posterum quæcumque apparuerit, ac inde secuta, & secutura quæcumque nullum omnino, etiam quantumvis modicum, & minimum præjudicium quibuslibet Sedis Apostolicæ præfate juribus circa provisiones Ecclesiarum hujusmodi illi undecumque, ac quomodocumque, & qualitercumque competentibus, & competituris, vel ab ea præteritis illatum esse, seu fuisse, aut illatum dici, censi, intelligi, vel præteriti unquam posse, neque quidquam juris, etiam quantumvis modicum, & minimum, in præjudicium dictæ Sedis per innovationes hujusmodi Coronæ præfate, & aliis quibusvis, etiam specifica, & individua mentione dignis, quovis modo additum, vel acquisitum esse, vel fuisse, aut quomodocumque fore, sed omnia, & singula ejusdem Sedis jura hujusmodi semper integra, illæsa, intacta, illibata, ac in nihilo diminuta, vel labefacta tam in possessorio, quam in petitorio, & alias quomodolibet, perpetuo remanere in omnibus, & per omnia, perinde ac si eadem innovationes, indeque secuta, & secutura quæcumque numquam factæ, nec secuta fuissent, neque unquam sequerentur, tenore præsentium declaramus, & decernimus.

S. Sedem ad- verius dictas provisiones restituit in integrum.

§. 3. Ac ad majorem, & abundantiorum cautelam, & quatenus opus sit, eandem Sedem, ejusque jura præfata adversus præjudicialia quæcumque, quæ illis ex præmissis, seu eorum occasione quoquo modo enata esse dici, censi, vel præteriti unquam possent, in integrum, & pristinum, ac eum, in quo antequam præfate innovationes fierent quovis modo erant, statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Tollit facultatem impug- nandi dic- tam declara- tionem ex quocumque capite.

§. 4. Decernentes pariter easdem ipsas præsentibus literas etiam ex eo quod præfati, & quicumque alii in præmissis interesse habentes, vel habere quomodolibet præterentes illis non consenserint, neque vocati, & auditi fuerint, vel ex alia quacumque, etiam quantumvis legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali defectu notari, redargui, impugnari, vel infringi, aut in controversiam vocari, seu ad tramites juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis censi, atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere legatos, & Sedis præfate Nuncios, alios, vel quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum ir- ritans cum clausula sub- lata.

§. 5. Non obstantibus quatenus opus sit no- stra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, necnon Ecclesiarum præfatarum, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialibus, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Decembris 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. G. Slufius.

Registrata in Secr. Brevium lib. primo diver- sorum fol. 461.

& 1671. Amplissime derogat con- trariis.

Edit. die 22. Dec. 1670.

Exemptiones Collegii Germanici, & Ungarici Urbis confirmatæ à SSmo D. N. Clemente Papa X.

XIV. Die 14. Jan. 1671. An. 1.

Hieronymus Gastaldus Protonotarius Apostolicus utriusque Signaturæ SSmi D. N. Papæ Referendarius, ejusdemque Sanctissimi, & Rev. Cam. Apostolicæ Thesaurarius Generalis.

Nunc pri- mû impressa.

Illustri D. Cæsari Balduino Dohanarum Al- mæ Urbis Generali Appaltatori, & ad quem spectat. De mandato SSmi D. N. Papæ, ac in vim specialis Chirographi manu ejusdem SSmi signati, nobisque directi, & præteritati tenoris sequentis videlicet. Monsignor Girolamo Gastaldi nostro Tesoriere Generale. Volendo Noi far grazia particolare al Collegio Germanico di Roma per le singolari qualità, e circostanze, che in esso concorrono, vi ordiniamo, che facciate intendere a Cæsare Balduino Doganiere di Roma essere nostra mente, che non ostante la Bolla pubblicata sopra la rivo- cazione dell'esenzioni, lascino passare franche di Dogana nel numero delle quattro mila cento cinquanta Botte di vino di Ripa al d. Collegio per quella quantità di Botte di vino, che bisognerà di più ogni anno per servizio di esso oltre le Botte ottanta, che ha avuto per il passato, purchè in tutto non passino. Botte cento trenta l'anno, tanto nelle Barche, come ne Magazzini, anco quanto alli quattro per cento, & alli quattro giulj a Botte in conformità della Bolla della se. me. di Gregorio XIII. nostro predecessore data sotto li 15. Luglio 1574. quale in tutto approviamo, e confermiamo, e darete in ciò gl'ordini necessary, acciò che gli ne siano fatte le spedizioni opportune in esecuzione di questa nostra volontà, ancorche il presente nostro Chirografo non si presenti, nè ammetti in Camera, e negli suoi libri, non ostante la Bolla

Chirogra- phum super exemptione vini, prout in corpore.

Tenor Bullæ Greg. XIII. super exemptionibus Collegii Germanici, & Hungarici.

di Pio IV. Nostro predecessore de registrandis, e la revocatoria dell' esenzioni, e qualsivoglia altra cosa che facesse in contrario, alle quali tutte avendo il loro tenore qui per espresso a sufficienza per questa volta sola deroghiamo, non volendo però, che passi in esempio. Dato nel Nostro Palazzo di Monte Cavallo questo dì 31. Dicembre 1670. Clemens Papa X. Tenore presentium committimus, & mandamus quatenus statim visis, & receptis, presentibus &c. debeas in computum doliorum quatuor mille centum, & quinquaginta vini Ripalis de quibus in capitulis sui Appaltus sit mentio, totam quantitatem vini Ripalis quolibet anno Collegio Germanico Urbis necessariam ultra dolia octoginta in præteritum habita, dummodo in totum quantitas ipsa non excedat dolia centum triginta, tam in Barchis, quam Magazenis existens. liberam, immunem, & exemptam, à solutione Gabellæ, & Dohanæ etiam quoad quatuor pro centenariis, ac pariter Julios quatuor pro quolibet dolio vini juxta formam Bullæ fel. rec. Gregorii Papæ XIII. sub dat. Romæ apud S. Marcum anno incarnationis Dominicæ 1574. Idibus Julii Pontificatus sui anno III. tenoris sequentis, videlicet: Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Ut ceteri de Republica benemeriti immunitate interdum juvandi sunt, ita maxime eorum ratio hac in re habenda est, quos ad fidei catholicæ incrementum in sinu nostro confovemus. Quo circa, ut Collegium Germanicum pridem à Nobis in Urbe nostra institutum, in quo non minus, quam centum pueros ex universa Germania, septentrionalibusque illi adjacentibus regionibus colligendos liberalibus scientiis, ac disciplinis, necnon sacris Canonibus, & Theologia institui, atque erudiri volumus, & ad illorum sustentationem redditus annuos decem millium aureorum ipsi Collegio perpetuo attribuimus, speciali privilegio prosequi volentes, motu proprio, deque nostra mera liberalitate Collegium præfatum, ejusque res, & bona quæcumque præsentia, & futura, ac ipsius Collegii res, Scholares, & alios in eo degentes ab omnibus, & singulis portarum, moleninarum farinae trium pro centenariis, & quatuor Juliorum pro quolibet vegete vini solvi solitorum, aliisque datis, vestigialibus, angariis, ac Terræ, Marisque Gabellis, & Dohanæ ordinariis, & extraordinariis hætenus quomodolibet impositis, & imposterum quomodolibet quavis occasione, vel causa etiam de necessitate exprimenda imponendis, etiam ad instar exemptionis dilectorum filiorum Camera Apostolicæ Clericorum, etiam ratione Ripæ, & Ripetæ, Dohanæ Terræ, ac etiam Grasciæ nuncupatæ Urbis prædictis, necnon Carnium, Vinorum, Granorum, pannorum lini, lanæ, serici, & quarumcumque aliarum rerum ad humanum vitium, & vestitum necessariarum, ex toto statu Ecclesiastico, & quibuscumque aliis locis extra dictum statum consistentibus ad Collegium præfatum, tam per terram, quam per mare, & aquam dulcem; ac alias quomodolibet conducen., ac etiam jam ad dictam Urbem quomodolibet conductarum, & in ea existentium, & pro eodem Collegio in magna, seu parva quantitate, tam in Barchis, quam in Magazenis, & alias ubilibet emendarum, auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuo eximimus, & liberamus, liberaque, immunita, & exempta esse volumus. Districtius inhibentes omnibus, & singulis tam Urbis, quam status prædictorum Gabellarum, Datariorum, & vestigialium eorundem Datariorum, Conductoribus, seu Appaltatoribus, cæterisque, ad quos spectat, & spectare poterit quomodolibet in futurum, ne Collegium præfatum, illiusque Scholares, & personas, vel pro eis agentes, & eorum bona quæcumque, aut eorum quemlibet directe, vel indirecte quovis

quæsto colore, vel ingenio molestare, impedire, vel perturbare audeant, seu præsumant. Quinimmo eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant ipsos, & eorum quemlibet immunitate, exemptione, & aliis præmissis pacifice frui, & gaudere. Ac decernentes irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon d. Urbis, & Dohanarum prædictarum, ac quorumcumque Tribunalium, & Curiarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Tribunalibus, & Curis, Judicibus, necnon Appaltatoribus, & Dohaneris prædictis, ac quibuscumque aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, & scientia similibus, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si pro sufficienti eorum derogatione de illis eorum totis tenoribus specialibus, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi acti de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, presentibus pro sufficienter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod presentibus transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici ejusdem Collegii Secretarii subscriptis, & sigillo Communi ejusdem Collegii munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, ac alias ubicumque opus fuerit adhibeatur, acti præsentibus forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ exemptionis, liberationis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Marcum anno incarnationis Dominicæ 1574. Idibus Julii, Pontificatus nostri anno tertio. Cæsar Gloriosus M. A. de Alexiis.

S. r. Quæ quidem Bulla per SSmum D. N. in omnibus, & per omnia in suo præinserto Chirographo confirmata, & approbata. Nos pro omnimoda illius executione tibi, tuisque prædictis præmissorum, & superius ordinatorum observantiam committimus, & ordinamus, & sic d. dolia vini libera à dictis Gabellis, & Dohana transire permisisse, & ordinasse, dictumque Collegium Germanicum pariformiter in libris Dohanæ, & ubi opus fuerit pro executione, & partitione ejusdem præinserti Chirographi liberum, & exemptum, ut supra à prædicta solutione dictarum Gabellæ, & Dohanæ, etiam quoad d. quatuor pro centenariis, & Julios quatuor pro quolibet dolio vini, & sic pro hujusmodi, ac superius expressa quantitate vini, ibi in dictis libris distincte descripsisse, & adnotasse, ac per tuos Agentes, & Ministros fieri, & describi fecisse, mandasse, & curasse. Quam quantitatem vini per te, ut supra exemptam facien., & transeundam in numero d. d. quatuor mille centum, & quinquaginta doliorum vini exemptorum juxta formam capitulorum Appaltus Dohanarum acceptamus, & admittimus, acceptarique, & admitti, ac respective bonam faciemus juxta formam præinserti Chirographi SSmi D. N. Papæ: contrariis non obstantibus quibuscum-

Confirmatio & executio d. Bullæ.

que. In quorum fidem &c. Dat. &c. hac die 14.
Jan. 1671.

Edit. 14. Jan.
1671.

Hieronymus Gastaldus Thesaurarius
Generalis.

Loco ✕ Sigilli. Joseph Gezzius.

Mandatum vigore Chirographi SSmi.

XV. Bulla Confirmationis, & ampliacionis Privile-
giorum Auditorum Sacre Rotæ.

Nunc pri-
mum impres-
sa.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis consueta benignitas ea,
quæ per prædecesores suos præsertim per
sonarum non solum pro ipso Romano Pontifice,
sed etiam pro universali Ecclesia, ac Sedis Apo-
stolicæ honore, & personis ad illam in dies con-
fluentibus iustitia administranda continuos, &
indefessos labores impendentium commodum,
& utilitatem concernentia concessa sunt, ut fir-
ma perpetuo, & illibata persistant, libenter ap-
probat, aliaque etiam ipsis concedit, prout in
Domino salubriter prospicit expedire. Cum ita-
que felicitum recordationum Julius II., Leo X.,
Clemens VII., Paulus III., & Alex. VII. Romani
Pontifices prædecesores nostri dilectis filiis
Cappellanis nostris, Causarum Palatii Apostolici
Auditoribus, ac eorum Locumtenentibus tunc,
& pro tempore existentibus, eorumque Collegio
hujus Urbis, atque adeo totius Christiani orbis
supremo Tribunali diversa perampla privilegia,
concessionem, exemptionem, antelationem, præro-
gativas, libertates, facultates, gratias, ac indulta
tunc expressa benignè concesserint, & appro-
barint:

Enumeran-
tur Pontifi-
ces, qui varia
privilegia S.
Rotæ Audi-
toribus con-
cesserunt.

Pontifex
omnia ad
privilegia
motu pro-
prio confir-
mat.

§. 1. Nos Auditorum, & Locumtenentium
prædictorum, quorum assidui labores quotidie
probantur, & incorrupta iustitia Orbi Christo-
iano elucet, meritis invigilantes, ac eos ampliori-
bus favoribus, & gratis prosequi volentes, om-
nia, & singula privilegia, exemptionem, antela-
tiones, prærogativas, concessionem, gratias, li-
bertates, facultates, licentias, ac indulta hujus-
modi per antecessores eisdem Auditori-
bus, & Locumtenentibus, ac eorum singulis in
genere, vel in specie concessa quæcumque, &
qualiacumque sint, ac cujuscumque tenoris, &
continentiæ existant, quorum omnium formas,
& tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur,
præsentibus pro expressis habentes cum om-
nibus, & singulis derogationibus, decretis, &
clausulis in eis contentis in omnibus, & per omnia
motu proprio, non ad ipsorum Auditorum, &
Locumtenentium, vel aliorum pro eis Nobis su-
per hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra
mera deliberatione, & certa scientia, ac de Apo-
stolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium
approbamus, & confirmamus, illisque inviola-
bilis Apostolicæ vim, robur, & efficaciam adjun-
gimus, & innovamus, illaque eisdem, & eorum
cuilibet, & prout dicti prædecesores nostri con-
cesserunt, de novo pro potiori cautela conce-
dimus, indulgemus, & ampliamus.

Clem. VII.
mandavit li-
teras Apo-
stolicas pro
Auditori-
bus, eorum-
que Locum-
tenentibus
gratis expe-
diri, prout
in rubrica.

§. 2. Et insuper cum idem Clemens inter alia
per eum tunc eisdem Cappellanis, Auditoribus,
& eorum Locumtenentibus concessa, quod singu-
li Auditores, & Locumtenentes prædicti quas-
cumque provisionum, commendarum, dispensa-
tionum, unionum, ad vitam præfectionum, reser-
vationum, fructuum, pensionum, & aliorum
quoruncumque, ac facultatum, mandatorum,
gratiarum, & indultorum, ac alias literas gra-
tiam, vel iustitiam separatim, seu utrumque mix-
tum concernentes, à Sede prædicta etiam ratione

quoruncumque dignitatum, etiam Episcopatum,
& Monasteriorum, aliorumque Beneficiorum
Ecclesiasticorum quoruncumque pro tempore,
ut præfertur, ab eodem Clemente, & successori-
bus suis Romanis Pontificibus pro tempore exi-
stentibus à Sede prædicta qualitercumque impe-
trandas, ac sibi etiam motu proprio, & ex certa
scientia concedendas, & de personis eorum con-
sistorialiter faciendas, in Abbreviatorum, Scrip-
torum Bullarum, ac Registri, nec non qui etiam
de suis Apostolicis gratis expectativis taxam re-
cipiebant, Solicitatorum literarum Apostolica-
rum, nec non Secretariorum, & Procuratorum
Audientiæ suæ literarum contradicatarum, ac aliis
quibusvis Romanæ Curie officiis gratis cum sub-
scriptione, videlicet: gratis pro Auditore, seu Lo-
cumtenente Rotæ per Rescribendarium literarum
earundem facienda expedire possent, & debe-
rent, Apostolica auctoritate, motu pari pariter
indulserit, mandans tunc, & pro tempore exi-
stentibus literarum prædictarum Rescribendario,
& aliis Scriptoribus, & Abbreviatoribus, Solici-
tatoribus, Secretariis, dictæ audientiæ Procura-
toribus, & quibusvis aliis dictæ Romanæ Curie
officialibus expeditioni literarum hujusmodi pro
tempore præsentibus, & ministris, sub excom-
municationis late sententiæ, privationis, & sus-
pensionis suorum officiorum, & perceptionis
emolumentorum eorumdem pœnis per eos, ad
quos pertinet, & qui eas gratis subscribere, vel
concedere noluerint eo ipso incurrendis, absque
alio suo, & successorum, & Sedis prædictæ ul-
teriori mandato eas gratis subscriberent, & per
omnia usque ad, & alia necessaria inclusive omni
contradictione, & dilacione cessante expedirent,
prout in literis ejusdem Clementis desuper expedi-
tis plenius continetur:

§. 3. Nos eorundem Auditorum, & eorum
Locumtenentium indemnitati consulere, eosque
amplioris gratiæ favore prosequi volentes, ipsos-
que Auditores, & Locumtenentes hujusmodi,
dictique Collegii singulares personas à quibusvis
excommunicationis, aliisque Ecclesiasticis sen-
tentis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homi-
ne quavis occasione, vel causa latis, si quibus
quomodolibet innodati existunt ad effectum præ-
sentium dumtaxat consequendum harum serie
absolventes, & absolutos fore censentes, nec non
privilegiorum, exemptionum, facultatum, alio-
rumque præmissorum, & inde secutorum quo-
rumcumque, etiam veriores, & totos tenores,
etiam datas, causasque, occasiones, & qualita-
tes, etiam circumstantias, ac litium si quæ sint,
merita, statum, cum omnibus aliis de necessitate
exprimendis, præsentibus pro expressis habentes,
motu simili, ac ex scientia, & Apostolicæ pote-
statis plenitudine prædictis indultum circa dicta-
rum literarum expeditionem, gratis, ut præfer-
tur, faciendam, à dicto Clemente, ut præfertur,
concessum, etiam quoad expeditionem gratia-
rum prædictarum in eorundem Auditorum, &
Locumtenentium favorem per viam secretam
gratis faciendam, perinde ac si in dictis literis
ejusdem Clementis de eadem via secreta circa
dictam expeditionem expressa, & individua
mentio facta fuisset, motu pari extendimus, &
ampliamus.

§. 4. Ac propterea cum post suppressionem,
& abolitionem Collegii Subdiaconorum Aposto-
licorum nuncupatorum à prædicto Alexandro
prædecesore factam, idem Alexander prædeces-
sor dictos Auditores Subdiaconos Apostolicos fec-
cerit, creaverit, constituerit, & declaraverit;
ipsumque prædictorum Auditorum Collegium in
locum Subdiaconorum, per eum, ut præfertur
suppressorum, & abolorum, cum eodem om-
nino onere assistendi, & inserviendi Nobis, &
pro tempore existenti Romano Pontifici in quibus-
vis functionibus Pontificiis, ad quod dicti Subdia-

Hoc indul-
tum iterum
Pontifex
confirmat.

Alexan. VII.
Auditores S.
Rotæ creavit
Subdiaconos
Apostolicos
in locum
Collegii sup-
pressi dd.
Subdiacono-
rum quibus-
dam exceptis

coni

1671.
redditis;
& emolu-
mentis.

Dictis Audi-
toribus com-
mittit custo-
diam Pallio-
rum.

Pontifex
mensura
scuta 8., qua
ratione hu-
jusce Custo-
diae dabatur
Canonicis
Altaris S.
Petri applica-
tur Collegio
Auditorum
S. Rotae.

Canonicis
Altaris
existenti d.
provisionem
permittit do-
nec officium
seu beneficii
exerceat.

Omnes de-
fectus, & so-
lemnitates
supplet.

Mandat nul-
la ex causa
hujusmodi
litteras posse
impugnari,
& invalidari.

coni ante officiorum suorum suppressionem, & extinctionem, ut praefertur factas quomodolibet tenebantur, & obligati erant, & cum omnibus, & singulis honoribus, prerogativis, praecedentiis, & praerogativis, quae de jure, & ex Constitutionibus, & Indultis Apostolicis, ut praefertur, suppressis, & abolitis, illorumque Collegio ante suppressionem, & abolitionem hujusmodi competebant, quibusdam tamen redditibus, & emolumentis exceptis, motu suo proprio substituerit, & subrogaverit, indeque eisdem Auditoribus cura, & custodia Palliorum, quae de Corpore Sancti Petri sumpta in Consistorio Patriarchis, Archiepiscopis, & nonnullarum Ecclesiarum insignium usu Pallii hujusmodi gaudentium Episcopis distribui solent, incumbat.

§. 5. Ratio postulat, ut qui sentit onus, sentiat & commodum; Nos provisionem scutorum octo monerem, quae idem Alexander praedecessor intuitu curae, & Custodiae praedictarum usque ad suum beneplacitum Canonicis Altaris Sancti Petri pro tempore existentibus in singulos menses assignaverat, ex nunc Collegio Auditorum praedictorum perpetuo assignamus, applicamus, & appropriamus: mandantes dilectis filiis Provisioribus Montis Pietatis, ut deinceps in perpetuum dictam provisionem octo Scutorum singulis mensibus juxta formam, & tenorem Chirographi dicti Alexandri praedecessoris sub die 19. Martii anni Domini 1658., illiusque confirmationis, quorum tenorem praesentibus pro expressis haberi volumus, emanatorum, non amplius Canonicis Altaris S. Petri pro tempore existentibus, sed Collegio Auditorum praedictorum solvant, ita ut Altaris mensura provisio praedictorum octo scutorum non amplius proveniat, nec ab ipsis ratione Curae, & Custodiae Palliorum praedictorum, vel sub quovis alio praetextu, aut colore praetendi, vel exigi possit, sed Collegio Auditorum praedictorum obveniat, & cedat, illique perpetuo assignata, applicata, & appropriata sit, & esse censetur tenere praesentium, per quas Ven. Fratri nostro Archiepiscopo Sebasten. moderno Canonico Altaris, cui, donec officium, seu Beneficium Altaris hujusmodi obtinuerit, praedicta provisione octo scutorum frui, & gaudere permittimus, quoad emolumentum praedictum praedictare non intendimus.

§. 6. Ac omnes, & singulos juris, & facti, necnon solemnitatum quarumcumque, tam ex juris Canonici, & Constitutionum Apostolicarum praescripto, quam alias quomodolibet in similibus, & de necessitate observandarum, & alios quoscumque, etiam quantumvis magnos, formales, incognitos, & inexcogitabiles defectus, si qui in praemissis, & eisdem partibus, vel eorum aliquo, vel earum parte principaliter, vel accessorie, antecedenter, vel consequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet intervenierint, seu intervenisse dici, censei, vel praetendi possent, plenissime, & amplissime supplementum, sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

§. 7. Decernentes ipsas praesentes litteras, & in eis contenta quaecumque, quaecumque specifica, & individua mentione, & expressione digna, etiam in praemissorum, vel eorum aliquo interesse habentes, seu habere praetendentes quomodolibet illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causa propter quas praesentes emanarunt adductae, specificatae, & justificatae fuerint, aut alias ex alia quacumque quantumvis justa, pia, juridica, privilegiata causa, colore, praetextu, & capite etiam in corpore juris clauso, & enormis, enormissimae, & totalis laesionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, ac nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensu, aliove quomodolibet, quantumvis magno formali,

substantiali, aut inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, limitari, aut in controversiam vocari, aut adversus illa aperiitionis oris, & restitutionis in integrum, aliud quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, vel intentari, vel impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, & extra illud uti, seu se juvare posse.

§. 8. Sed praesentes litteras, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Auditoribus, illorumque Locumtenentibus, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; nec sub quibusvis suspensionibus perpetuis, vel ad tempus derogationibus, revocationibus in contrarium factis, vel faciendis minime comprehendi, neque illis derogari posse, nisi eorumdem Auditorum, vel Locumtenentium ad id accesserit assensus. Sicque, & non alias in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Camerae nostrae Apostolicae Praesidentes, Clericos, Auditorem, Thesaurarium, & Commissarium generales, aliosque Officiales, & Ministros, ceterosque quacumque praereminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet altere judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Quo circa pro tempore existentibus Sanctae Romanae Ecclesiae Vice-Cancellario, & Datario, ac Curiae causarum Cam. Apostolicae generali Auditori per praesentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes, ac in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Auditorum, Locumtenentium, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacioris defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos, & eorum quemlibet, confirmatione, adjunctione, innovatione, concessione, indulto, ampliatione, assignatione, applicatione, approbatione, supplementatione, sanatione, abolitione, decreto, ac aliis praemissis pacifice frui, & gaudere; non permittentes, per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradicere, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, ac alia juris remedia appellatione postposita compescendo, invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

§. 10. Non obstant. quatenus opus sit piarum memoriarum Simmachii, & Pauli II. Pauli IV., & aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae, & Camerae praedictae non alienandis, ac rec. mem. Pii Papae IV. praedecessoris pariter nostri, de gratis quaecumque interesse dictae Camerae concernentibus, in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus praesentandis, & registrandis, ita ut ipsas praesentes litteras ibidem praesentari, admitti, & registrari nunquam necesse sit, necnon nostrae, & Cancellariae Apostolicae regula de non tollendo jure quaesito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis editis, & edendis, necnon etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, & perpetuis indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis derogatoriis derogatoris in contrarium praemissorum per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam, cum qui-

bulvis

Prohibet impetrari aperiitionem oris, aut restitutionem in integrum.

Mandat illis derogari non posse nisi ad Auditorum accedat assensus.

Decretum irritans.

Executores designat.

Derogat contrariis.

Etiam si specialem mentionem requirant.

clausulis, & decretis etiam iteratis vicibus, Secretariis Apostolicis, ac Cancellariis, & Camera Apostolicarum Officialibus, ac de communi, & annata, ac plumbo, necnon de quibusvis aliis emolumentis Participantibus, & quibuscumque aliis quocumque nomine nuncupentur, & dignitate, seu, maijoritate præfulgeant in genere, vel in specie, seu eorum Collegiis, & in actu eorum erectionis concessis, approbatis, & innovatis, & in posterum concedendis, & innovandis: quibus omnibus, & singulis etiam pro illarum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia causa, exquisita forma ad hoc servanda foret, ac in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, ac sine consensu interesse habentium derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, harum serie, motu, ac scientia similibus expresse derogamus. Necnon omnibus illis, quæ in literis eisdem Auditoribus, & Locumtinentibus, seu eorum Collegio voluerunt dicti prædecessores non obstare, quæ pro repetitis habeantur, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis eadem prorsus fides in Judicio, & extra, ac alias ubicumque adhibeatur, quæ adhiberetur originalibus, si forent exhibitæ, vel ostensa. Per præsentem autem non intendimus illa, quæ per Concilii Tridentini decreta, & alias posteriores Constitutiones Apostolicas specifice revocata sunt in aliquo approbare. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, adjunctionis, innovationis, concessionis, Indulti, ampliationis, assignationis, applicationis, approbationis, suppletionis, sanationis, abolitionis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, Quartodecimo Kalen. Jan. Pontificatus nostri anno primo.

Locus ✠ plumbi.

Diversæ Declarationes, & Ordinationes super æqualitate in Abbatibus, aliisque Officiis servanda inter Monachos Congregationis S. Bernardi Hispaniæ Ordinis Cisterciensis ex locis citra, & ultra Montes Castellam Veterem a Nova separantes, sitis, respective oriundos.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injunctæ nobis cælitus Apostolicæ servitutis ratio exigit, ut paternam Religiosorum Viro- rum Altissimi obsequiis sub laudabili vita Monastica jugo mancipatorum curam gerentes, facti illorum regimini, & religiose tranquillitati, quantum nobis ex alto conceditur, providere satagemus. Cum itaque fel. rec. Clem. Papa IX. prædecessor noster, ut opportunum malis, quæ ex nationalibus factioibus in Congregatione S. Bernardi Hispaniæ Monachorum Ordinis Cisterciensis nata erant, remedium adhiberet, per quasdam vias in simili forma Brevis die 14. Octobris 1669.

expeditas Literas, multa decreverit circa distributionem æqualem Abbatiarum, Officiorum Capitularium, & mutua alternativam Generalarum prædictæ Congregationis inter Monachos oriundos ex terris citra, & ultra Montes Castellam Veterem, & Novam dividentes, prout in dd. Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Exortis vero circa Literarum hujusmodi intelligentiam nonnullis dubitationibus: dilecti filii Michael de Fuentes in Sacra Theologia Magister, Generalis Reformatore, ac Joannes Aracho, Ludovicus Sanchez, Petrus de Guadalaxara, Antonius de S. Petro, Josephus de Almonacid, & Benedictus de Oroscho Diffinitores ejusdem Congregationis in Monasterio Palatiensi Palentin. Diocesis congregati pro celebrando Capitulo intermedio die 8. Maii 1670., eisdem Literis debita cum veneratione, ac reverentia susceptis, decreverint esse nobis humiliter supplicandum, ut dubitationes hujusmodi nostræ declarationis oraculo, dilucidare, ac decidere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 2. Hinc est, quod nos speciale in prædictis Reformatore Generali, ac Diffinitoribus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super Reformatione Ordinis Cisterciensis deputatorum consilio quia in memoratis Clementis prædecessoris Literis habentur sequentia verba: Concordiam autem præinsertam auctoritate, & tenore prædictis approbamus, & confirmamus sub hac moderatione, ut omnes Dignitates Abbatiales, & omnia Officia tam intra, quam extra Capitulum Generale a Reformatore Generali d. Congregationis conferri solita distribuuntur in æquali quantitate, & qualitate Religiosis ex utraque parte, ut supra divisa oriundis, ita ut si sint Vocales in numero pari, tot sint ex una parte, quot ex alia, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, atque decernimus præinserta verba ita esse ab omnibus intelligenda, & observanda, ut omnia Officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio sive intra, sive extra Capitulum Generale distribuuntur æqualiter Religiosis, oriundis ex terris ultra montes, & citra prædictos montes sitis, taliter quod si prædicta officia Capitularia, quorum electiones quolibet triennio celebrantur, sint paria, tot habeant Monachi oriundi ex terris ultra montes, & Monachi oriundi ex terris citra montes sitis, idest Officia Diffinitorum, & Procuratorum Generalium habeat una, & alia; ex terris sitis ultra montes sit unus Visitator generalis, & unus Suppletor, alius Visitator generalis, & alius Suppletor ex terris sitis citra montes. Et si Promotor Fiscalis sit ex una parte sic divisa, Secretarius Capituli Generalis sit ex alia.

§. 3. Præterea, quia in prædicta Congregatione sunt triginta octo Abbatie Capitulares, quarum aliqua conferuntur per electionem factam a Generali Reformatore, & Diffinitoribus, ut Salmanticensis, Matritensis, & Complutensis, cætera alia per nominationem aliquorum Monachorum pro quolibet Monasterio factam a prædictis Generali, & Diffinitoribus, & per electionem Monasteriorum, ut strictius servetur æqua-

gregationis Cisterciensis. Hispaniæ alternativam Generalatus, & æqualem distributionem Officiorum Capitulariū.

Preces d. Congregationis post susceptas literas pro declarationis dubiis iude exortis.

Absolutio a censuris.

Primum Dubium.

Declaratio.

litas

Transumptio- rum fides.

Sanctio pœ- nalis.

Edita die 14. Jan. 1671.

XVI. Edita An. D. 1671.

Nunc primū impressa.

Exordium.

Clemens IX concessit Cō-

Altera declaratio.

litas in quantitate, & qualitate, quam in memoratis Literis decrevit idem Clemens prædecessor, declaramus ex prædictis triginta octo Abbatibus, ad novemdecim Abbantias promovendos esse Monachos oriundos ex terris sitis ultra montes, & ad alias novemdecim Monachos oriundos ex terris citra montes memoratos sitis.

Quoad sex Abbantias Theologiae.

§. 4. Rursus ut in qualibet Abbatiarum servetur æqualitas, declaramus prædictas triginta octo Abbantias Capitulares dividendas esse in tres Classes. Prima Classis sit Abbatiarum Collegiorum, Artium, & Theologiae, quæ sunt sex, videlicet Abbatia Salmanticensis, Complutensis, Matricensis, Montis Romensis, Bellomontensis, & S. Martini de Castaneda, & quod ad tres Abbantias ex prædictis promoveantur Monachi oriundi ex terris ultra montes, & ad alias tres Monachi oriundi ex terris citra montes sitis.

Quoad Abbantias nuncupatas Matricenses.

§. 5. Secunda Classis Abbatiarum, quæ nuncupantur *Matrices*, sive *Monasteriorum*, in quibus recipiuntur, educanturque Novitii, & emittunt Professionem, & quod si prædictæ Abbatia fuerint pares, tot dentur Monachis oriundis ex una Terra, ut supra divisa, quot oriundis ex alia; Si vero fuerint in numero impari, una Abbatia, in qua unus numerus alium excedat ad libitum Generalis, & Diffinitorum possit conferri, sive Monacho oriundo ex una Terra, sive ex alia, dummodo habeat qualitates juxta statuta Congregationis requisitas, ita tamen, ut si una vice conferatur Monacho oriundo ex terra ultra montes, alia vice conferatur Monacho oriundo ex terra citra Montes, & e contra si una vice conferatur Monacho oriundo ex terra citra Montes, alia vice conferatur Monacho oriundo ex terra ultra Montes, & sic deinceps alternis vicibus.

Quoad alias Abbantias, quæ Matricenses non sunt.

§. 6. Tertia Classis Abbatiarum Monasteriorum, in quibus non educantur Novitii, nec admittuntur ad professionem, nec vulgo nuncupantur *Domus Matricenses*, & quod si prædictæ Abbatia fuerint pares, tot Abbantias obtineant oriundi ex terris ultra Montes, ac citra Montes constitutis. Si vero impares fuerint, una Abbatia, in qua numerus Abbatiarum excedit alium, pro libito Generalis, & Diffinitorum detur Monacho alias habili, sive oriundo ex una terra, sive ex alia, servato tamen ordine alternativæ ut supra proxime dictum est in matricibus, & dummodo æqualitas in distribuendis Abbatibus taliter servetur, ut ex triginta octo Abbatibus supra memoratis novemdecim distribuantur Religiosis oriundis ex una parte, & aliæ novemdecim Religiosis ex alia parte, ut supra in memoratis literis divisa.

Vacante Generalatu vel Abbatia, aut Officio ante Capitulum, quomodo sit providendum.

§. 7. Insuper declaramus, quod si in decursu triennii vacaverit per mortem, aut aliam ob causam dignitas Generalatus, aut aliqua Abbatia Capitularis, vel Officium Diffinitoris, aut aliud quodlibet Officium Capitulare ex iis, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, ad dignitatem Generalatus, Abbatia, vel Officii Capitularis sic vacantis promoveri debet Monachus oriundus ex eadem terra sic divisa, ut erat ille, ob cujus mortem, promotionem, renunciationem, aut privationem, talis dignitas, Abbatia, vel Officium Capitulare vacaverit, ita tamen, ut sic promotus durare debeat pro residuo temporis dumtaxat, quod supererat ei, in cujus locum fuerit successus.

Abbatia de Palazuolos non cadit inter alias æqualiter dividendas.

§. 8. Uterius declaramus Abbatiam Monasterii de Palazuolos non esse annuerandam pro computando numero æquali Abbatiarum, quæ in æquali quantitate, & qualitate distribuendæ sunt Religiosis ex utraque parte sic divisa oriundis, cum Generalis Reformator, qui est Abbas Palazuolen., non habeat suffragium in Capitulo Generali, nec componat numerum vocalium cum cæteris Abbatibus, & Capitularibus

pro celebrando Capitulo Generali: Generalemque Reformatorem posse pro libito Monachum habilem, quem maluerit, in Priorem Monasterii de Palazuolos eligere sive ex hac, sive ex illa terra in literis supradictis divisa oriundum, cum Prior Palazuolensis numerum parem, cum aliis Capitularibus, qui vocem habent in Capitulo ratione Abbatiarum, & Officiorum, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, non componat; sed numerum impari constituat. Cæterum si una vice Prior eligatur oriundus ex terra ultra Montes, alia vice eligi debeat ex terra citra Montes, & e converso, servato semper ordine Alternativæ.

§. 9. Ad hæc decernimus, ut triennio, quo Generalis Reformator eligitur ex terris sitis citra Montes, Abbas Monasterii Matritensis S. Anæ sit oriundus ex alia parte divisa, scilicet ex terris ultra Montes sitis: & e contra, quando Generalis Reformator oriundus fuerit ex terris sitis ultra Montes, Abbas prædicti Monasterii Matriten. oriundus esse debeat ex terris citra Montes constitutis. Si quis vero Monachorum contra præsentium tenorem quidquam facere, vel attentare præsumperit, penam privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrat.

§. 10. Volumus autem, ac præcipiendo mandamus, ut in proximo immediato Capitulo Generali omnes Capitulares, antequam ad aliquam electionem procedant, jurent super sancta Dei Evangelia observare memoratas literas Clementis prædecessoris, ac præsentis nostras, & tam illæ, quam præsentis collocentur inter diffinitiones juratas, & futuris temporibus in singulis Capitulis Generalibus celebrandis omnes Capitulares jurejurando se adstringant ad illarum observantiam ante quamlibet electionem ut moris est, jurare diffinitiones, quæ in d. Congregatione nuncupantur *juratae*.

§. 11. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illos, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 12. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Salmanticensi. præsentis committimus, & mandamus, ut Capitulo Generali in dicta Congregatione proxime celebrando auctoritate Apostolica præsideat, ac per se, vel per alium, seu alios, easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse in præmissis habentium, seu alicujus eorum desuper fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat eadem auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacifico frui, & gaudere, non permittens illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & penas

Item nec Prioratus.

Abbas Monasterii S. Anæ qualis esse debeat.

Sanctio penaliter contra Monachos inobedientes.

Præceptum S. Obedientia pro observantia harum declarationum.

Decretum irritans.

Designat exequutorem.

ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§. 13. Non obstant. rec. me. Bonifacii PP. VIII. prædecessoris pariter Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, & Monasteriorum, ac Ordinis huiusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & expresse sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 14. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Februar. 1671. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. Mensis Februarii part. 2. fol. 202.

XVII.
Nunc primum impress.

Decretum Sacræ Congregationis Eminentissimum, & Reverendissimum Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, auctoritate Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ editum de Canonicis Regularibus Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranen. ad Curam Animarum in Ecclesiis Secularibus exercendam non admittendis.

Motivum.

Cum fel. record. Gregorius XIII., alique nonnulli Summi Pontifices ejus successores ad regularem disciplinam in Congregatione Canonicorum Lateranensium Ordinis S. Augustini magis magisque firmandam Decretis suis mandaverint, ne dicti Canonici Curæ Animarum in Ecclesiis secularibus exercende juxta Constitutionem Innocentii III. rec. mem. incipien. *Quod Dei timorem &c.* cæteroque capaces ad huiusmodi Curam in prædictis Ecclesiis exercendam, admittantur, quorum Decretorum observantiam retinendam esse non semel declaratum fuit: asserentibus vero e contra quibusdam dictorum Pontificum mentem haud fuisse, certa perpetua lege lata Innocentianam Constitutionem prorsus abrogare, sed immo illorum Decreta, seu mandata cum ipsis expirasse, ac propterea pro diversitate temporum diversas forsan editas fuisse declarationes, & interpretationes, nec uniformem servatam praxim. Ideo ex prædictis non infrequentes dubitationes, & controversiæ subortæ noscuntur, ob quas religiosa quies perturbari facile posset, accuratius in hoc sacro Ordine custodienda, cum illius Apostolica Instituta primævam disciplinæ, ac sanctimonie antiquorum Clericorum imaginem, & symbolum referant, quibus ipsa nascentis Ecclesiæ primordia florebant.

§. 1. Quapropter ad huiusmodi dubitationes explicandas, & controversias definiendas, atque

ut magis accurata disquisitione eorum Canonicorum spiritus, & vocatio dignoscatur, qui dum in tranquillitate Montis Sion cælestium contemplatione suavissime pascuntur, ad frangendum in valle lacrymarum panem parvulus (videlicet e Claustro ad regimen descensuri Parochialium) invitantur. Sacra Congregatio Eminentissimum, & Reverendissimum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, re mature examinata, atque audito P. Procuratore Generali dictæ Congregationis Lateranen., speciali sibi auctoritate per S. S. D. N. Clementem Papam X. vivæ vocis oraculo attributa declarat, atque decernit, ut in posterum futuris perpetuis temporibus nemo ex Canonicis Regularibus Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranen., quamvis non transfatus, ad Curam Animarum in Ecclesiis secularibus, etiam de Jurepatronatus in perpetuum, seu ad tempus quocumque titulo exercendam, admittatur, nisi præter Abbatis Generalis licentiam, expressum quoque Sedis Apostolicæ Indultum accedat, quod juxta sacerorum Ministrorum penuriam, & prout Animarum postulabit utilitas, in contingentibus casibus concedatur, itaut quælibet collatio, institutio, & deputatio in favorem huiusmodi Canonicorum aliter facta irrita prorsus, atque inanis censeatur, & sit; ac nulla etiam trienniali longiori possessio iisdem suffragetur: Canonicus vero, cui ejusmodi concessum fuerit Indultum, ad mentem præfati Innocentii III. (si commode fieri possit) socium unum ex suo Ordine, & Congregatione secum habeat cujus in iis, quæ Dei sunt, & Regularis observantiæ, tam consortio, quam solatio perfruatur.

§. 2. Cæterum si forte aliqui ex prædictis Canonicis ante hujus Decreti promulgationem, ad Curam Animarum huiusmodi Ecclesiis Parochialibus exercendam quoquo nomine, saltem cum licentia sui Abbatis Generalis jam admissi repertantur, eadem Sacra Congregatio iisdem speciali sibi auctoritate per Sanctissimum D. N. attributum benigne indulget, ut illi (quatenus aliud non obstat canonicum impedimentum) in huiusmodi exercitio Curæ Animarum, juxta collationem, Institutionem, seu Deputationem per ipsos jam obtentam licite valeat (Socium juxta prædicta secum habendo) continuare.

§. 3. Non obstantibus quoad supradicta omnia, & singula in præfati Decreto contenta supradicta Constitutione Innoc. III., aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam necessario, & individue exprimendis, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, formula professionis in eo Ordine, & Congregatione emitti solitæ, consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque Indultis, & Privilegiis, etiam in corpore Juris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis; necnon irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extentionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adferantur (illis alias in suo

Decretum S. Congregationis Episcoporum, & Regular. auctoritate Apostolica sibi attributa factum, ne Canonici Regular. Lateranen. præficiantur Ecclesiis Secularibus Parochialibus abique Indulto Sedis Apost.

Collationes, seu Institutiones aliter factas irritat.

Canonicus cui erit concessum dictum Indultum habeat socium ejusdem Ordinis, seu Congregationis.

Admissi ad curam animarum in Ecclesiis Secularibus ante promulgationem hujus Decreti in ea valeant continuare secum habendo socium ejusdem Instituti.

Derogat quibuscumque contrariis, & eam formulæ Professionis.

Etiam habentibus derogatorias derogatoriis. & requirentibus specialem. & individualementionem.

robore

Mandat dictum Decretum publicari.

Fides transumptorum.

Edit. 18. Martii 1671.

Publicatio d. Decreti.

XVIII.

Nunc primum impressa.

Prooemium.

S. Ludovici admirabilis vita, & praeclara gesta unitim referuntur.

robore permanfuris) eadem Sacra Congregatio Sanctitatis suae auctoritate specialiter, & expresse derogat, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Et ne praemissorum ignorantia a quoquam praetendi possit, voluit eadem Sac. Congregatio, ut supradictum Decretum in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Florae, ut moris est, affixum, omnes, ad quos pertinet ita arctet, & afficiat, ac si unicuique personaliter intimatum fuisset. Utque eisdem transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa. Datum Romae hac die 18. Martii 1671.

F. M. Cardinalis Brancatius.

Loco ✠ Sigillo.

C. de V. Archiep. Athen.

Die 29. Augusti 1671. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Florae, & aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Perinum S. D. N. Papae Curf.

Joseph Pizzardus Mag. Curfor.

Canonizatio S. Ludovici Bertrandi Ordinis Praedicatorum. Hujus Ludovici Clemens IX. decrevit posse tuto deveniri ad solemnem Canonizationem, sed morte praeventus explere non potuit. Ideo hic Pontifex nedum ejusdem Ludovici, cujus insuper Bullam expedivit, sed, & aliorum quatuor, scilicet Rosae d. Ordinis Praedicatorum, Cajerani Thienaei, Francisci Borgiae, & Philippi Benitii Canonizationem solemniter peregit.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Caeli Terraeque Conditor ab ipso mundi exordio usque ad haec nostra tempora, in quibus seculorum fines devenisse creduntur, nusquam per singulas aetates tanquam per horas distributas Operarios in Vineam suam mittere desistit; qui pondus diei, & aestus portantes, labore, sudore, ac sanguine illam irrigarent, & omnium Coelestium virtutum, ac aeternae vitae fructibus germinare eam facerent; donec juxta divina Scripturarum oracula ex omnibus Gentibus, Tribubus, Populis, & linguis a solis ortus Cardine usque ad Terrarum limites omnes ad cenam Agni providi congregati in regno caelesti vinum novissimum biberent, quod Dei sapientia electis suis miscere consuevit. In excolenda Sanctae Crucis vite omni cura potissimum insudarunt in operibus diversi, in virtute uniformes, ut etiam per Regna, & Provincias nostris majoribus antea ignotas, ita innotuerit ejus virtus, ac vigor in totius Orbis victoria, ipsiusque de mundi Principe triumphus, ut jam tremendum illud cunctis Potestatibus nomen, quod est super omne nomen, sibi jam barbaras nationes subegerit, & in Nomine JESU omne genu flectatur, ac omnis lingua confiteatur, quia Dominus JESUS in gloria est Dei Patris.

§. 1. Plures hujusmodi, & strenuos Operarios continuata serie Catholicae Ecclesiae Praedicatorum Ordo ministrare non desistit, inter quos novissime egregius Dei Servus LUDOVICUS BERTRANDUS mirifice claruit, qui ardentissima in ipsum Deum, & proximum caritate flagrans, ceterarum virtutum excellentia, prophetiae dono, & Apostolico ministerio coruscus, omnium lin-

guarum laudibus merito celebratur, cujus pietas, & devotio adhuc in ipsa tenera aetate effulset, quibus, & mundi contemptam, & Religiosi status perfectionem jungens veteranis Professoribus admirationi, & exemplo fuit. Postmodum ad Occidentales Indos Evangelicus Praedicator missus plurimos ad Christi fidem adduxit. Apostolicis etiam signis, charismatibus, & auctoritate decoratus, & cunctis virtutibus fulgens inventus est dignus, qui super excelsum Candelabrum in Sancta Ecclesia collocaretur, ut ceteris, qui in Domo Dei sunt ejus radii elucescant. Rationi, & aequitati convenit, ut praclarus hic Dei famulus, qui pro ejus gloria, & animarum salute, multos maximosque labores, & arumnas pertulit, cujus nomen Deus ipse gloriosum efficit, a nobis quoque, qui ejus vices in terris (licet immeriti) gerimus, honorabilis ubique reddatur. Hunc igitur ut merito in Ecclesia militante Populus fidelis, & Plebs Deo dicata Sanctorum fastis adscribi plenius agnoscat, ejus praclara gesta, & eximia virtutum ornamenta tanquam praecellentia, ad imitandum proponenda duximus, ut Christi nomine decorati gesta sua ad ejus exemplum in Dei gloriam conformantes eum in opportunitatibus, & tribulationibus Advocatum apud Deum Patrem Omnipotentem habere mereantur. Atque ut Christifidelium ora promptius in divinis laudibus exultent, & pietatis fervor erga tantum Jesu Christi Servum magis in dies excitetur, ejus admirandam, & omni laude dignam in Terris peractam vitam in primis exponere, & brevi inclusam eloquio patentem reddere decrevimus.

§. 2. Valentiae igitur in Hispania Tarracoeni ex piis, honestis, Catholicisque Parentibus Joanne Ludovico Bertrando, & Joanna Anna Exarch editus est in lucem Ludovicus Bertrandus anno Dominicae salutis millesimo quingentesimo sexto, Kalendis Januarii, & ibidem in Parochiali Sancti Stephani Ecclesia, eodemque fonte, quo olim S. Vincentius Ferrerius in Christo renatus fuerat, baptizatus fuit, ut Sanctum cui Ludovicus carnali prolapia junctus erat communi etiam regenerationis propinquitate attingeret. Infans a Parentibus eidem Sancto Vincentio mire devotis, pie, honesteque educatus, nec non optimis moribus ita imbutus fuit, ut neque in illa tenera aetate defuerint argumenta futurae Sanctitatis; vagientis enim, ac plorantis lacrymae nulla re sisti certius poterat, quam Sanctorum Imaginibus ejus conspectui oblatis, quarum ad intuitum domi, & in Templo mirifice gestiebat.

§. 3. Crescente aetate, crevit pariter virtutum Amor, & erga res divinas pronus affectus. Vix pueritiae limen attingerat, quando notatus fuit crebro ad solitudinem Cubiculi se se recipere, ut geniculans prolixae rationi incumberet. Illic Dominum in se loquentem audiens suimet corpuseculi robustus domitor evasit, illic sprete delicati cubilis mollitiae, aut humo, aut duro in ligno modicum somnum capiebat, illic jejuniis, victuique parcissimo corpus asnescere docuit, ac variis poenitentiae austeritatibus extenuare cepit. Exinde frequentando Gymnasio, & literarum studiis addictus non minus prava confortia, nugas, atque illecebras, quam otii laxamenta, velut bonarum artium arugines, & virtutum pestes cautissima sedulitate jugiter evitavit.

§. 4. In simplicitate cordis sui quaesivit Dominum, & invenit illum; in Ecclesiis enim, & maxime Ordinis Praedicatorum sapissime orationi vacans, morabatur: Sacris etiam lectionibus, divinisque colloquiis mentem reficiens, invenit quem diligebat Anima ejus: Sanctissimae Eucharistiae frequenti, humili, & occulta sumptione delectatus, in Dei ac Proximi amorem totus exar-

Ratio editionis Bullae.

Nativitas S. Ludovici, & Julque Parentes.

Infans a vultu desistit inspicies SS. Imagines.

Puer orationi, ac Poenitentiae incumbit.

Actus virtutum in pueritia exerciti.

Eremiti desiderio clam Domo aufugit.

Revocatus Ord. Prælic. ingreditur reluctantibus domesticis.

In novitiatu Genitoris querelas, & blandicias saparavit.

Post præclara indicia vitæ Regularis professionem emittit.

Promotus ad Sacerdotium. Novitiarum Magister eligitur.

Factus Superior ceteros etiam virtute, & exemplo prævit.

Per quatuor integras horas orationi mentali vacabat.

His aliam dimidiam horam addebat contemplandis gaudiis B.V. Sæpe visus est non spiritu tantum, sed & corpore à Terra sublevari, & splendoribus circumfundi.

Familiares vehementer hortatur ad frequentem sumptionem, vel saltem visitationem Ss. Sacramenti Altaris.

Ad Sacrificium Missæ nunquam sibi satis paratus videbatur.

Impeditus à sacrificando S. Eucharistia refectebatur.

Humilitas.

Paternitatis titulo Prior se honorari inhibuit.

Alii actus heroicæ humilitatis referuntur.

fit, Xenodochia magna caritate visitans: pauperibus tota animi sui demissione inserviebat.

§. 5. Ut Domini consilium de relinquendis Domo, Fratribus, & Parentibus perfectus impleret, Eremiti desiderio clam Domo aufugit, sed specioso pietatis titulo revocatus, aliamque fallacis seculi fugam auspicatus, primo Clericalem admisit habitum, mox vero non sine magna cum domesticis lucta, Ordini Sancti Dominici nomen dedit in Conventu Prædicatorum Valentino, & Religionis habitu suscepto præclara S. Vincentii Ferrerii ejusdem familiæ celebrissimi Alumni vestigia sibi sequenda proposuit; ejus exemplo in omnium virtutum genere proficiens, genitoris querelas, & blandicias invictò animo superavit, & tyrocini anno expleto (in quo regularis militiæ præclara dedit indicia) solemnia religiosæ professionis vota emittit; postquam multis, magnisque virtutum incrementis vitam, quam ad eum usque diem integerrimam egerat, cumulavit. Sacros Ordines peracto novitiatu suscepit, & ad sacrum Presbyteratus ordinem promotus, paulo post novitiarum Magister raro exemplo eligitur; quod munus cum pluribus annis magna cum laude exercuisset, Vicarius Conventus de Albayda, deinde Prior S. Honuphrii fuit designatus; Demum Conventui Valentie præfuit, in quibus cæteris Fratribus non tam prælatione, quam virtute, & exemplo semper prævit.

§. 6. Inter cætera, quibus ad sublimem perfectionis gradum pervenit, summum fuit orationi mentali per quatuor integras horas quotidie vacare, Dominicæ Passionis Mysteria magno cum fervore, & mentis Jubilo recolendo. His post meridiem contemplandis Beatissimæ Virginis gaudiis dimidiam horam addebat. Sub his celestium illustrationum commercii persæpe visus est non solum spiritu rapi in ethærum, sed & corpore à terra sublevari, & luculentis splendoribus conspicue circumfundi.

§. 7. Erga Sanctissimum Altaris Sacramentum miro ex intimis præcordiis ardore flagrabat sciens hoc esse pulchrum, & optimum electorum frumentum, ac vinum germinans Virgines; propterea familiares ad ejus sumptionem, vel saltem visitationis frequentiam vehementer hortabatur: Sacrum Missæ Sacrificium celebraturus Angelicæ puritatis candorem æmulari cupiens, quantavis carnis mortificatione, & mentis in Deum elevatione esset ornatus, sibi nihilominus nunquam satis paratus videbatur esse; à sacrificando impeditus Sacra Eucharistia refectebatur, ut jugiter Christum in se manentem haberet, & in eo ipse quoque assidue maneret.

§. 8. Ut cum Patre luminum jugis esset conversatio sua, mira simplicitate in omnibus semper se gessit, magna tamen cum prudentia qua præditus erat. Humilitati sic addictus fuit, ut in sua nihili cognitione, & vili existimatione perpetuo moraretur; se omnium in virtutibus minimum, in peccatis maximum prædicans, omnibus subesse satagebat, ab ipsis novitiis de suis defectibus admoneri non solum gaudens, sed etiam sæpe imperans se ipsum perturbantem omnia, ac solum Judæ proditoris, ac Dæmonum consortio dignum appellans, innumeris aliis se ipsum probris, & convitiis onerabat. Summo mœrore cum honorifice aut tractaretur, aut exciperetur, afficiebatur; ita ut procumbens in genua ne manibus suis oscula figerent, deprecaretur, ac Paternitatis titulo Prior se honorari inhibuerit.

§. 9. Si quem læsisse sua mæstitia, aut aliter timuisset, genuflexus veniam poscebat. Concionatoribus etiam ipsis, quos instruxerat ministrum se jungebat, nec ullius quamvis ineditum sermonem despexit. In ipsis favoribus cæ-

lestibus, & divinis revelationibus mirifice humilitatis spiritum custodivit. Timore judiciorum Dei percussus se in Infernum demergi sibi ipsi videbatur; cui timorem filialem à Deo precibus, & pœnis obtentum jungens, mæstus, & pavidus continuo apparebat. Eumdem profundæ humilitatis spiritum in sibi subditorum cordibus superior existens inferere studuit; dicere solitus Religiosum perfectionis cupidum debere spernere se, spernere nullum, spernere Mundum, & spernere se sperni. In his unumquemque sic proficere debere dicebat, ut quantavis virtute, & meritis clarus esset, nunquam tamen de se præfumeret, aut se alicui præferret.

§. 10. Magis astuavit caritatis erga Deum incendiis, quam nunquam tribulationum aquæ extinguere potuerunt; Unde, & zelo Dei ardens utebatur, si quid contra Dei præcepta moliri, aut videret, aut audiret; quin, & sermones ejus ut faces ardebant, nihil de seculi vanitate mixtum continentes; sed vel ad Dei famularum, vel ad penitentiam, & peccatorum detestacionem directi erant: frequens fuit in sacra scripturæ sententiis, aut Sanctorum gestis enarrandis: Magno fervore exaggerans, horrendum esse incidere in manus Dei viventis, & irati. Hinc plures re ipsa experti sunt ab ejus conversatione novis semper in Dei servitute fervoribus excitatos recessisse.

§. 11. Cum nobilis quidam communem vitiorum objurgacionem ad se singulariter credidisset à B. Ludovico directam: Mortem quam ei comminatus fuerat, nisi dicta in suggestu revocaret, viriliter renuenti stricto in eum sclopo intenter, illico in Crucifixum mirabili transformatione sclopus mutatur, ipso Aggressore miraculi vi prostrato, ac veniam enixe petente. Beatusque Ludovicus suæ humilitati consulens, plus timens laudantem populum, quam sclopum: suo socio Christophoro de Mora præcipit, signans in ejus pectore Crucem, ut prodigium celaret: usque dum annis triginta transactis interrogatus panderet veritatem.

§. 12. Usque adeo ardebat in eo Martyrii desiderium, ut in tremendi Sacrificii elevatione cum Divo Petro Martyre ex intimis præcordiis Divinam Majestatem exoraret: Da mihi Domine, ut pro te moriar, quemadmodum pro me mori voluisti. In prospectu enim Imaginis S. Vincentii Martyris eidem pœnis, & suppliciis quibus ipse certavit, & vicit, affici vehementer optavit. Audiens pœnas quibus pro fide Christi sua ætate aliqui gloriose diem clauserant extremum, ex profundo cordis in jubulum erumpens eis cum similibus victoriis totis visceribus se socium jungi cupiebat.

§. 13. Eadem caritate etiam erga proximum ardens animarum solatia, & progressus totis viribus promovebat. Frequens fuit in confessionibus audiendis, pro aliorum culpis expiandis duris se flagellis cædens, quibus mulierem honestæ (quoad seculum) conditionis, cujus peccandi consuetudinem Deo revelante noverat, revocavit. Adolescentula etiam ne caderet, orationibus, & pœnis à Deo obtinuit. Pestis tempore quoscumque mendicos obvios habuisset, ad Conventum S. Annæ Albaidæ quamquam inopia laborantem, ubi tunc munus agebat Superioris, reficiendos adducebat: Dicere solitus, Deum nunquam sibi fideliter servientibus deesse. In vias, & montes procedens, peste extinctos sepultura donabat. In Xenodochiis, & Domibus infirmos sæpe invisens, eorum plurimos, imponens eis manus, & pro eis deprecans, sanitati restituit; Inter quos non sine evidenti miraculo Religiosus vir Franciscus Germanus jam morti proximus à B. Ludovico de recuperanda valetudine certior factus paulo post omnino liber convaluit.

Timore judiciorum Dei semper mœstus, & pavidus apparebat.

Ut alios Prior in humilitate instrueret, quid dicere solebat.

Caritas erga Deum.

Ejus sermones, & prædicationes quæ essent.

Audientes novis in Deum fervoribus excitati recedebant.

Sclopus quo aggreditur in Crucifixum mutatur.

Ejus Socio præcipit ut prodigium celaret usque ad annos 30. Desiderium Martyrii.

Caritas erga Proximum.

Mulierem a peccandi consuetudine revocat. Adolescentulam ne caderet à Deo obtinuit.

Mendicos quoscumque sibi obvios in Monasterio quamvis inope reficiebat.

Peste extinctos, quos per vias, & Montes invenisset sepeliebat.

In Xenodochiis, & Domibus agrorum sæpe invisens, plures impositione manuum, & oratione sanavit.

Morti proximo sanitatem prædicit, eamque paulo post recuperat.

Sedandis odiis incubit. In carcere detentus, aut morti addictus, aut modo, & suaviter liberat.

Pedester Occidentalem Indiam petit.

Hispalim novam ingressus gravissime lœsum à cadente ponderosa trochlea sanatur.

Evangelizans diversis Indorum Populis pluramirabilia pertravit.

Loquens sua lingua hispana intelligebatur ab Indis.

Semper pedibus incedens, ac sustinens famem, sitim, æstum, & frigora, suum cursum consummabat.

Socio vulnus in capite curavit. Ab ipso delertus misere vitam transegit, sic ut ei S. prædicerat.

Tigres, aliaque feras signo Crucis mites reddidit.

Quid Carthagenæ in Concionando egerit, & sustinuerit.

Tubaram suis Concionibus ad Religionem Catholicam convertit.

Dæmonem merito habitu ab his laboribus dehortantem detegit, & ab ira cogit.

Indi testimonium de Baptismate dato ejus filio.

Quanta fuerit fama Sanctitatis apud illas gentes. Ab Adultero acriter reprehensus armis

§. 14. In sedandis odiis, & reconciliandis animis magnopere etiam hujus viri charitas enituit, in carcere etiam detentis, aut morte addictis, ope, & auxilio non deerat, quorum plures è miseris, & iniustis vexationibus miro modo, & suaviter liberavit.

§. 15. His Dei, & proximi amoris ardoribus incensus in terram alienigenarum gentium vere sapiens pertransire decrevit, ut Indorum Animas Deo lucraretur, a quo nec Amicorum, vel fratrum, aut Sororum artibus, precibus, vel lacrymis dimoveri potuit, omnibus enim magna cum animi submissione non sine fletibus valedicens pedestre iter occidentalem Indiam versus arripuit, & Hispalim novam ingressus omnibus ædificationi, solatio, & auxilio in opportunitatibus fuit; in qua sui Ordinis Religioſum a cadente ponderosa trochlea gravissime læsum, vulnere aqua loto sic sanitatis pristina restituit, ut postmodum mirantibus cunctis, ne vestigium quidem cicatricis apparuerit. Appulit ad Carthagenæ Portum ibique in Conventu S. Josephi sui Ordinis habitavit, & inde ad diversos Indorum Populos missus evangelizavit, incolentibus scilicet Tubaram, Cipacoam, Paluatam, Monpoix, Seram, Sanctæ Marthæ, Turcarum, Tenorifem, & aliis, ibique plura, & mirabilia pertravit.

§. 16. Orationibus à Deo obtinuit, ut lingua sua Hispana, in qua natus erat evangelizando absque interprete intelligeretur ab Indis. Vigiliis, sitim, famem, æstum, & frigora, in hoc Apostolico Ministerio ferens, semper pedes incedens, & sæpe æger cursum suum cum Apostolo consummare gestiebat. Socium quandoque habuit rudem moribus, cui non sine miraculo mortale vulnus in capite curaverat, quin etiam præter expectationem, ut ei subveniret apparuit Arbor pomifera, fonsque ad radicem scaturivit, ut illum recrearet, & convivaret, qui postea eum inurbane defrensus, misere sicut ei vir Dei prædixerat, reliquum vitæ tempus, & finem consumpsit.

§. 17. Visus est etiam sæpe in itinere à via secedens flagellis se cadere. Pluries obvias habuit Tigres, aut alias Feras, quæ signo Crucis ab eo mites reddita, itinerantibus illælis relictis alio iter arripiebant.

§. 18. Carthagenæ Concionator deputatus in Quadragesima, ut ei mos erat, visus fuit duriora corda emollire, & auditores non nisi compunctos, & amare flentes dimittere. Rapiebat audientium mentes, neque enim hominis, sed Angeli spiritum verba ejus redolebant. Contumeliosis propter hæc à carnalibus, ac etiam probris, & irrisionibus appetitus gaudebat, quod pro nomine JESU talia pati dignus haberetur.

§. 19. Tubaram à Superiore missus, ut Gentes illas Dei cognitione imbueret, & Sanctæ Ecclesiæ Sacramentis initiaret: Omnibus illius loci infidelibus orationibus, jejunii, flagellationibus, & aliis pœnis, à Domino conversionis gratiam obtinuit, quam per conciones ipsius Dominus Noster exequi dignatus est. Dæmonem ibi merito habitu ab his laboribus dehortantem detegit, & ululantem abire coegit. Infantem (quæ fuit primus quem Sacro fonte abluvit) ab Indo quamvis Idololatra delatum Michaellem appellavit, ipsomet Indo palam testante se ab Angelo Domini admonitum consecuturam eum cum Baptismo salutem æternam, & ad hoc ipsum B. Ludovicum à Deo illum directum fuisse. Idolorum etiam tægueria succendi curavit, & tanta sanctitatis ejus fama apud barbaras illas Gentes invaluit, ut plurimos ex illis furentes in quendam Ministrum (sola præsentia tumultum sedando) detinuerit. Publicum etiam ibi adulterum quamvis potentem acriter reprehendit;

a quo postea armis valide invasus mirantibus cunctis telo in terram cadente, incolumis, & intrepidus evasit.

§. 20. Nec ab hominibus solum, sed etiam a Dæmonibus in illarum gentium conversionibus plurima pertulit: præsertim apud quemdam veteranum Idolorum Sacerdotem morti proximum, quem Sacro Baptismate initiavit, & ab ipsorum immundorum spirituum infestatione fixo apud illum S. Crucis signo liberavit. Jacobum Raphaellem Frances, ex eo loco prævidit naufragum futurum, quem propterea per diem, & binas noctes natantem, & Beatiss. Virginis Sanctiss. Rosarii patrocinium assidue implorantem, salvum ad litus recepit; ubi eum propterea cum subsidii victus, & vestitus expectaverat, & a mortis instantis faucibus eripuit.

§. 21. Ab ipsis Indis visus fuit a terra in aestu elevatus, quem postmodum summa veneratione coluerunt, & abeuntem amare desleverunt; crediturque Populum illum ejus intercessione in Christi Domini fide adhuc perseverare ad cujus Hospitium in Oratorio commutatum etiam nunc, & Indi, & Hispani ad Divina beneficia ejus patrocinio impetranda accurrunt.

§. 22. His familia in Oppidis Cipacoe, & Peluati egit, ubi etiam evangelicam paupertatem servans lætus in rerum summa inopia, & volens vitam degebat, ac orationibus præter spem optatos obtinuit imbres, & Cinagam fluvium præ aquarum redundantia impervium signans Cruce aquas prout voluit, transegit. Cadentes etiam circum undique pluvia, illo Beatissimam Virginem de Rosario pie invocante, nec ipsam, nec socios attigerunt.

§. 23. Sub monte Sanctæ Marthæ Indorum accolarum circiter quindecim millia, suis prædicationibus ad fidem conversa baptizavit. Et non procul inde potentissimum venenum sibi ab Idolorum sacrificulo propinatum ebibens, post quinque dies lethale virus cum aliquot vermicibus, seu parvis serpentibus stomacho ejectis, ac incolumis magno præsentium stupore perduravit.

§. 24. Dæmones visibiliter Gentibus illis apparentes, signo Crucis, & miris modis sæpe fugavit, quibus plures alios ad fidem adduxit. In oppido Monpoix visus fuit ei genuflexo assistere Sancti Doctores Ambrosius, & Thomas de Aquino.

§. 25. In Insula Sancti Thomæ dum furentes pagani arreptis lapidibus viri Sancto necem intendant, monitus ut fugeret, constantissime renuit, solaque Divini Verbi efficacia ducentos ex Aggressoribus Jugo Christi subiecit. Quemdam ex Pegionis proceribus de salutiferæ Crucis arcano mysterio doceri cupientem repentino miraculo convertit, nam Arboris truncum ibidem toto corpore circumplexus conspicuam figuram Crucis rudi cortici mirabiliter impressit, eoque ostentum illi, tum aliis Baptismum in fide vivificæ Crucis persuasit.

§. 26. Sane vir iste Apostolicus non solum juxta promissionem S. Evangelii, quod prædicabat, in Nomine Domini Nostri Jesu Christi Dæmonia totis regionibus ejecit, serpentes infernales visibiliter incolis minaces abstulit, ac linguis novis inter Gentes locutus est, verum etiam pluries in testimonium fidei mortiferum quid bibens innoxie discrimen vitæ superavit. Indam adhuc infidelem in partu extreme periclitantem sua zona præcingi jussam una cum prole ab interitu liberavit, ipsamque jam puerperam cum Marito, propinquis, ac domesticis lavacro Sac. Baptismatis ab infidelitate mundavit.

§. 27. Navigans cum aliis in Flumine à Magdalena nuncupato irruente tempestate Navi eversa, cunctisque in aqua immersis, orans conversionem, & incolumitatem obtinuit. Pristi-

invasus telo cadente incolumis evadit. Etiam à Dæmonibus plurima invide pertulit.

Naufragante per diem, & duas noctes natantem salvum ad litus recepit.

Visus est à terra in aestu elevatus.

Abeuntem Tubaræ gentes amare deflent.

Etiam hodie in fide perseverant, & ejus Hospitium in Oratorio commutatum.

Similia egit in Oppidis Cipacoe, & Peluati.

Lætus in summa rerum inopia volens vitam degit. Fluminis impervium aquas prout voluit transegit.

Cadentes pluvia nec ipsum, nec socios attingunt.

15. m. Indos Montis S. Marthæ sua prædicatione convertit baptizavit.

Venenum propinatum ei non nocet. Dæmones visibiliter illis Gentibus apparentes signo Crucis sæpe fugavit, & inde alios plures convertit.

Ei genuflexo visus fuit assistere SS. Doctores Ambrosius, & Thomas de Aquino in Oppido Monpoix.

In Insula S. Thomæ 200. ex Aggressoribus convertit.

Procerem cum aliis repentino miraculo pariter convertit.

In eo promissio Evangelii, quod prædicabat verificatur.

Indam infidelem in partu extreme periclitantem una cum prole ab interitu liberat.

Eam deinde cum Marito, & tota familia convertit, & baptizat.

Navigans cum aliis irruente tempore navi eversa,

cunctisque in aqua immer-
fis orans in-
colunitatem
obtinuit.
Plures fan-
tati restituit,
& mortuam
ad vitam re-
vocavit.
Obedientia
obtentia in
Hispanias re-
vertitur.
Secum navi-
gantes signo
Crucis à
tempestate
liberat.

In summa
inopia Reli-
giosis, quibus
præfuit in
Conventu S.
Honuphrii
nihil defuit.
Deus ei pec-
unias ministravit
ad sus-
tentationem
pauperum.
Item pro eis
orans ab ima-
gine S. Vin-
centii Ferrer-
ii elevatur.
Mortificatio-
nem, summam
abstinentiã,
& alia nec
concionando,
nec re-
gendo dimi-
sit.

Studia pro-
movit.
Subditis e-
gredi à Clau-
stro non per-
misit, nisi ur-
gente neces-
sitate.
Quid Offi-
cui Cubiculi
inscribi vo-
luit.
Omnia om-
nibus erat.
Animam sui
Poenitentis
in SS. gloria
conspexit.

Sanctorum,
& ipsius
Christi Do-
mini Visi-
onibus pluries
recreatus.

Conciones
Quadragesi-
maliter in-
firmis, & na-
turaliter im-
potens ab-
solvit.

Depedita
Divinitus re-
cuperat.

Spiritu Pro-
phético cla-
rus.

Congrega-
tionem Ex-
calceatorum
Carmelitar.
tunc fundatã
prædicit bre-
vi inter Illu-
stiores Reli-
giones esse
connume-
randam.

nam valetudinem pluribus reddidisse, & defunc-
tam ad vitam Sanctissimi Rosarii applicatione re-
vocasse compertum fuit.

§. 28. Videns, nec impedire, aut ferre valens
angustias, quibus ut plurimum violenter à Præ-
fectis quibusdam etiam vulneribus, & cæde Indi
opprimebantur, obedientia obtenta in Hispanias
rediit; cumque in Mari Navis periclitaretur, ro-
gatus à Navigantibus, tumentes undas tandi
Cruce signavit, donec optata tranquillitate red-
dita, omnes ad Portum Hispali incolumes per-
venerunt.

§. 29. In Conventu S. Honuphrii post redi-
tum ab Indis ex obedientia præfuit, quem ære
alieno gravatum, & inopia ex annorum sterili-
tate orta laborantem invenit, & omnibus satis-
faciens, Religiosis nunquam in aliquo ex consu-
etis defuit. Quin, & plurimis egenis, miserabi-
libusque Personis large eleemosynas suppedita-
vit, quandoque etiam Deo illorum necessitates
revelante, & mirabiliter ei pecunias ministran-
te, quin & in aedificio ad honorem S. Crucis
constructo ostendit regente Domino servis ejus
nihil deesse.

§. 30. In Cænobio Valentia Superiorum ju-
sta licet invitatus Prior constitutus, in Cella S. Vin-
centii Ferrerii regimen eidem Sancto commen-
dans, ab imagine ipsius, coram qua prostratus
orabat, se inclinante meruit amplexu honorari,
atque elevari. Mortificationes, cruentas dis-
ciplinas, frequentiam Chori, & summam ab-
stinentiam, quibus se exercebat, nec concio-
nando, nec regendo dimisit. Ut studiorum cur-
sus exacte pericerentur accurate invigilavit, cu-
piens suos subditos semper in Sanctis, aut eru-
ditis exercitiis occupatos, quorum è claustro
exitum, nisi urgente necessitate, non permisit.
Offitio sui cubiculi magnis characteribus inscribi
voluit: Si hominibus placerem, Servus Dei non
essem. Ita omnibus omnia factus erat, ut qui-
libet in eo rudentis consilia, fratris familiarita-
tem, Patris benignitatem, Viri Sancti perfec-
tionem, & omnium virtutum compendium inve-
nerit.

§. 31. Contigit ei ibi videre animam cujus-
dam sui olim poenitentis (qui eundem Beatum
verbo læserat) testantem, Deum nolle eam ad
Gloriam admittere, nisi culpam ipso dimitten-
te, & pro ea celebrante, quo factò sequenti no-
cte illam in Sanctorum Gloria conspexit.

§. 32. Aliis etiam Beatorum in aeterna felici-
tate regnantium, & maxime sanctorum sui Patri-
archæ Domini, & Francisci, quin, & ipsius
Christi Domini visionibus recreatus fuit, sibi-
que omnia sua peccata dimissa fuisse audivit.

§. 33. Satabi (vulgo Xativa) à Primoribus
Civitatis rogatus pro concionibus in proxima
Quadragesima apud eos habendis, licet gravi-
bus infirmitatibus pressum, & naturaliter im-
potentem se agnosceret, à Deo, & velle, &
cursum integrum quadragesimalium concionum
perficere obtinuit. Gubernatori Valentia Jaco-
bo Ferrerio indicis ei quibusdam precibus, scri-
pturarum, de quarum amissione summopere dole-
bat, recuperationem divinitus impetravit.

§. 34. Spiritu etiam prophético ita mirifi-
ce claruit, ut & plurimas res futuras, cum in
spiritualibus, tum etiam in temporalibus, tam
circa valetudines, & mortes, quam circa Ani-
marum profectus, & mores sapissime pronun-
ciavit; Nam & S. Teresia à Jesu suam Ex-
calceatorum Claustralium tunc fundatam Con-
gregationem brevi inter illustriores Sanctæ Ec-
clesiæ Religiones (ut reipia evenit) connume-
randam esse prædixit. Tribus Regularibus di-
versos ipsorum successus, & fines, prout con-
tingerunt, pronuntiavit. Virum nobilem, injuria
Prælatum quemdam vexantem, ultionem Do-
mini brevi experturum fore dixit, quod mors

ejus repentina à Domino revelante ei notum
fuisse demonstravit. Arcana etiam plurima tam
in rebus corporeis, quam secretis cordium la-
tentia, nuda, & aperta fuisse oculis mentis ip-
sius à Deo illustratæ (stupentibus omnibus)
rerum eventus ostensa fuisse indicantur, atque
in hoc dono penetrandi secreta cordium valde
singularis, ac admirandus fuit. Alia quoque
quamplura natuliter ignota, tam clare, distin-
cte, & ordinate, prout erant, aut acta, aut
cogitata enarravit, ut solum Deo revelante hæc
illi innotuisse compertum fuerit.

§. 35. Virtus ejus in toto decursu vitæ à Deo
infirmitatibus adeo mirifice perficiebatur, ut as-
siduis passionibus tolerandis magna illi patientia
opus fuerit, in complexione enim ipsius satis
delicata, non solum potentia visiva parum va-
lens & auditus imperfectus inerat; sed etiam
horribili ulcere in crure per multos annos, &
vertigine capitis vehementer cruciabatur. Quin,
& viscerum pravus affectionibus, & aliis occul-
tis infirmitatibus maxime per biennium ante
obitum, velut aurum in fornace probavit illum
Dominus, animo sic invicto omnia tolerante
ut frequenter ex ejus ore verba Doctoris S. Ec-
clesiæ Augustini resonarent: Domine hic ure,
hic seca, hic non parcas, ut in aeternum par-
cas.

§. 36. Ubi primum convalescebat, ad mor-
tificationis, & observantia communis exercitia
revertebatur, cunctis se oblectationibus, & con-
valescentium levaminibus sponte privans, aliis
infirmis oblata sibi fercula cuncta partiebatur:
quin, & saxo decumbens sub lintheaminibus po-
sito corpus torquere consueverat, dicens arctam
esse viam, quæ ducit ad vitam.

§. 37. Sic infirmo fortior semper redditus,
agnovit sibi instare adimpletionem Divini pro-
missi, quod olim in festo S. Catharinae Virginis
& martyris obtinuerat, quando ex medio magnæ
lucis sponsum ei fuit tandem ex his tenebris in
lucem illam æternam, quæ lucet Sanctis Dei in
perpetuas æternitates migrandum esse. Nam inter
labores concionum morbo ingravescente feb-
ribus decubuit, & suscepturus pro Viatico San-
ctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, devotissime
non sine multis lacrymis Sanctæ fidei Catholica
accuratam professionem emisit; imploravit etiam
ferventissime Domini nostri Jesu Christi auxi-
lium, & Sanctissimæ Virginis Deiparæ patroci-
nium, necnon aliorum Sanctorum, & præcipue
sui Ordinis, expressoque nomine Sancti Vincen-
tii Ferrerii subjunxit: Pater mihi currus Israel,
& auriga ejus.

§. 38. Enixe petiit à circumstantibus, ut si-
mul cum eo Dominum deprecarentur, ne mortis
sententiam revocaret, & Joanni Boil morienti de
gravi suæ filia infirmate, eam tunc non migratu-
ram à vita vere prædixit. Remittente postmo-
dum paulisper vi morbi, non sine labore ad sa-
crum celebrandum surgebat. Iterum ingravescen-
te infirmitate assistentem, & sapissime minist-
rantem, non sine magna sua confusione, & a-
nimi demissione habuit Joannem à Ribera Patri-
archam Antiochenum, tunc Archiepiscopum
Valentinum, qui dum in cruciatibus ipsum ad re-
signationem in Divinæ voluntatis beneplacitum
hortatur, audivit illud dicentem, se pœnas il-
las quibusvis mundi hujus terrenis bonis pluris
facere, & chariores habere. Ab his cruciati-
bus quantumvis vehementibus, nec detineri, aut
retardari potuit, quin per singulos dies per binas
horas consuetæ orationi vacaret, & sæpe Sacra
Exomologesi se purificans divino altaris Epulo
reficiebatur, aliisque infirmis horum Sacramen-
torum frequentiam suadebat, sæpe repetens, hæc
Divina mysteria non solum animæ, sed etiam
corporis, ut plurimum salutem operari.

Tribus Reg-
ul. diversos
eorum suc-
cessus, & fines
prænuñciat.
Ultionem
Dei Viro no-
bili prænuñ-
ciat, & se-
quitur.

Arcana plu-
rima tam in
rebus corpo-
reis, quam
cordium de-
tegit.

Quam plura
aturaliter
ignota, clare
& distincte
refert.

Ingens pa-
tientia in in-
firmitatibus.
Biennio ante
obitum plures
morbos in-
victè tolera-
vit.

In suis Infir-
mitatibus
quid diceret.

Convales-
cens ad mor-
tificationem,
& commu-
nem obser-
vantiam re-
dit.

Levamina
Convalescen-
tium aliis in-
firmis disper-
cit.

Saxo decum-
bens quid di-
ceret.

Instantem
sibi mortem
agnovit.

Suscepturus
SS. Euchari-
stia: Viaticum
quid fecerit.

Circumstan-
tes rogavit,
ut secum Do-
minum de-
precarentur
ne mortis
sententiam
revocaret.

Morienti de
gravi morbo
suæ filia præ-
dicit eam tunc
non migratu-
ram. Remissa
paulisper vi
morbi surge-
bat ad Sacrum
celebrandũ.

Eo ingrave-
scen-
te habuit
assistentem,
& sapissime
Ministrantẽ
Archiepisco-
pum Valen-
tia.

Dicẽto Arch-
iepiscopo
hortanti ad
resignationẽ
in suis cru-
ciatibus quid
responderit.
In suis cru-
ciatibus quo-
tidie per bin-
nas horas
orationi va-
cabat.

Sape S. Exomologesi se purificans Divino Altaris Epulo reficiebatur.

Aliis Infirmis frequentiam Sacramentorum suadens quid diceret.

Elevatus in Deum concentus multos audiebat.

Ante annum praedixit se moriturum in festo S. Dionysii.

Dux Gandiae petiit a S. D. benedictionem, quam humillime impetravit.

Monialis eum praesentialiter veneratur, & iterum miraculose redditur suo Monasterio.

Praedixit sibi quatuor superesse dies vitae, & frequentem S. Vincentii visitatione recreatur.

Biduo ante mortem S. Olei Unctione se munit.

Ad verba prout in rubrica &c. obiit die 9. Octobris 1581.

Prodigia, quae in eius obitu venerunt.

Populus undique Sanctum proclamavit.

Quae post eius obitum contingunt.

S. C. SS. Rituum censuit constare de validitate procellis, virtutibus S. D. & miraculis in vita, & post mortem.

§. 39. Concentus muscos in ea aegritudine audiens, totus elevatus in Deum solvebatur in lacrymas. Denique variis remediis, & morbi vicissitudinibus ex animo toleratis, appropinquante S. Dionysii festivitate, qua die ante annum se moriturum esse praedixerat, plures occurrerunt certatim cupientes ab eo benedici, vel suis Rosariis ejus linteamina attingi. Inter hos filius Ducis Gandiae genuflexus, & pedes ejus lacrymabundus osculatus benedictionem devote, & singultiens praestolabatur, quod vir Dei se quidem maximum Peccatorum cum Divo Paulo dicitans, & mente ad nihilum suum conversus humillime praestitit. Hoc etiam divinitus forori Angelae à Guglione Virgini Religiosae Ordinis S. Francisci in perpetua Clausura degenti concessum fuit dum ex corde optabat praesentialiter Christi Domini Servum venerari, illico enim (ministerio creditur Angelico) ante ejus pedes constituta, & voti compos facta, suae cellae iterum miraculose reddita fuit. Cupiebat interim Ludovicus dissolvi, & esse cum Christo, nec aliter, quam, aut Sanctissimi Altaris Sacramenti quotidiana sumptione, aut cum Crucifixi Imagine colloquiis suas moras solabatur. Feria sexta ante obitum referenti diem Veneris esse, Benedictus Deus (respondit ille) adhuc quatuor supersunt dies, frequente caelesti S. Vincentii Ferrerii visitatione, quem a teneris annis summa veneratione, & imitatione colere studuerat, recreabatur.

§. 40. Biduo ante decessum e vita sacram Olei Infirmorum unctionem devote petiit, & singulis orationibus respondens, seque Sanctis orationibus, & mortificationis exercitiis muniens, Sanctissimi Crucifixi Imaginem frequentibus oculis venerans, & orans, in die festo S. Dionysii, ut saepe praedixerat, hora quindecima sentiens se paulatim deficere, assistentem ex more Patriarcham pro impetranda benedictione, & Sancti Evangelii lectione precatus est. Quod amantissimus Antistes uberrime lacrymans praestitit. Cumque commendationis Animae juxta sui Ordinis Ritum preces perfolverentur, ad illa verba, ut vinculis carnis exutus pervenire mereatur ad Gloriam Regni caelestis, praestante D. Nostro Jesu Christo, Spiritum suum in manus Patris vinculis carnis absolutum commendavit, septimo Idus Octobris anno reparatae salutis millesimo quingentesimo octogesimo primo, aetatis suae quinquagesimo quinto; Eoque temporis momento visa est ex ejus ore lux instar fulguris recta in caelos evibrata totam cellam illuminare, & supra Conventum Divina claritas fulsit. Quin & in Ecclesia pluries militiae caelestis harmonici concentus à diversis auditi sunt, & pluribus aliis signis servi sui Gloriam Omnipotens Deus notam fecit, quibus publica Populi veneratio successit, Ludovicum undique sanctum proclamantis, & certatim coronis, ac Rosariis Sacrum Corporis pignus attingere tentantis, misericordiam enim à Domino, ac Divina quaecumque beneficia se obtenturos omnes sperabant, si eum apud Divinam Clementiam Protectorem, & Advocatum obtinere digni forent.

§. 41. His accessit Altissimi erga suum servum assilientia, ita ut ejus suffragantibus meritis, & vivens, & post obitum populis in necessitatibus per opera mira, & prodigia, quibus ipse Deus in sanctis suis mirabilis dignoscitur, protector, & adjutor semper extiterit. Ex Processibus enim confectis, & ad Urbem transmissis, ac aliis auctoritate Apostolica, causam Beatificationis, & Canonizationis ejus respicientibus, Congregatio Sacrorum Rituum censuit constare, non solum de illorum validitate, & de fama Sanctitatis, deque virtutibus Theologicis, & Cardinalibus in gradu heroico, verum etiam concluden-

tes probationes continere insignium Miraculorum ejusdem tam viventis, quam defuncti.

§. 42. Cum enim esset Prior Albaidae, Pastoribus accendentibus ignem, ventorum vi irruente, & flamma succrescente, jam ardentibus arboribus in vineis, & fruticibus, magnum excitandum esse, ad destructionem, ignem, timebatur, non sine magno Conventus detrimento, accurrat vir Dei, & elevatis oculis in caelum signo Crucis flammam benedixit, quae illico evanuit, ac si nunquam ibi fuisset, eadem arbores laesae exigua solum linea in signum miraculi apparente, immunes ab aduflatione visae sunt remanere.

§. 43. Moncaedae in Domo Josephi à Campo neptis hospitis Speranza Assentia dicta ab exitiali struma in collo afflicta cum fetore horrendo ex ulceribus manante, non solum circumstantibus, sed etiam ipsimet infirmae, intolerabili, facto signo crucis super parte affecta, & lingua linita a dicto Beato Ludovico veluti à sensibus alienato, & facie ejus luce fulgida remanente, statim aegra convaleuit.

§. 44. Cadaver ipsius quadam veluti crystallina puritate sic nituit, ut adstantes in ejus virginea carne, velut in limpidissimo speculo suosmet vultus fuerint conspicui.

§. 45. Toto etiam corpore suavissimus odor erumpens non solum proxime vicinos, sed longius distitos mirifice peregrinae fragrantiae oblectamento adhalavit.

§. 46. Sex circiter mensibus loco humido, ac stillicidius obnoxio sepultum jacuerat Sancti Viri Cadaver, quando extractum, ut decentiori tumulo inferretur, integrum, incorruptumque, solis vestibus unlique putrefactis repertum est, iterumque mirabili suaveolentia circumstantes implevit.

§. 47. Ursulae Soler filia erat, cui immanes capitis dolores omne capillitium radicitus abstulerant. Medicamentum, quod magis obfuturum ab omnibus timebatur, petiit à lampade, quae coram B. Viri sepulcro ardebat, hujus oleo perunctum caput puellae, non solum abactis penitus doloribus, integram valetudinem, sed & capillos recuperavit.

§. 48. Quadam Puella oculis orbata ad fontem loci Ruzafa et quo Beatus bibere solebat, lotis oculis pristinum eorum usum recuperavit.

§. 49. Gaspar Ramirez caecus, ad tumulum Sancti novenam peragens, ultimaque die oculos sepulcro cum fide applicans, profusivum crocei humoris emisit ab oculis, ac subito caecitatis suae caliginem latus absterxit.

§. 50. Lactanti Andrae Abreus cum aruissent mamillae, novena ad sepulcrum sancti exacta, mox pristinam lactis affluentiam impetravit.

§. 51. Isabella Joanna Salon cum pluribus annis graviter ulceroso quodam abscessu torqueretur, attracta, feretro, quod S. Cadaver gestaverat, perfecta sanitatis beneficio potita est.

§. 52. Isabella Gerbin supradicto Ruzafa benedicto fonte abluta, simul, & febrim, & dysenteriam, & herniam incolumis abegit.

§. 53. Anna Monfort, cui paralysis usum membrorum prorsus ademerat, & morbi violentia situm oris foedissime distorserat, haustu aquae ex eodem Ruzafa Fonte, ac invocato Sancti Ludovici nomine, tum ipsa valetudini, tum os priori situi restitutum fuit.

§. 54. Hieronyma Capell filiolus rupto peritonaeo, forasque extrusus intestinis jugiter ejulans, & sanguinem vomens, ubi tandem a matre ad fontem Ruzafa panis in eo madefactis incinctus fuit, integre sanus domum reportatur.

§. 55. Vincentia Morell vidua ex nervorum dira attractione per undecim menses decubua, foedisque ulceribus, undique plena, dum panno, quo Sanctus usus fuerat, nervos, & ulcera successive obsignat, eodem ordine, & haec sanari,

Liberatio ab incendio.

Sanatio ab exitiali struma.

Ejus Cadaver nituit ut speculum.

Olorem suavissimum reddit.

Post sex menses integrum, incorruptumque reperitur.

Uncta oleo lampadis sepulcro S. D. ardentis, ab immanis dolore capitis liberatur, & capillos recuperat jam amissos.

Oculis orbata, ejulque ad fontem S. D. lotis visum recuperat.

Caecus pariter ad sepulcrum S. D. visum pariter recipit.

Aridis Mamillis lactem recuperat.

Ulceroso abscessu tora ad feretrum S. D. fanitate recuperat.

Benedicto fonte abluta à febrim, dysenteriam, & hernia liberatur.

Paralytica haustu ejulade aquae, & invocato nomine S. D. pristinae valetudini restituitur.

Rupto Peritonaeo, forasque extrusus intestinis, panis in eodem fonte madefactis incinctus integre sanus evadit.

Nervis attractis, foedisque ulceribus per eam panno S. D. se obsignat, & sanatur.

Panes multiplicati in Conventu S. Honuphrii.

Fractis cruribus ad sepulcrum S. D. in pedes exiliit.

Acuta febris medullitica exulta ad tactum Rosarii S. D. statim febris abscedit.

Paulus V. S. D. Catalogo Beatorum adscriptus. Miracula post Beatificationem.

Incorruptio Corporis post 66. annos ab ejus obitu.

Repentina sanatio à febre, Dysenteria, & Vomitiis.

Præservatio Puellæ in curru mole Carbonum onusto rapido tractu currente.

Liberatio instantanea à deformi hernia.

Clemens IX. decrevit posse tuto deveniri ad solemnem d. Beati Canonizationem. Preces Leopoldi Imperatoris Caroli II. Hispaniarum Regis, & Ordinis Prædicatorum.

& illos vivide sensit explicari, finitaque singulorum oblatione, vegeta lectum reliquit.

§. 56. Cum in Conventu S. Honuphrii Priorem agens reficiendæ Religiosorum Communitati panes deesse adverteret, Christi in deserto providentiam imitatus, septem fragmenta, quæ solum domi superfuerant, arripuit, eaque solo benedictionis impendio sic multiplicavit, ut non tantum in prima mensa Fratribus triginta, & amplius in prandium abunde suffecerint, sed etiam reliquos in secunda mensa congrue saturaverint.

§. 57. Joanni de Pedevera domestico Valentini Archiepiscopi famulo delapsus ex alto pondus gravissimum ita utrumque crus diffraxerat, ut per novem menses aliter, quam grallis innixus moveri non potuerit. In his ægerrime usque ad Sancti viri sepulcrum accedens, fusa oratione confestim in pedes exiliit, grallisque inibi relictis, domum incolumis repedavit.

§. 58. Isabella Vincentia Pajades acuta febris medullitica exulta, jamque à Medicis derelicta, morti appropinquabat; Sed ad contactum Rosarii, quod S. Ludovico, dum vixit usui fuerat, subito mirantibus quotquot aderant, febris abscedit.

§. 59. His, aliisque non paucis virtutibus, ac signis permotus fel. rec. Paulus V. prædecessor noster, Servum Dei Ludovicum Catalogo Beatorum adscriptus. Exinde aliis Processibus rite confectis approbata insuper fuere miracula, quæ subsequuntur.

§. 60. Primum incorrupti Sacri Corporis post annos fere sexaginta sex ab ejus sepultura, tamen nunquam interea fuisset aut exenteratum, aut illis adversus corruptionem condimentis imbutum. Et nihilominus dum anno 1647. transferebatur in pretiosius monumentum, adhuc flexibile, illud, atque tractabile inveniebatur.

§. 61. Secundum in repentina sanatione Pueruli Aloysii Vincentii Montefinos, qui ardentissima correptus febre, exhaustus dysenteria, & vomitibus, scaturiens vermibus, jamque costulis stomacho adnatis eo deductus erat, ut domesticis plane videretur extinctus, unde mortalibus involucris obfasciatus parabatur ad sepulturam. At moestissimus parens factus ad S. Ludovici tumbam recursum, atque ibidem emisso voto, cum festinus domum revertitur, filiolus pulsam explorans vitam indicium reperit, statimque Puer oculos aperiens, ex integro sanus deprehenditur.

§. 62. Tertium in stupenda præservatione quadriennis Puellæ Gesualdæ Gildæ Ramirez, quam curru mole carbonum onustus, rapidoque sex mulorum tractu celer obterendam humi dejecta, ac duabus rotis substratam valide opprimebat: sed implorato Sancti Ludovici præsidio surrexit incolumis Puella, & in evidentiam miraculi apparuerunt in ejus capite, collo, & humeris clavorum signa à rotis leviter impressa.

§. 63. Quartum in Bartholomæo Christophoro Damingue, quem deformis hernia pendulis intestinis adeo laxaverat, ut scibi in genua procurberet, scrotum ulceribus jam erosum, ac putrescens humum tangeret. Sed ad invocationem S. Ludovici tota hæc miselli calamitas illico evanuit.

§. 64. His, & aliis deductis, approbatisque Miraculis emanavit Decretum à piæ mem. Clemente IX. etiam prædecessore nostro, posse tuto deveniri ad solemnem prædicti Beati Canonizationem, pro qua obtinenda acceperunt Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Leopoldi I. Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Caroli II. Hispaniarum Regis, necnon, & Ordinis Prædicatorum preces, quibus à prædictis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & à nobis eandem sæpius postulaverunt. Quapropter ejus vitæ sanctissimæ meritis exigentibus, & ad prædictorum preces inclinati, cum jam nihil deesset eorum, quæ ad hanc Sacrosan-

ctam functionem necessario ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, S. R. E. antiqua consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto agenda, & servanda requirebantur, justum, & debitum esse censentes, ut quos Deus honorat in Cælis, nos venerationis officio laudemus, & glorificemus in Terris, hodie in Sacrosancta Basilica Beati Petri Principis Apostolorum, in qua solemniter cum ejusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curie Prælatibus, officialibus, & Familiaribus nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia mane convenimus, post trinas pro Canonizationis Decreto nobis nomine dicti Caroli Regis per dilectum filium nostrum Ludovicum tit. S. Sabina S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Portocarrero pro parte ejusdem Regis porrectas petitiones, post Sacros Hymnos, Litanias aliasque preces, post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam.

§. 65. Ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Sanctæ Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate D. N. Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra matura deliberatione præhabita, & Divina ope sæpius implorata, ac de Venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium Consilio, Beatum Ludovicum Bertrandum SANCTUM esse decrevimus, & diffinivimus, ac Sanctorum eum Catalogo adscriptimus, prout præsentium tenore decernimus, diffinimus, & adscribimus: statuentes ab Ecclesia Universali quolibet anno die 10. Octobris memoriam ejus inter Sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recolere debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

§. 66. Eadem auctoritate omnibus utriusque sexus Christianis vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo ipsius S. Ludovici ad sepulcrum, in quo ejus corpus requiescit visitandum acceperint, septem annos, ac totidem quadragenas de injunctis eis, ut alias quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Dño relaxavimus in forma Ecclesiæ consueta.

§. 67. His prædictis Deum Patrem æternum, Regemque Gloriæ Christum Dñum Patris sempiternum Filium, & sanctum Paraclitum spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacroque Hymno *Te Deum* solemniter decantato, peculiari in honorem Beati Ludovici Oratione precati sumus per ejusdem merita, atque ad Altare S. Petri Apostoli Missam celebravimus cum ejusdem S. Commemoratione, omnibusque Christianis tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessimus.

§. 68. Equum igitur est nos gratias agere, & laudare Deum Patrem Omnipotentem, qui servum suum benedixit in omni benedictione spirituali, ut esset sanctus, & immaculatus coram ipso, & dedit illum Universis Christianis tanquam fulgentem lucem in hac nocte peccatorum, & tribulationum nostrarum, ut Ecclesiæ pacem, & tranquillitatem, Principibus Christianis optatam concordiam, & infidelibus à via salutis errantibus lumen veritatis obtineat. Adeam igitur cum fiducia Thronum Divinæ pietatis, ore, & opere supplicantes, ut S. Ludovicus universo Christiano Populo proficit meritis, & exemplis, precibus adsit, ac patrocinio, & in tempore iracundiæ fiat reconciliatio.

§. 69. Cæterum quia difficile foret præsentibus nostras literas ad singula loca ubi opus esset deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu tamen publici notarii subscriptis,

Pontifex in Basilica S. Petri convenit pro solemni Canonizatione cum solitis caeremoniis.

Canonizatione.

Sancti festum decernitur.

Indulgentia 7. annor. & totid. quadragenarum visitantibus sepulcrum dicti Sancti in die festo singulis annis.

Præmissis laudibus, & confessionibus Pontifex Missam celebrat cum ejusdem Sancti commemoratione. Omnibus præsentibus Indulgentia plenariam concedit.

Gratias agit Deo.

Fides transumptorum.

& sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio po-
nalis.

§. 70. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, diffinitionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Edit. 12. Apr.
1671.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, Pridie Idus Aprilis, Pontificatus Nostri Anno primo.

† Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus. Ostien. Card. Barberinus S. R. E. Vice-Cancellarius.

† Ego F. M. Episcopus Portuen. Card. Brancatius.

† Ego Uldericus Episcopus Tusculanus Card. Carpinus.

†

† Ego Virginus Episcopus Albanensis Cardinalis Ursinus.

†

† Ego Cæsar Presbyter Card. Fachennus.

†

† N. Tituli S. Mariæ Transyberim Cardin. Ludovisus.

† Ego Alderanus tit. S. Prædix Presbyter Cardin. Cybo.

† Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Sfortia.

† Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyter Card. Odescalus.

†

† Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyter Cardinalis Homodeus.

† Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Otthobonus.

† Ego Laurentius tit. S. Chrisogoni Cardin. Imperialis.

† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cælio Preb. Card. Santacrucius.

† Ego Jo. Baptista tit. S. Marcelli Presbyter Card. Spada.

† Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albinius.

† Ego Octavius tit. S. Cæcilie Presbyter Card. de Aquaviva, & Aragonia.

† Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyter Cardin. Pius.

† Ego Carolus tit. S. Eusebii Presbyter Cardinalis Gualterius.

† Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chisius.

†

† Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyter Cardinalis Franzonus.

†

† Ego Petrus tit. Sancti Callixti Presbyter Cardinalis Vidonus.

† Ego Franciscus Maria tit. S. Matthæi Presbyter Cardinalis Mancinus.

†

† Ego Nerius tit. SS. Nerei, & Achillei Cardin. Corsinus.

† Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presbyter Cardinalis Bonellus.

†

† Ego Carolus tit. S. Sufannæ Presbyter Cardinalis Carassa.

† Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presbyter Card. de Alveris S. R. E. Camerarius.

† Ego Cæsar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presbyter Card. Rasponus.

†

† Ego Jacobus tit. S. Mariæ de Pace Presb. Cardin. Ninius.

† Ego Julius tit. S. Martini in Montibus Presbyter Cardin. Spinula.

† Ego Carolus tit. S. Mariæ de Araceli Presbyter Card. Robertus Vitor.

†

† Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyter Cardinalis Rospirosus.

† Ego Ludovicus tit. S. Sabina Presbyter Cardin. Portocarrerus.

†

† Ego Joannes tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Bona.

† Ego Federicus tit. S. Augustini Presbyter Cardin. Borromeus.

† Ego Camillus tit. S. Mariæ Dominica Presbyter Card. Maximus.

† Ego Gaspar tit. S. Pudentianæ Presbyter Cardin. Carpinus.

†

† Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Hassia.

†

† Ego Carolus Sancti Casareï Diacon. Card. Barberinus.

† Ego Decius Sancti Eustachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.

† Ego Paulus tit. S. Nicolai Diac. Cardinalis Sabelus.

†

† Ego Sigismundus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Chisius.

†

I. G. Slufius.

Visa de Curia S. de Pilastris.

Loco † Plumbi,

D. Ciampinus!

Registrat. in Secretaria Brevium.

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

Indulgentia Plenaria perpetua pro visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Ordinis S. Dominici, tam erectas, quam erigendas ubicumque locorum in Festis SS. Ludovici Bertrandi die 10. Octob., & Rosæ de S. Maria die 30. Augusti.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum sectatores altis decoravit honoribus, & cælestis beatitudinis confortes effecit, vices, licet immeriti, gerentes in Terris, spiritualium munerum Thesauros, quorum nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eisdem Beatos Cæli incolas fidelium devotionem, salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & individuae Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Christianæ Religionis incrementum, de Venerabilium fratrum nostro-

XIX.
Die 15. Maji
1671. An. 2.

Nunc pri-
mum impres-

Exordium.